

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Απόφαση αριθ. 676/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με ένα κανονιστικό πλαίσιο για την πολιτική του ραδιοφάσματος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (απόφαση ραδιοφάσματος) 1
- ★ Οδηγία 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) 7
- ★ Οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) 21
- ★ Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) 33
- ★ Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) 51

Τιμή: 18 EUR

EL

Οι πράξεις οι τίτλοι των οποίων έχουν τυπωθεί με ημίμαυρα στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχείρισης που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 676/2002/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 7ης Μαρτίου 2002

σχετικά με ένα κανονιστικό πλαίσιο για την πολιτική του ραδιοφάσματος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (απόφαση ραδιοφάσματος)ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στις 10 Νοεμβρίου 1999, η Επιτροπή υπέβαλε ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών προτείνοντας τα επόμενα βήματα στην πολιτική του ραδιοφάσματος βάσει των αποτελεσμάτων της δημόσιας διαβούλευσης για την Πράσινη Βίβλο σχετικά με την πολιτική για το ραδιοφάσμα στο πλαίσιο των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως οι τηλεπικοινωνίες, οι ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις, οι μεταφορές και η έρευνα και ανάπτυξη (E&A). Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέφρασε την ικανοποίησή του για την εν λόγω ανακοίνωση με το ψήφισμα της 18ης Μαΐου 2000 ⁽⁴⁾. Θα πρέπει να τονισθεί ότι είναι επιθυμητός ένας βαθμός πρόσθετης εναρμόνισης της κοινοτικής πολιτικής για το ραδιοφάσμα για υπηρεσίες και εφαρμογές, ιδίως για υπηρεσίες και εφαρμογές κοινοτικής ή ευρωπαϊκής εμβέλειας, και ότι είναι αναγκαίο να εξασφαλισθεί ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν με τον απαιτούμενο τρόπο ορισμένες αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης Ταχυδρομικών και Τηλεπικοινωνιακών Οργανισμών (CEPT).
- (2) Ως εκ τούτου, απαιτείται η δημιουργία στην Κοινότητα ενός πολιτικού και νομικού πλαισίου προκειμένου να εξασφαλισθεί ο συντονισμός των πολιτικών προσεγγίσεων και, οσάκις ενδείκνυται, εναρμονισμένες προϋποθέσεις όσον αφορά τη διαθεσιμότητα και την αποτελεσματική χρήση του ραδιοφάσματος που απαιτούνται για την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε τομείς της κοινο-

τικής πολιτικής, όπως οι ηλεκτρονικές επικοινωνίες, οι μεταφορές και η έρευνα και ανάπτυξη. Η πολιτική προσέγγισης όσον αφορά τη χρήση του ραδιοφάσματος θα πρέπει να συντονίζεται και, οσάκις ενδείκνυται, να εναρμονίζεται σε κοινοτικό επίπεδο, για την αποτελεσματική επίτευξη των στόχων της κοινοτικής πολιτικής. Ο συντονισμός και η εναρμόνιση σε κοινοτικό επίπεδο δύνανται επίσης, σε ορισμένες περιπτώσεις, να συντελούν στην επίτευξη εναρμόνισης και συντονισμού της χρήσης του ραδιοφάσματος σε παγκόσμιο επίπεδο. Παράλληλα, είναι δυνατή η παροχή κατάλληλης τεχνικής υποστήριξης σε εθνικό επίπεδο.

- (3) Η πολιτική ραδιοφάσματος στην Κοινότητα θα πρέπει να συμβάλει στην ελευθερία της έκφρασης, καθώς και στην ελευθερία της γνώμης και στην ελευθερία λήψης και μετάδοσης πληροφοριών και ιδεών, ανεξαρτήτως συνόρων, όπως και στην ελευθερία και πολυφωνία των μέσων ενημέρωσης.
- (4) Η παρούσα απόφαση βασίζεται στην αρχή ότι, όταν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν συμφωνήσει επί μιας κοινοτικής πολιτικής, η οποία εξαρτάται από το ραδιοφάσμα, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται διαδικασίες επιτροπολογίας για τη θέσπιση συνοδευτικών τεχνικών μέτρων εφαρμογής. Τα τεχνικά μέτρα εφαρμογής θα πρέπει να αφορούν ειδικότερα τις εναρμονισμένες προϋποθέσεις διαθεσιμότητας και αποτελεσματικής χρήσης του ραδιοφάσματος, καθώς και τη διαθεσιμότητα πληροφοριών σχετικά με τη χρήση του ραδιοφάσματος. Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θα πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁵⁾.
- (5) Κάθε νέα κοινοτική πρωτοβουλία η οποία εξαρτάται από το ραδιοφάσμα θα πρέπει να συμφωνείται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, ανάλογα με την περίπτωση, με βάση πρόταση της Επιτροπής. Υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος πρωτοβουλίας της Επιτροπής, η πρόταση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, πληροφορίες σχετικά με τον αντίκτυπο της σχεδιαζόμενης πολιτικής στους κύκλους χρηστών του υπάρχοντος φάσματος, καθώς και στοιχεία για οιαδήποτε νέα γενική ανακατανομή των ραδιοσυχνότητων που θα απαιτούσε, ενδεχομένως, η εν λόγω νέα πολιτική.
- (6) Για την ανάπτυξη και τη θέσπιση τεχνικών μέτρων εφαρμογής και προκειμένου να βοηθηθούν η διατύπωση, η προπαρασκευή και η εφαρμογή της κοινοτικής πολιτικής

⁽¹⁾ ΕΕ C 365 E, 19.12.2000, σ. 256 και ΕΕ C 25 E, 29.1.2002, σ. 468.⁽²⁾ ΕΕ C 123 της 25.4.2001, σ. 61.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Ιουλίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 16ης Οκτωβρίου 2001 (ΕΕ C 9 της 11.1.2002, σ. 7) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2002.⁽⁴⁾ ΕΕ C 59 της 23.2.2001, σ. 245.⁽⁵⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

- ραδιοφάσματος, η Επιτροπή θα πρέπει να επικουρείται από επιτροπή, αποκαλούμενη «επιτροπή ραδιοφάσματος», η οποία αποτελείται από εκπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από τον εκπρόσωπο της Επιτροπής. Η επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει τις προτάσεις για τεχνικά μέτρα εφαρμογής που αφορούν το ραδιοφάσμα. Τα μέτρα αυτά διαμορφώνονται βάσει συζητήσεων στο πλαίσιο της επιτροπής και, σε ειδικές περιπτώσεις, μπορεί να απαιτούν τεχνική προπαρασκευαστική εργασία των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για τη διαχείριση του ραδιοφάσματος. Όταν χρησιμοποιούνται διαδικασίες επιτροπολογίας για τη θέσπιση τεχνικών μέτρων εφαρμογής, η επιτροπή θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τις απόψεις της βιομηχανίας καθώς και όλων των ενδιαφερόμενων χρηστών, που προέρχονται τόσο από εμπορικούς όσο και από μη εμπορικούς χώρους, καθώς και τις απόψεις άλλων ενδιαφερομένων μερών σχετικά με τις εξελίξεις σε θέματα τεχνολογίας, αγοράς και κανονιστικών ρυθμίσεων που δύνανται να επηρεάζουν τη χρήση του ραδιοφάσματος. Οι χρήστες του ραδιοφάσματος θα πρέπει να είναι ελεύθεροι να εισάγουν κάθε πληροφορία που κρίνουν αναγκαία. Η επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να ακούσει τους εκπροσώπους των κοινοτήτων χρηστών ραδιοφάσματος κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεών της, οσάκις ενδείκνυται, για την πληρέστερη κατανόηση της κατάστασης σε ένα συγκεκριμένο τομέα.
- (7) Οσάκις απαιτείται η θέσπιση μέτρων εναρμόνισης για την εφαρμογή κοινοτικών πολιτικών οι οποίες υπερβαίνουν τα τεχνικά μέτρα εφαρμογής, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο πρόταση με βάση τη συνθήκη.
- (8) Η πολιτική ραδιοφάσματος δεν μπορεί να βασιζέται μόνον σε τεχνικές παραμέτρους, αλλά είναι επίσης αναγκαίο να λαμβάνονται υπόψη και οι οικονομικοί, πολιτικοί, πολιτισμικοί, υγειονομικοί και κοινωνικοί παράγοντες. Επιπλέον, η συνεχώς αυξανόμενη ζήτηση του περιορισμένου σε έκταση διαθέσιμου ραδιοφάσματος θα οδηγήσει σε αντικρουόμενες πιέσεις για την εξυπηρέτηση των διαφόρων ομάδων χρηστών ραδιοφάσματος, σε τομείς όπως οι τηλεπικοινωνίες, οι ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις, οι μεταφορές, οι υπηρεσίες επιβολής της εφαρμογής του νόμου, οι ένοπλες δυνάμεις και η επιστημονική κοινότητα. Στην πολιτική που αφορά το ραδιοφάσμα θα πρέπει, συνεπώς, να συνεκτιμώνται όλοι οι τομείς και να εξισορροπούνται οι αντίστοιχες ανάγκες.
- (9) Η παρούσα απόφαση δεν θα πρέπει να επηρεάζει το δικαίωμα των κρατών μελών να επιβάλλουν τους αναγκαίους περιορισμούς για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και άμυνας. Όταν ένα τεχνικό μέτρο εφαρμογής επηρεάζει, μεταξύ άλλων, ζώνες ραδιοσυχνότητας που ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί αποκλειστικά και άμεσα για λόγους δημόσιας ασφάλειας και άμυνας, η Επιτροπή δύναται, εφόσον το κράτος μέλος το ζητεί για αιτιολογημένους λόγους, να εγκρίνει μεταβατικές περιόδους και/ή μηχανισμούς κατανομής για να διευκολύνει την πλήρη υλοποίηση του μέτρου. Εν προκειμένω, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις εθνικές τους ζώνες ραδιοσυχνότητας τις οποίες χρησιμοποιούν αποκλειστικά και άμεσα για σκοπούς δημόσιας ασφάλειας και άμυνας.
- (10) Προκειμένου να λαμβάνονται υπ' όψη οι απόψεις των κρατών μελών, των κοινοτικών οργάνων, της βιομηχανίας καθώς και όλων των ενδιαφερομένων χρηστών, που προέρχονται τόσο από εμπορικούς όσο και από μη εμπορικούς χώρους, καθώς και οι απόψεις άλλων ενδιαφερομένων μερών σχετικά με τις εξελίξεις σε θέματα τεχνολογίας, αγοράς και κανονιστικών ρυθμίσεων, οι οποίες ενδέχεται να επηρεάζουν τη χρήση του ραδιοφάσματος, η Επιτροπή μπορεί να διοργανώνει διαβουλεύσεις εκτός του πλαισίου της παρούσας απόφασης.
- (11) Η τεχνική διαχείριση του ραδιοφάσματος περιλαμβάνει την εναρμόνιση και την κατανομή του ραδιοφάσματος. Η εν λόγω εναρμόνιση θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τις απαιτήσεις που απορρέουν από τις γενικές αρχές πολιτικής, όπως αυτές προσδιορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο. Ωστόσο, η τεχνική διαχείριση του ραδιοφάσματος δεν καλύπτει τις διαδικασίες απονομής και αδειοδότησης, ούτε την απόφαση για το εάν θα χρησιμοποιούνται ανταγωνιστικές διαδικασίες επιλογής για την παραχώρηση ραδιοσυχνότητας.
- (12) Εν όψει της θέσπισης τεχνικών μέτρων εφαρμογής που αφορούν την εναρμόνιση της κατανομής ραδιοσυχνότητας και της διαθεσιμότητας πληροφοριών, η επιτροπή θα πρέπει να συνεργάζεται με εμπειρογνώμονες σε θέματα ραδιοφάσματος, οι οποίοι ανήκουν στις εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για τη διαχείριση του ραδιοφάσματος. Βάσει της εμπειρίας από τις διαδικασίες ανάθεσης εντολών η οποία έχει αποκτηθεί σε συγκεκριμένους τομείς, όπως στο πλαίσιο της εφαρμογής της απόφασης αριθ. 710/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Μαρτίου 1997, για συντονισμένη μέθοδο χορήγησης αδειών στον τομέα των δορυφορικών προσωπικών επικοινωνιακών υπηρεσιών στην Κοινότητα ⁽¹⁾, και της απόφασης αριθ. 128/1999/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τη συντονισμένη εισαγωγή συστήματος τρίτης γενεάς κινητών και ασύρματων επικοινωνιών (UMTS) στην Κοινότητα ⁽²⁾, τα τεχνικά μέτρα εφαρμογής θα πρέπει να θεσπίζονται στο πλαίσιο εντολών προς τη CEPT. Οσάκις απαιτείται η θέσπιση εναρμονισμένων μέτρων για την εφαρμογή κοινοτικών πολιτικών τα οποία δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της CEPT, η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει μέτρα εφαρμογής με τη συνδρομή της επιτροπής ραδιοφάσματος.
- (13) Η CEPT η οποία συμπεριλαμβάνει 44 ευρωπαϊκές χώρες εκπονεί τεχνικά μέτρα εναρμόνισης με στόχο την εναρμόνιση της χρήσης του ραδιοφάσματος πέραν των συνόρων της Κοινότητας, γεγονός το οποίο έχει ιδιαίτερη σημασία για τα κράτη μέλη στα οποία η χρήση του ραδιοφάσματος δύναται να επηρεάζεται από τη χρήση ραδιοφάσματος σε μέλη της CEPT τα οποία δεν είναι κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στις αποφάσεις και τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με την παρούσα απόφαση, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ειδική κατάσταση των κρατών μελών με εξωτερικά σύνορα. Οσάκις ενδείκνυται, θα πρέπει να παρέχεται στην Επιτροπή η δυνατότητα να καθιστά τα αποτελέσματα των εντολών που εκδίδονται προς τη CEPT υπο-

(1) ΕΕ L 105 της 23.4.1997, σ. 4· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση αριθ. 1215/2000/ΕΚ (ΕΕ L 139 της 10.6.2000, σ. 1).

(2) ΕΕ L 17 της 22.1.1999, σ. 1.

χρεωτικά για τα κράτη μέλη και, όταν τα εν λόγω αποτελέσματα δεν είναι διαθέσιμα ή κρίνονται μη αποδεκτά, να δύναται να λαμβάνει τα κατάλληλα εναλλακτικά μέτρα. Τούτο θα επιτρέψει ιδίως την εναρμόνιση της χρήσης του φάσματος ραδιοσυχνοτήτων σε όλη την Κοινότητα, σύμφωνα με την οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) ⁽¹⁾ και λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων της οδηγίας 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) ⁽²⁾.

(14) Η συντονισμένη και έγκαιρη παροχή στο κοινό των κατάλληλων πληροφοριών όσον αφορά την κατανομή, τη διαθεσιμότητα και τη χρήση ραδιοφάσματος στην Κοινότητα αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο για τις επενδύσεις και τη χάραξη πολιτικής. Το αυτό ισχύει και για τις τεχνολογικές εξελίξεις από τις οποίες θα προκύψουν νέες τεχνικές κατανομής και διαχείρισης του ραδιοφάσματος καθώς και νέες μέθοδοι παραχώρησης συχνοτήτων. Η ανάπτυξη μακροπρόθεσμων στρατηγικών προϋποθέτει σωστή κατανόηση των επιπτώσεων της τεχνολογικής εξέλιξης. Συνεπώς, με την επιφύλαξη της προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου και των προσωπικών πληροφοριών σύμφωνα με την οδηγία 97/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, περί επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προστασίας της ιδιωτικής ζωής στον τηλεπικοινωνιακό τομέα ⁽³⁾, οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να είναι προσιτές στην Κοινότητα. Η υλοποίηση μιας διατομεακής πολιτικής για το ραδιοφάσμα καθιστά απαραίτητη τη διαθεσιμότητα πληροφοριών σχετικά με το σύνολο του ραδιοφάσματος. Ενόψει του γενικού στόχου της εναρμόνισης της χρήσης ραδιοφάσματος στην Κοινότητα και αλλού στην Ευρώπη, η διαθεσιμότητα των εν λόγω πληροφοριών είναι ανάγκη να εναρμονισθεί, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, κατά τρόπο φιλικό προς τον χρήστη.

(15) Είναι, επομένως, αναγκαίο να συμπληρωθούν οι υπάρχουσες κοινοτικές και διεθνείς απαιτήσεις για τη δημοσίευση πληροφοριών σχετικά με τη χρήση του ραδιοφάσματος. Σε διεθνές επίπεδο, το έγγραφο αναφοράς κανονιστικών αρχών, το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγμάτευσης στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου από την ομάδα για τις βασικές τηλεπικοινωνίες απαιτεί επίσης να καταστεί προσιτό στο κοινό το υφιστάμενο καθεστώς σχετικά με τις ζώνες ραδιοσυχνοτήτων που έχουν κατανεμηθεί. Βάσει της οδηγίας 96/2/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 1996, για τροποποίηση της οδηγίας 90/388/ΕΟΚ σχετικά με τις κινητές και τις προσωπικές επικοινωνίες ⁽⁴⁾, τα κράτη μέλη οφείλουν να δημοσιεύουν ετησίως ή να διαθέτουν, κατόπιν αιτήματος, το καθεστώς κατανομής ραδιοσυχνοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων για μελλοντική επέκταση των εν λόγω συχνοτήτων, αλλά καλύπτονται μόνον οι κινητές και οι προσωπικές υπηρεσίες επικοινωνιών.

Επιπλέον, βάσει της οδηγίας 1999/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με το ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της συμμόρφωσης των εξοπλισμών αυτών ⁽⁵⁾, καθώς και βάσει της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών ⁽⁶⁾, τα κράτη μέλη οφείλουν να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις διαπραφές τις οποίες έχουν ρυθμίσει προκειμένου να εξακριβώνεται αν συμβιβάζονται με την κοινοτική νομοθεσία.

(16) Η οδηγία 96/2/ΕΚ αποτέλεσε την αφετηρία για την έγκριση από τη CEPT μιας πρώτης δέσμης μέτρων, όπως της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ραδιοεπικοινωνιών (ERC/DEC/(97)01) για τη δημοσίευση εθνικών πινάκων κατανομής ραδιοφάσματος. Είναι απαραίτητο να διασφαλισθεί ότι οι λύσεις της CEPT αντικατοπτρίζουν τις ανάγκες της κοινοτικής πολιτικής και ότι διαθέτουν την κατάλληλη νομική βάση προκειμένου να εφαρμόζονται εντός της Κοινότητας. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να ληφθούν στην Κοινότητα συγκεκριμένα μέτρα, τόσο διαδικαστικά όσο και ουσιαστικά.

(17) Οι κοινοτικές επιχειρήσεις θα πρέπει να αντιμετωπίζονται κατά τρόπο δίκαιο και αμερόληπτο όσον αφορά την πρόσβαση στο ραδιοφάσμα τρίτων χωρών. Όπως η πρόσβαση στο ραδιοφάσμα αποτελεί βασικό παράγοντα για την ανάπτυξη των επιχειρήσεων καθώς και για δραστηριότητες που άπτονται του δημόσιου συμφέροντος, είναι επίσης απαραίτητο να διασφαλισθεί ότι οι κοινοτικές απαιτήσεις σχετικά με το ραδιοφάσμα αντικατοπτρίζονται στο διεθνές διασπασμό.

(18) Η υλοποίηση των κοινοτικών πολιτικών μπορεί να απαιτεί τον συντονισμό της χρήσης του ραδιοφάσματος, ιδίως όσον αφορά στην παροχή υπηρεσιών επικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων των ευκολιών περιαγωγής σε όλη την έκταση της Κοινότητας. Επιπλέον, ορισμένα είδη χρήσης του ραδιοφάσματος συνεπάγονται γεωγραφική κάλυψη που υπερβαίνει τα σύνορα ενός κράτους μέλους και επιτρέπουν την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών χωρίς να απαιτείται μετακίνηση προσώπων, όπως παραδείγματος χάριν οι υπηρεσίες δορυφορικών επικοινωνιών. Επομένως, η Κοινότητα θα πρέπει να εκπροσωπείται δέντως στις δραστηριότητες όλων των διεθνών οργανισμών και διασκέψεων που ασχολούνται με ζητήματα σχετικά με τη διαχείριση του ραδιοφάσματος, όπως η Διεθνής Ένωση Τηλεπικοινωνιών (ITU) και οι σχετικές Παγκόσμιες Διασκέψεις Ραδιοεπικοινωνιών.

(19) Οι υπάρχοντες μηχανισμοί προπαρασκευής και διαπραγμάτευσης των Παγκόσμιων Διασκέψεων Ραδιοεπικοινωνιών της ITU, έχουν αποφέρει άριστα αποτελέσματα χάρις στην εθελοντική συνεργασία εντός της CEPT, τα δε συμφέροντα

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 33 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 21 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽³⁾ ΕΕ L 24 της 30.1.1998, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 20 της 26.1.1996, σ. 59.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 91 της 7.4.1999, σ. 10.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/48/ΕΚ (ΕΕ L 217 της 5.8.1998, σ. 18).

της Κοινότητας έχουν ληφθεί υπόψη κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες. Στις διεθνείς διαπραγματεύσεις, τα κράτη μέλη και η Κοινότητα θα πρέπει να αναπτύσσουν κοινή δράση και να συνεργάζονται στενά, καθ' όλη τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, προκειμένου να διασφαλιστεί η ενιαία διεθνής εκπροσώπηση της Κοινότητας σύμφωνα με τις διαδικασίες που είχαν συμφωνηθεί στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 3ης Φεβρουαρίου 1992 για την Παγκόσμια Διάσκεψη των Διοικήσεων Ραδιοεπικοινωνιών και επιβεβαιώθηκαν στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1997 και της 2ας Μαΐου 2000. Για τις διεθνείς αυτές διαπραγματεύσεις, η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για το κατά πόσον επηρεάζονται οι κοινοτικές πολιτικές, ώστε να λαμβάνει την έγκριση του Συμβουλίου για τους προς επίτευξη στόχους της Κοινότητας και για τις θέσεις που λαμβάνουν τα κράτη μέλη σε διεθνές επίπεδο. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι θέσεις αυτές εξετάζουν δεόντως και την τεχνική διάσταση που συνδέεται με τη διαχείριση του ραδιοφάσματος, η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εντολές προς τη CEPT για το σκοπό αυτό. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνοδεύουν κάθε πράξη αποδοχής συμφωνίας ή κανονισμού στο πλαίσιο διεθνών φόρουμ, αρμόδιων ή ενδιαφερόμενων για τη διαχείριση του ραδιοφάσματος, με κοινή δήλωση όπου αναφέρεται ότι θα εφαρμόσουν τις συμφωνίες ή τους κανονισμούς αυτούς σύμφωνα με τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τη συνθήκη.

- (20) Πέραν των διεθνών διαπραγματεύσεων που αφορούν ειδικότερα το ραδιοφάσμα, υπάρχουν άλλες διεθνείς συμφωνίες στις οποίες συμμετέχει η Κοινότητα και τρίτες χώρες, οι οποίες μπορεί να επηρεάζουν τη χρήση ζωνών ραδιοσυχνοτήτων και τα σχέδια κατανομής τους και οι οποίες μπορεί να πραγματεύονται ζητήματα, όπως το εμπόριο και την πρόσβαση στην αγορά, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, την ελεύθερη κυκλοφορία και τη χρήση εξοπλισμού, τα επικοινωνιακά συστήματα περιφερειακής ή παγκόσμιας εμβέλειας, όπως οι δορυφόροι, τις επιχειρήσεις ασφάλειας και διάσωσης, τα συστήματα μεταφορών, τις τεχνολογίες ραδιοηλεκτρικών εκπομπών και τις ερευνητικές εφαρμογές, όπως η ραδιοαστρονομία και η γεωσκόπηση. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι οι διακανονισμοί που διαπραγματεύεται η Κοινότητα για τα ζητήματα του εμπορίου και πρόσβασης στην αγορά συνάδουν με τους στόχους για την πολιτική του ραδιοφάσματος που επιδιώκονται δυνάμει της παρούσας απόφασης.
- (21) Είναι απαραίτητο οι εθνικές αρχές να εφαρμόζουν κοινές αρχές όσον αφορά την εμπιστευτικότητα που καθορίζεται στην παρούσα απόφαση, λόγω του πιθανώς ευαίσθητου χαρακτήρα των εμπορικών πληροφοριών οι οποίες ενδέχεται να περιέρχονται στις εν λόγω αρχές στο πλαίσιο των καθηκόντων τους που σχετίζονται με την πολιτική και τη διαχείριση του ραδιοφάσματος.
- (22) Δεδομένου ότι ο στόχος της προβλεπόμενης δράσης, ήτοι η σύσταση κοινού πλαισίου για την πολιτική του ραδιοφάσματος, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνεπώς λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την

αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

- (23) Τα κράτη μέλη θα πρέπει, ιδίως μέσω των οικείων εθνικών αρχών, να εφαρμόζουν το εν λόγω κοινό πλαίσιο για την πολιτική ραδιοφάσματος και να παρέχουν στην Επιτροπή κάθε πληροφορία απαραίτητη για την αξιολόγηση της ορθής εφαρμογής της σε όλη την Κοινότητα, λαμβάνοντας υπόψη τις υποχρεώσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών στο πλαίσιο του διεθνούς εμπορίου.
- (24) Οι αποφάσεις αριθ. 710/97/EK και αριθ. 128/1999/EK παραμένουν σε ισχύ.
- (25) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει ετησίως έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται δυνάμει της παρούσας απόφασης, καθώς και σχετικά με τις σχεδιαζόμενες μελλοντικές δράσεις. Τούτο παρέχει τη δυνατότητα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να εκφράζουν την πολιτική τους υποστήριξη, οσάκις ενδείκνυται,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

1. Σκοπός της παρούσας απόφασης είναι η θέσπιση πολιτικής και νομοθετικού πλαισίου στην Κοινότητα προκειμένου να εξασφαλιστούν ο συντονισμός των προσεγγίσεων πολιτικής και, οσάκις ενδείκνυται, εναρμονισμένες προϋποθέσεις όσον αφορά τη διαθεσιμότητα και την αποτελεσματική χρήση του ραδιοφάσματος που απαιτούνται για την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε τομείς κοινοτικής πολιτικής, όπως οι ηλεκτρονικές επικοινωνίες, οι μεταφορές και η έρευνα και ανάπτυξη (E&A).
2. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, η παρούσα απόφαση θεσπίζει διαδικασίες για:
 - α) τη διευκόλυνση της χάραξης πολιτικής όσον αφορά τον στρατηγικό σχεδιασμό και την εναρμόνιση της χρήσης του ραδιοφάσματος στην Κοινότητα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της οικονομίας, της ασφάλειας, της υγείας, του δημοσίου συμφέροντος, της ελευθερίας του εκφράζεσθαι, των πολιτιστικών, επιστημονικών, κοινωνικών και τεχνικών πτυχών των κοινοτικών πολιτικών καθώς και των διαφόρων συμφερόντων των κοινοτήτων χρηστών του ραδιοφάσματος, με στόχο τη βελτιστοποίηση της χρήσης του ραδιοφάσματος και την αποφυγή επιβλαβών παρεμβολών·
 - β) τη διασφάλιση της αποτελεσματικής υλοποίησης της πολιτικής του ραδιοφάσματος στην Κοινότητα, ιδίως τη δημιουργία γενικής μεθοδολογίας για την εξασφάλιση εναρμονισμένων

προϋποθέσεων για τη διαθεσιμότητα και την αποτελεσματική χρήση του ραδιοφάσματος·

Άρθρο 4

γ) τη διασφάλιση της συντονισμένης και έγκαιρης πληροφόρησης σχετικά με την κατανομή, τη διαθεσιμότητα και τη χρήση του ραδιοφάσματος στην Κοινότητα·

δ) την εξασφάλιση του αποτελεσματικού συντονισμού των κοινοτικών συμφερόντων στο πλαίσιο διεθνών διαπραγματεύσεων, στις περιπτώσεις όπου η χρήση του ραδιοφάσματος επηρεάζει τις πολιτικές της Κοινότητας.

3. Οι δραστηριότητες οι οποίες διενεργούνται στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις εργασίες διεθνών οργανισμών που αφορούν τη διαχείριση ραδιοφάσματος, όπως π.χ. της Διεθνούς Ένωσης Τηλεπικοινωνιών (ITU) και της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών (CEPT).

4. Η παρούσα απόφαση ισχύει υπό την επιφύλαξη των μέτρων που λαμβάνονται σε κοινοτικό ή εθνικό επίπεδο, τηρουμένου του κοινοτικού δικαίου, προς εξυπηρέτηση στόχων γενικού συμφέροντος, ιδίως σχετικά με τη ρύθμιση του περιεχομένου και την οπτικοακουστική πολιτική, και υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 1999/5/EK και του δικαιώματος των κρατών μελών να οργανώνουν και να χρησιμοποιούν το ραδιοφάσμα τους για σκοπούς δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και άμυνας.

Άρθρο 2

Ορισμός

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, το «ραδιοφάσμα» περιλαμβάνει ραδιοκύματα συχνότητας μεταξύ 9 kHz και 3 000 GHz. Τα ραδιοκύματα είναι ηλεκτρομαγνητικά κύματα που μεταδίδονται στο χώρο χωρίς τεχνητό οδηγό.

Άρθρο 3

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή («επιτροπή ραδιοφάσματος»).

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένου του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

3. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένου του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

Το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/EK, καθορίζεται σε τρεις μήνες.

4. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Καθήκοντα της επιτροπής ραδιοφάσματος

1. Για την επίτευξη του σκοπού που ορίζεται στο άρθρο 1, η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή ραδιοφάσματος, σύμφωνα με τις διαδικασίες οι οποίες καθορίζονται στο παρόν άρθρο, κατάλληλα τεχνικά μέτρα εφαρμογής με στόχο την εξασφάλιση εναρμονισμένων προϋποθέσεων για τη διαθεσιμότητα και την αποτελεσματική χρήση του ραδιοφάσματος, καθώς και την αναφερόμενη στο άρθρο 5 διαθεσιμότητα των πληροφοριών που σχετίζονται με τη χρήση του ραδιοφάσματος.

2. Για την ανάπτυξη των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 τεχνικών μέτρων εφαρμογής που εμπίπτουν στο πλαίσιο των καθηκόντων της CEPT, όπως η εναρμόνιση των κατανομών ραδιοσυχνοτήτων και της διαθεσιμότητας πληροφοριών, η Επιτροπή εκδίδει εντολές προς τη CEPT, ορίζοντας το έργο που πρέπει να επιτελεσθεί και το σχετικό χρονοδιάγραμμα. Η Επιτροπή ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 2.

3. Βάσει των εργασιών που ολοκληρώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 2, η Επιτροπή αποφασίζει κατά πόσο τα αποτελέσματα του έργου που έχει επιτελεσθεί σύμφωνα με τις εντολές, θα εφαρμόζονται στην Κοινότητα και καθορίζει την προθεσμία για την υλοποίησή τους από τα κράτη μέλη. Οι εν λόγω αποφάσεις δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 3.

4. Παρά την παράγραφο 3, εάν η Επιτροπή ή κράτος μέλος θεωρήσει ότι το έργο που επιτελείται βάσει εντολής που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 δεν σημειώνει ικανοποιητική πρόοδο σε σχέση με το καθορισμένο χρονοδιάγραμμα ή εάν τα αποτελέσματα της εντολής δεν είναι αποδεκτά, η Επιτροπή δύναται, ενεργώντας με τη διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 3, να θεσπίζει μέτρα για την επίτευξη των στόχων της εντολής.

5. Τα μέτρα των παραγράφων 3 και 4 μπορούν, ανάλογα με την περίπτωση, να παρέχουν τη δυνατότητα χορήγησης μεταβατικών περιόδων και/ή διακανονισμών καταμερισμού του ραδιοφάσματος σε ένα κράτος μέλος, που πρέπει να εγκρίνονται από την Επιτροπή, εφόσον δικαιολογείται, λαμβάνοντας υπόψη την ειδική κατάσταση του κράτους μέλους, εφόσον το αφορώμενο κράτος μέλος το ζητεί για αιτιολογημένους λόγους και υπό την προϋπόθεση ότι η εξαιρέση αυτή δεν θα καθυστερήσει αδικαιολογήτως την εφαρμογή ούτε θα προκαλέσει αδικαιολόγητες ανισότητες στην ανταγωνιστική ή κανονιστική κατάσταση μεταξύ κρατών μελών.

6. Για την επίτευξη του στόχου που ορίζεται στο άρθρο 1, η Επιτροπή δύναται επίσης, ενεργώντας με τη διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 3, να θεσπίζει τεχνικά μέτρα εναρμόνισης αναφερόμενα στην παράγραφο 1, τα οποία δεν καλύπτονται από την παράγραφο 2.

7. Προκειμένου να συμβάλλει στη διατύπωση, προετοιμασία και υλοποίηση της κοινοτικής πολιτικής στον τομέα του ραδιοφάσματος, και με την επιφύλαξη των διαδικασιών του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή συμβουλευέται κατά περιόδους την επιτροπή ραδιοφάσματος σχετικά με τα θέματα που καλύπτει το άρθρο 1.

Άρθρο 5

Διαθεσιμότητα πληροφοριών

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να δημοσιεύονται ο εθνικός τους πίνακας κατανομής των ραδιοσυχνοτήτων και πληροφορίες για τα δικαιώματα, τους όρους, τις διαδικασίες, τις επιβαρύνσεις και τα τέλη που αφορούν τη χρήση του ραδιοφάσματος, εφόσον έχουν σημασία για την επίτευξη του στόχου που ορίζεται στο άρθρο 1. Επικαιροποιούν τις σχετικές πληροφορίες και λαμβάνουν μέτρα για την ανάπτυξη κατάλληλων βάσεων δεδομένων προκειμένου οι εν λόγω πληροφορίες να είναι προσιτές στο κοινό, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα οικεία μέτρα εναρμόνισης που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 4.

Άρθρο 6

Σχέσεις με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς

1. Η Επιτροπή παρακολουθεί τις εξελίξεις αναφορικά με το ραδιοφάσμα σε τρίτες χώρες και σε διεθνείς οργανισμούς, οι οποίες ενδεχομένως θα είχαν αντίκτυπο στην υλοποίηση της παρούσας απόφασης.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με κάθε δυσχέρεια η οποία ανακύπτει, *de jure* ή *de facto*, από τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς κατά την υλοποίηση της παρούσας απόφασης.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει κατά τακτά διαστήματα έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα της εφαρμογής των παραγράφων 1 και 2, και, κατά περίπτωση, δύναται να προτείνει μέτρα με σκοπό την εξασφάλιση της υλοποίησης των αρχών και στόχων της παρούσας απόφασης. Οσάκις ενδείκνυται, για την επίτευξη του στόχου ο οποίος ορίζεται στο άρθρο 1, συμφωνούνται στόχοι κοινής πολιτικής για να εξασφαλιστεί κοινοτικός συντονισμός μεταξύ των κρατών μελών.

4. Τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών βάσει των σχετικών διεθνών συμφωνιών.

Άρθρο 7

Κοινοποίηση

Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή κάθε πληροφορία που απαιτείται για την επαλήθευση της εφαρμογής της παρούσας απόφασης. Ιδίως, τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή των αποτελεσμάτων των εντολών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3.

Άρθρο 8

Εμπιστευτικότητα

1. Τα κράτη μέλη δεν κοινολογούν πληροφορίες που καλύπτονται από την υποχρέωση τήρησης του επιχειρηματικού απορρήτου, ιδίως πληροφορίες σχετικές με τις επιχειρήσεις, τις εμπορικές τους σχέσεις ή τα στοιχεία κόστους που τις αφορούν.

2. Η παράγραφος 1 ισχύει υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος των οικείων αρχών να προβαίνουν σε κοινολόγηση πληροφοριών εφόσον είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους. Στην περίπτωση αυτή, η κοινολόγηση είναι αναλογική και συνεκτιμά τα έννομα συμφέροντα των επιχειρήσεων για την προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου τους.

3. Η παράγραφος 1 δεν εμποδίζει τη δημοσίευση πληροφοριών σχετικά με τους όρους που συνδέονται με τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης του ραδιοφάσματος, οι οποίες δεν περιλαμβάνουν πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα.

Άρθρο 9

Υποβολή εκθέσεων

Η Επιτροπή υποβάλλει ετησίως έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τις δραστηριότητες που αναπτύσσονται και με τα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα απόφαση, καθώς και σχετικά με τις μελλοντικές δράσεις που προβλέπονται σύμφωνα με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 10

Εφαρμογή

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα νομοθετικά, κανονιστικά ή διοικητικά μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης και όλων των μέτρων που απορρέουν από αυτήν.

Άρθρο 11

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 12

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Μαρτίου 2002.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. COX

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. C. APARICIO

ΟΔΗΓΙΑ 2002/19/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 7ης Μαρτίου 2002

σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) ⁽⁴⁾, ορίζει τους στόχους ενός κανονιστικού πλαισίου που καλύπτει τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην Κοινότητα, συμπεριλαμβανομένων των σταθερών και κινητών τηλεπικοινωνιακών δικτύων, των δικτύων καλωδιακής τηλεόρασης, των δικτύων επίγειων ραδιοηλεκτρονικών εκπομπών, των δορυφορικών δικτύων και των δικτύων του Διαδικτύου, που χρησιμοποιούνται για τη φωνητική τηλεφωνία, την τηλεομοιοτυπία ή τη μετάδοση δεδομένων ή εικόνων. Τα εν λόγω δίκτυα δύνανται να έχουν αδειοδοτηθεί από τα κράτη μέλη, βάσει της οδηγίας 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) ⁽⁵⁾ ή βάσει παλαιότερων κανονιστικών μέτρων. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας ισχύουν για εκείνα τα δίκτυα που χρησιμοποιούνται για την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαθέσιμων στο κοινό. Η παρούσα οδηγία καλύπτει την πρόσβαση και τη διασύνδεση μεταξύ προμηθευτών υπηρεσιών. Τα μη δημόσια δίκτυα δεν υπέχουν υποχρεώσεις δυνάμει της

παρούσας οδηγίας, πλην των περιπτώσεων κατά τις οποίες, επειδή επωφελούνται από την πρόσβαση στα δημόσια δίκτυα, ενδέχεται να υπόκεινται σε όρους που καθορίζουν τα κράτη μέλη.

(2) Οι υπηρεσίες που παρέχουν περιεχόμενο, όπως η προσφορά προς πώληση δέσμης περιεχομένου ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών, δεν καλύπτονται από το κοινό κανονιστικό πλαίσιο για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

(3) Στον όρο «πρόσβαση» αποδίδονται πολλές ερμηνείες και, συνεπώς, είναι αναγκαίο να οριστεί με ακρίβεια η χρήση του όρου αυτού στην παρούσα οδηγία, χωρίς να θίγεται ο τρόπος χρήσης του σε άλλα κοινοτικά μέτρα. Ένας φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να έχει στην κυριότητά του το βασικό δίκτυο ή τις βασικές ευκολίες ή να μισθώνει μέρος ή το σύνολο αυτών.

(4) Η οδηγία 95/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, σχετικά με τη χρήση προτύπων για τη μετάδοση τηλεοπτικού σήματος ⁽⁶⁾, δεν επέβαλε συγκεκριμένο σύστημα μετάδοσης ψηφιακής τηλεόρασης ή απαίτηση υπηρεσίας, και αυτό παρείχε τη δυνατότητα στους παράγοντες της αγοράς να αναλάβουν πρωτοβουλία και να αναπτύξουν κατάλληλα συστήματα. Μέσω του Digital Video Broadcasting Group, οι συντελεστές της ευρωπαϊκής αγοράς ανέπτυξαν μια ομάδα συστημάτων τηλεοπτικής μετάδοσης, τα οποία υιοθέτησαν ραδιοηλεκτρονικοί φορείς σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτά τα συστήματα μετάδοσης έχουν τυποποιηθεί από το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τηλεπικοινωνιακών Προτύπων (ETSI) και έχουν συμπεριληφθεί στις συστάσεις της Διεθνούς Ένωσης Τηλεπικοινωνιών (ITU). Όσον αφορά τη ψηφιακή τηλεόραση ευρείας οθόνης, το σχήμα 16:9 είναι το σχήμα αναφοράς της τηλεοπτικής υπηρεσίας και των προγραμμάτων ευρείας οθόνης, και επί του παρόντος έχει καθιερωθεί στις αγορές των κρατών μελών, με την απόφαση 93/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, σχετικά με τη θέσπιση σχεδίου δράσης για την εισαγωγή προηγμένων τηλεοπτικών υπηρεσιών στην Ευρώπη ⁽⁷⁾.

(5) Σε μία ανοιχτή και ανταγωνιστική αγορά, δεν θα πρέπει να υπάρχουν περιορισμοί που αποτρέπουν τις επιχειρήσεις να διαπραγματεύονται ρυθμίσεις πρόσβασης και διασύνδεσης μεταξύ τους, ιδίως σε διασυνοριακές συμφωνίες, με την επιφύλαξη των κανόνων περί ανταγωνισμού της συνθήκης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 365 E, 19.12.2000, σ. 215 και ΕΕ C 270 E, 25.9.2001, σ. 161.

⁽²⁾ ΕΕ C 123 της 25.4.2001, σ. 50.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 1ης Μαρτίου 2001 (ΕΕ C 277 της 1.10.2001, σ. 72), κοινή θέση του Συμβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2001 (ΕΕ C 337, 30.11.2001, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2002.

⁽⁴⁾ Βλέπε σελίδα 33 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽⁵⁾ Βλέπε σελίδα 21 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 51.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 196 της 5.8.1993, σ. 48.

- Κατά την επίτευξη μιας αποτελεσματικότερης και πραγματικά πανευρωπαϊκής αγοράς, με ουσιαστικό ανταγωνισμό και μεγαλύτερες δυνατότητες επιλογής και ανταγωνιστικών υπηρεσιών στους καταναλωτές, οι επιχειρήσεις που λαμβάνουν αιτήσεις πρόσβασης ή διασύνδεσης θα πρέπει, κατ' αρχήν, να συνάπτουν τις σχετικές συμφωνίες επί εμπορικής βάσεως και να διαπραγματεύονται καλόπιστα.
- (6) Σε αγορές όπου εξακολουθούν να υπάρχουν μεγάλες διαφορές ως προς τη διαπραγματευτική ισχύ μεταξύ επιχειρήσεων και όπου ορισμένες επιχειρήσεις στηρίζονται σε υποδομή που παρέχεται από τρίτους για την παροχή των υπηρεσιών τους, είναι σκόπιμη η θέσπιση ενός πλαισίου, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική λειτουργία της αγοράς. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να έχουν την εξουσία, σε περίπτωση αποτυχίας των εμπορικών διαπραγματεύσεων, να εξασφαλίζουν κατάλληλη πρόσβαση και διασύνδεση καθώς και διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών προς το συμφέρον των τελικών χρηστών. Συγκεκριμένα, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να εξασφαλίζουν τη διατεμαστική συνδεσιμότητα επιβάλλοντας αναλογικές υποχρεώσεις στις επιχειρήσεις που ελέγχουν την πρόσβαση στους τελικούς χρήστες. Ο έλεγχος των μέσων πρόσβασης ενδέχεται να συνεπάγεται κυριότητα ή έλεγχο του φυσικού (σταθερού ή κινητού) συνδέσμου με τον τελικό χρήστη, και/ή τη δυνατότητα αλλαγής ή αφαίρεσης του εθνικού αριθμού ή αριθμών που χρειάζονται για την πρόσβαση στο τεμαστικό σημείο ενός τελικού χρήστη. Τούτο θα μπορούσε, παραδείγματος χάριν, να είναι απαραίτητο εάν οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύου περιόριζαν αδικαιολόγητα τις επιλογές των τελικών χρηστών όσον αφορά την πρόσβαση σε πύλες και υπηρεσίες του Διαδικτύου.
- (7) Τα εθνικά, νομοθετικά ή διοικητικά μέτρα που συνδέουν τους όρους και τις προϋποθέσεις πρόσβασης ή διασύνδεσης με τις δραστηριότητες του μέρους που επιθυμεί τη διασύνδεση, και ειδικότερα με το ύψος της επένδυσής του σε υποδομή δικτύου και όχι με τις παρεχόμενες υπηρεσίες διασύνδεσης ή πρόσβασης, μπορούν να προξενήσουν στρέβλωση της αγοράς και, επομένως, να μην συμβιβάζονται με τους κανόνες περί ανταγωνισμού.
- (8) Οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύου που ελέγχουν την πρόσβαση των δικών τους πελατών, ενεργούν βάσει αποκλειστικών αριθμών ή διευθύνσεων μιας δημοσιευμένης σειράς αριθμών ή διευθύνσεων. Άλλοι φορείς εκμετάλλευσης δικτύου πρέπει να μπορούν να παρέχουν τηλεπικοινωνιακή κίνηση στους πελάτες αυτούς και, επομένως, πρέπει να είναι σε θέση να διασυνδέονται άμεσα ή έμμεσα μεταξύ τους. Θα πρέπει, επομένως, να διατηρηθούν τα υφιστάμενα δικαιώματα και υποχρεώσεις για τη διαπραγμάτευση της διασύνδεσης. Είναι σκόπιμο επίσης να διατηρηθούν οι υποχρεώσεις που είχε θεσπίσει παλαιότερα η οδηγία 95/47/EK, βάσει των οποίων απαιτούνται πλήρως ψηφιακά δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιούνται για τη διανομή τηλεοπτικών υπηρεσιών, τα οποία είναι ανοιχτά στο κοινό και είναι σε θέση να διανέμουν υπηρεσίες και προγράμματα τηλεόρασης ευρείας οθόνης, ώστε οι χρήστες να μπορούν να λαμβάνουν τα προγράμματα αυτά στο σχήμα με το οποίο μεταδόθηκαν.
- (9) Η διαλειτουργικότητα είναι επωφελής για τους τελικούς χρήστες και αποτελεί σημαντικό στόχο του παρόντος κανονιστικού πλαισίου. Η ενθάρρυνση της διαλειτουργικότητας αποτελεί έναν από τους στόχους των εθνικών κανονιστικών αρχών, που καθορίζονται στο παρόν πλαίσιο, το οποίο προβλέπει ότι η Επιτροπή δημοσιεύει κατάλογο προτύπων και/ή προδιαγραφών που καλύπτουν την προσφορά υπηρεσιών, τις τεχνικές διεπαφές και/ή τις λειτουργίες δικτύου, ως βάση για την ενθάρρυνση της εναρμόνισης των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να κληθούν να ενθαρρύνουν τη χρήση των δημοσιευμένων προτύπων και/ή προδιαγραφών, στον βαθμό που αυτό είναι απολύτως απαραίτητο για τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητας των υπηρεσιών και για τη διεύρυνση της ελευθερίας επιλογής των χρηστών.
- (10) Στον τομέα της ψηφιακής τηλεόρασης, οι κανόνες του ανταγωνισμού ενδέχεται να μην επαρκούν, αφεαυτοί, για την εξασφάλιση της πολιτιστικής πολυμορφίας και του πλουραλισμού των μέσων ενημέρωσης. Η οδηγία 95/47/EK θέσπισε ένα αρχικό κανονιστικό πλαίσιο για την εκκλαπτόμενη βιομηχανία ψηφιακής τηλεόρασης, το οποίο θα πρέπει να διατηρηθεί, συμπεριλαμβανομένης, ιδίως, της υποχρέωσης παροχής πρόσβασης υπό όρους, με δίκαιο, εύλογο και αμερόληπτο τρόπο, ώστε να εξασφαλίζεται ότι διατίθεται ευρεία ποικιλία προγραμμάτων και υπηρεσιών. Οι εξελίξεις στην τεχνολογία και την αγορά καθιστούν αναγκαία την αναθεώρηση των υποχρεώσεων αυτών, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, είτε από ένα κράτος μέλος για την εθνική αγορά του είτε από την Επιτροπή για την Κοινότητα, ιδίως του προσδιορισμού του κατά πόσον είναι αιτιολογημένη η επέκταση των υποχρεώσεων σε νέες πύλες, όπως οι ηλεκτρονικοί οδηγοί προγραμμάτων (EPG) και οι διεπαφές προγράμματος εφαρμογών (API), στο μέτρο που απαιτείται για να εξασφαλιστεί η δυνατότητα πρόσβασης των τελικών χρηστών σε συγκεκριμένες ψηφιακές υπηρεσίες ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν τις ψηφιακές υπηρεσίες ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στις οποίες πρέπει να εξασφαλίζεται η πρόσβαση των τελικών χρηστών με τα νομοθετικά, κανονιστικά ή διοικητικά μέσα που κρίνουν αναγκαία.
- (11) Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να επιτρέπουν στην εθνική κανονιστική αρχή τους να επανεξετάζει τις υποχρεώσεις για την υπό όρους πρόσβαση σε ψηφιακές υπηρεσίες ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών προκειμένου να εκτιμά, μέσω ανάλυσης της αγοράς, εάν θα ανακαλέσει ή θα τροποποιήσει τους όρους για τους φορείς εκμετάλλευσης που δεν διαθέτουν σημαντική ισχύ στη σχετική αγορά. Η ανάκληση ή η τροποποίηση αυτή δεν θα πρέπει να επηρεάζουν αρνητικά την πρόσβαση των τελικών χρηστών στις υπηρεσίες αυτές ούτε τις δυνατότητες πραγματικού ανταγωνισμού.
- (12) Για την εξασφάλιση της συνέχειας των υφιστάμενων συμφωνιών και προς αποφυγή δημιουργίας κενού νόμου, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι οι υποχρεώσεις πρόσβασης και διασύνδεσης που έχουν επιβληθεί βάσει των άρθρων 4, 6, 7, 8, 11, 12 και 14 της οδηγίας 97/33/ΕΟΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλιστεί καθολική υπηρεσία και

- διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONR) ⁽¹⁾, οι υποχρεώσεις σχετικά με την ειδική πρόσβαση που επιβάλλονται βάσει του άρθρου 16 της οδηγίας 98/10/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 1998, για την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου (ONR) στη φωνητική τηλεφωνία και για την καθολική υπηρεσία για τις τηλεπικοινωνίες σε ανταγωνιστικό περιβάλλον ⁽²⁾ και οι υποχρεώσεις σχετικά με την παροχή χωρητικότητας μετάδοσης μισθωμένων γραμμών δυνάμει της οδηγίας 92/44/ΕΚ του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου στις μισθωμένες γραμμές ⁽³⁾, μεταφέρονται αρχικά στο νέο κανονιστικό πλαίσιο, αλλά ότι υπόκεινται σε άμεση αναθεώρηση, υπό το πρίσμα των συνθηκών που επικρατούν στην αγορά. Η αναθεώρηση αυτή θα πρέπει να επεκταθεί και στους οργανισμούς που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2887/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την αδεσμοποίητη πρόσβαση στον τοπικό βρόχο ⁽⁴⁾.
- (13) Η αναθεώρηση θα πρέπει να διεξάγεται μέσω οικονομικής ανάλυσης της αγοράς βάσει της μεθοδολογίας του δικαίου περί ανταγωνισμού. Σκοπός είναι η προοδευτική μείωση των εκ των προτέρων τομεακών κανόνων, καθώς θα αναπτύσσεται ο ανταγωνισμός στην αγορά. Ωστόσο, η διαδικασία συνεκτιμά επίσης τα προβλήματα μεταβατικού χαρακτήρα της αγοράς, όπως εκείνα που αφορούν τη διεθνή περιαγωγή και τη δυνατότητα να προκύψουν νέα φαινόμενα συμφοράς ως αποτέλεσμα της τεχνολογικής ανάπτυξης, για τα οποία ενδέχεται να απαιτείται εκ των προτέρων κανονιστική ρύθμιση, π.χ. στο πεδίο των ευρυζωνικών δικτύων πρόσβασης. Είναι πιθανό το ενδεχόμενο, ο ανταγωνισμός να αναπτύσσεται με διαφορετική ταχύτητα σε διαφορετικά τμήματα της αγοράς και διαφορετικά κράτη μέλη, ενώ οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να καθιστούν λιγότερο αυστηρές τις κανονιστικές υποχρεώσεις στις αγορές εκείνες όπου ο ανταγωνισμός αποφέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι συντελεστές της αγοράς σε ανάλογες περιστάσεις αντιμετωπίζονται κατά ανάλογο τρόπο σε διαφορετικά κράτη μέλη, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να διασφαλίζει την εναρμονισμένη εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές και οι εθνικές αρχές στις οποίες έχει ανατεθεί η εφαρμογή του δικαίου περί ανταγωνισμού θα πρέπει, ανάλογα με την περίπτωση, να συντονίζουν τις ενέργειές τους ώστε να εξασφαλίζεται ότι εφαρμόζονται τα πλέον κατάλληλα επανορθωτικά μέτρα. Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της έχουν αναλάβει δεσμεύσεις όσον αφορά τη διασύνδεση των τηλεπικοινωνιακών δικτύων στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου για τις βασικές τηλεπικοινωνίες, οι οποίες πρέπει να τηρούνται.
- (14) Η οδηγία 97/33/ΕΚ θέσπισε σειρά υποχρεώσεων οι οποίες μπορούν να επιβάλλονται σε επιχειρήσεις με σημαντική ισχύ στην αγορά, ήτοι διαφάνεια, αμεροληψία, λογιστικό διαχωρισμό, πρόσβαση και έλεγχο των τιμών, συμπεριλαμβανομένης της κοστοστρέφειας. Αυτή η σειρά πιθανών υποχρεώσεων θα πρέπει να διατηρηθεί αλλά επιπρόσθετα, θα πρέπει να γίνει σαφές ότι, αποτελεί το μέγιστο των υποχρεώσεων που μπορούν να επιβληθούν σε επιχειρήσεις, για την αποφυγή περιττών ρυθμίσεων. Κατ' εξαίρεση, για λόγους συμμόρφωσης με τις διεθνείς δεσμεύσεις ή το κοινοτικό δίκαιο, ενδέχεται να ενδείκνυται η επιβολή, σε όλους τους συντελεστές της αγοράς, υποχρεώσεων πρόσβασης ή διασύνδεσης, όπως ισχύει επί του παρόντος στα συστήματα υπό όρους πρόσβασης για τις υπηρεσίες της ψηφιακής τηλεόρασης.
- (15) Η επιβολή ειδικών υποχρεώσεων σε μια επιχείρηση με σημαντική ισχύ στην αγορά δεν απαιτεί πρόσθετη ανάλυση της αγοράς αλλά αιτιολόγηση ότι η συγκεκριμένη υποχρέωση είναι κατάλληλη και αναλογική σε σχέση με τη φύση του συγκεκριμένου προβλήματος.
- (16) Η διαφάνεια των όρων και προϋποθέσεων πρόσβασης και διασύνδεσης, συμπεριλαμβανομένων των τιμών, συμβάλλει στην επίτευξη των διαπραγματεύσεων, στην αποφυγή των διενέξεων και στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης των συντελεστών της αγοράς ότι οι υπηρεσίες παρέχονται με αμερόληπτο τρόπο. Ο ανοικτός χαρακτήρας και η διαφάνεια των τεχνικών διαπαφών μπορούν να αποδειχθούν ιδιαίτερα σημαντικοί για τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητας. Όταν μια εθνική κανονιστική αρχή επιβάλλει υποχρεώσεις δημοσιοποίησης πληροφοριών, μπορεί επίσης να ορίζει τον τρόπο με τον οποίον δημοσιοποιούνται οι πληροφορίες, ορίζοντας π.χ. τη μορφή της δημοσίευσης (έντυπη ή/και ηλεκτρονική) και εάν οι πληροφορίες παρέχονται δωρεάν ή όχι, ανάλογα με τη φύση και τον σκοπό των συγκεκριμένων πληροφοριών.
- (17) Η αρχή της αμεροληψίας διασφαλίζει ότι οι επιχειρήσεις που κατέχουν σημαντική ισχύ στην αγορά δεν προκαλούν στρέβλωση του ανταγωνισμού, ιδίως σε περιπτώσεις κατετοποιημένων επιχειρήσεων που παρέχουν υπηρεσίες σε επιχειρήσεις τις οποίες ανταγωνίζονται σε αγορές σε επόμενο στάδιο της παραγωγικής διαδικασίας.
- (18) Ο λογιστικός διαχωρισμός επιτρέπει τη διαφάνεια των εσωτερικών τιμολογήσεων και παρέχει στις εθνικές κανονιστικές αρχές τη δυνατότητα να ελέγχουν, κατά περίπτωση, τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις αμεροληψίας. Από την άποψη αυτή, η Επιτροπή έχει δημοσιεύσει τη σύσταση 98/322/ΕΚ, της 8ης Απριλίου 1998, σχετικά με τη διασύνδεση σε ελευθερωμένη τηλεπικοινωνιακή αγορά (Μέρος 2 — Λογιστικός διαχωρισμός και λογιστική καταγραφή κόστους) ⁽⁵⁾.
- (19) Η κατ' εντολήν πρόσβαση σε υποδομή δικτύου είναι δυνατόν να αιτιολογείται ως μέσο αύξησης του ανταγωνισμού. Όμως, οι εθνικές κανονιστικές αρχές πρέπει να λαμβάνουν εξίσου υπόψη τα δικαιώματα που έχει ο ιδιοκτήτης υπο-

⁽¹⁾ ΕΕ L 199 της 26.7.1997, σ. 32· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/61/ΕΚ (ΕΕ L 268 της 3.10.1998, σ. 37).

⁽²⁾ ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 24.

⁽³⁾ ΕΕ L 165 της 19.6.1992, σ. 27· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 98/80/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 14 της 20.1.1998, σ. 27).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 366 της 30.12.2000, σ. 4.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 141 της 13.5.1998, σ. 6.

δομής να αξιοποιεί την υποδομή του προς όφελός του και τα δικαιώματα άλλων φορέων παροχής υπηρεσιών να έχουν πρόσβαση σε ευκολίες που είναι ουσιώδεις για την παροχή εκ μέρους τους ανταγωνιστικών υπηρεσιών. Όταν επιβάλλονται στους φορείς εκμετάλλευσης υποχρεώσεις δύναμει των οποίων πρέπει να ανταποκρίνονται στις εύλογες αιτήσεις πρόσβασης και χρήσης στοιχείων του δικτύου και συναφών ευκολιών, οι αιτήσεις αυτές θα πρέπει να απορρίπτονται μόνον βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, όπως η τεχνική σκοπιμότητα ή η ανάγκη διατήρησης της ακεραιότητας του δικτύου. Όταν απορρίπτεται η αίτηση πρόσβασης, το θιγόμενο μέρος μπορεί να υποβάλλει την υπόθεση στις διαδικασίες επίλυσης των διαφορών που προβλέπονται στα άρθρα 20 και 21 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο). Δεν μπορεί να απαιτηθεί από ένα φορέα εκμετάλλευσης με υποχρεώσεις κατ' εντολήν πρόσβασης να παρέχει τύπους πρόσβασης τους οποίους δεν είναι σε θέση να παράσχει. Η επιβολή από τις εθνικές κανονιστικές αρχές πρόσβασης που αυξάνει τον ανταγωνισμό βραχυπρόθεσμα, δεν θα πρέπει να περιορίζει τα κίνητρα των ανταγωνιστών για επενδύσεις σε εναλλακτικές ευκολίες που θα εξασφαλίσουν μεγαλύτερο ανταγωνισμό μακροπρόθεσμα. Η Επιτροπή έχει δημοσιεύσει ανακοίνωση για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού σε συμφωνίες πρόσβασης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών⁽¹⁾, που πραγματεύεται τα θέματα αυτά. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να επιβάλλουν τεχνικούς και λειτουργικούς όρους στον πάροχο και/ή στους δικαιούχους της κατ' εντολήν πρόσβασης σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Συγκεκριμένα, η επιβολή τεχνικών προτύπων θα πρέπει να είναι σύμφωνη με την οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών⁽²⁾.

- (20) Ο έλεγχος των τιμών ενδέχεται να απαιτείται όταν από την ανάλυση συγκεκριμένης αγοράς προκύπτει ανεπαρκής ανταγωνισμός. Η κανονιστική παρέμβαση δύναται να είναι λιγότερο αυστηρή, όπως όσον αφορά υποχρέωση σύμφωνα με την οποία πρέπει να είναι εύλογες οι τιμές για επιλογή φορέα, όπως ορίζεται στην οδηγία 97/33/ΕΚ, ή αυστηρότερη, όπως όσον αφορά υποχρεώσεις σύμφωνα με τις οποίες οι τιμές πρέπει να είναι κοστοστραφείς ώστε να παρέχεται πλήρης αιτιολόγηση για τις τιμές αυτές στις περιπτώσεις όπου ο ανταγωνισμός δεν είναι αρκετά έντονος για την αποτροπή υπερβολικής τιμολόγησης. Ιδιαίτερα, φορείς εκμετάλλευσης με σημαντική ισχύ στην αγορά θα πρέπει να αποφεύγουν τη συμπίεση τιμών, κατά την οποία η διαφορά μεταξύ των λιανικών τιμών τους και των τιμών διασύνδεσης που χρεώνουν σε ανταγωνιστές, οι οποίοι παρέχουν παρεμφερείς λιανικές υπηρεσίες, δεν επαρκεί για την εξασφάλιση βιώσιμου ανταγωνισμού. Όταν μια εθνική κανονιστική αρχή υπολογίζει το κόστος που συνεπάγεται η εγκατάσταση υπηρεσίας την οποία εντέλλεται η παρούσα οδηγία, είναι σκόπιμο να επιτρέπεται εύλογη απόδοση του επενδεδυμένου κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των ανάλογων εργατικών και οικοδομικών δαπανών, με την ανάλογη προσαρμογή του

κεφαλαίου, εφόσον χρειάζεται, ώστε να αντανακλώνται οι τρέχουσες αποτιμήσεις περιουσιακών στοιχείων και η αποδοτικότητα της λειτουργίας. Η μέθοδος ανάκτησης του κόστους θα πρέπει να αρμόζει στην περίπτωση, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να προωθούνται η αποδοτικότητα και ο βιώσιμος ανταγωνισμός και να μεγιστοποιούνται τα οφέλη του καταναλωτή.

- (21) Όταν μια εθνική κανονιστική αρχή επιβάλλει υποχρεώσεις χρησιμοποίησης συστήματος κοστολόγησης για λόγους υποστήριξης του ελέγχου τιμών, μπορεί είτε να διενεργεί η ίδια ετήσιο έλεγχο για να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με το εν λόγω σύστημα κοστολόγησης, υπό τον όρο ότι διαθέτει το αναγκαίο εξειδικευμένο προσωπικό, είτε να αναθέτει τη διενέργεια του ελέγχου σε άλλον εξειδικευμένο φορέα, ανεξάρτητο από τον συγκεκριμένο φορέα εκμετάλλευσης.
- (22) Η δημοσίευση πληροφοριών από τα κράτη μέλη εξασφαλίζει ότι, οι συντελεστές της αγοράς και οι ενδεχόμενοι νεοεισερχόμενοι σε αυτήν, κατανοούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και γνωρίζουν πού να αναζητούν τις σχετικές λεπτομερείς πληροφορίες. Η δημοσίευση στην εθνική επίσημη εφημερίδα επιτρέπει στα ενδιαφερόμενα μέρη σε άλλα κράτη μέλη να εντοπίζουν τις σχετικές πληροφορίες.
- (23) Προκειμένου να εξασφαλισθεί σε πανευρωπαϊκό επίπεδο η αποτελεσματική και αποδοτική λειτουργία της αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η Επιτροπή θα πρέπει να επιβλέπει και να δημοσιεύει πληροφορίες σχετικά με τα τέλη που συμβάλλουν στον προσδιορισμό της τιμής για τους τελικούς καταναλωτές.
- (24) Η ανάπτυξη της αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών και της συναφούς με αυτές υποδομής μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις για το περιβάλλον και το τοπίο. Είναι, ως εκ τούτου, αναγκαίο τα κράτη μέλη να παρακολουθούν τη διαδικασία αυτή και, εάν είναι αναγκαίο, να λαμβάνουν μέτρα για την ελαχιστοποίηση οιασδήποτε τέτοιων συνεπειών, μέσω των κατάλληλων συμφωνιών και άλλων διακανονισμών με τις αρμόδιες αρχές.
- (25) Προκειμένου να καθορισθεί η σωστή εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, η Επιτροπή πρέπει να γνωρίζει ποιες επιχειρήσεις έχουν οριστεί ως έχουσες σημαντική ισχύ στην αγορά και ποιες υποχρεώσεις έχουν επιβληθεί στους συντελεστές της αγοράς από τις εθνικές κανονιστικές αρχές. Συνεπώς, εκτός από τη δημοσίευση των εν λόγω πληροφοριών, σε εθνικό επίπεδο, είναι αναγκαία και η αποστολή των πληροφοριών αυτών από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή. Όταν κράτη μέλη υποχρεούνται να αποστέλλουν πληροφορίες στην Επιτροπή, οι πληροφορίες αυτές μπορούν να αποστέλλονται σε ηλεκτρονική μορφή, εφόσον έχουν συμφωνηθεί κατάλληλες διαδικασίες επαλήθευσης.
- (26) Λαμβανομένου υπόψη του ρυθμού εξέλιξης της τεχνολογίας και της αγοράς, η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να αναθεωρηθεί εντός τριών ετών από την ημερομηνία

⁽¹⁾ ΕΕ C 265 της 22.8.1998, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/48/ΕΚ (ΕΕ L 217 της 5.8.1998, σ. 18).

νία εφαρμογής της, ώστε να διαπιστωθεί εάν έχει επιτύχει τους στόχους της.

(27) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽¹⁾.

(28) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης, ήτοι ένα εναρμονισμένο πλαίσιο σχετικά με τη ρύθμιση της πρόσβασης σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες καθώς και με τη διασύνδεσή τους, είναι αδύνατο να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας η οποία ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και σκοπός

1. Εντός του πλαισίου που θεσπίζει η οδηγία 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο), η παρούσα οδηγία εναρμονίζει τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη ρυθμίζουν την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και σε συναφείς ευκολίες, καθώς και τη διασύνδεσή τους. Σκοπός είναι η θέσπιση ενός κανονιστικού πλαισίου, σύμφωνα με τις αρχές της εσωτερικής αγοράς, για τη σχέση μεταξύ προμηθευτών δικτύων και υπηρεσιών που θα έχει ως αποτέλεσμα βιώσιμο ανταγωνισμό, διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και οφέλη για τους καταναλωτές.

2. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει δικαιώματα και υποχρεώσεις για φορείς εκμετάλλευσης, καθώς και για επιχειρήσεις που επιδιώκουν διασύνδεση και/ή πρόσβαση στα δικά τους δίκτυα ή συναφείς ευκολίες. Ορίζει τους στόχους των εθνικών κανονιστικών αρχών όσον αφορά την πρόσβαση και τη διασύνδεση και θεσπίζει διαδικασίες για να διασφαλίσει ότι, οι υποχρεώσεις που επιβάλλουν οι εθνικές κανονιστικές αρχές αναθεωρούνται και, κατά περίπτωση, αίρονται, μόλις επιτυγχάνονται οι επιθυμητοί στόχοι. Η πρόσβαση

περί της οποίας η παρούσα οδηγία, δεν αναφέρεται στην πρόσβαση των τελικών χρηστών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, εφαρμόζονται οι ορισμοί που περιλαμβάνονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο).

Εφαρμόζονται επίσης οι ακόλουθοι ορισμοί :

α) «Πρόσβαση»: η διάθεση ευκολιών ή/και υπηρεσιών σε άλλη επιχείρηση, βάσει καθορισμένων όρων, σε αποκλειστική ή μη βάση, για τον σκοπό παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Καλύπτει, μεταξύ άλλων : την πρόσβαση σε στοιχεία του δικτύου και συναφείς ευκολίες, που μπορούν να αφορούν και τη σύνδεση εξοπλισμού δια σταθερών ή μη σταθερών μέσων (αυτό περιλαμβάνει συγκεκριμένα την πρόσβαση στον τοπικό βρόχο και σε ευκολίες και υπηρεσίες απαραίτητες για την παροχή υπηρεσιών μέσω τοπικού βρόχου), την πρόσβαση σε υλική υποδομή, που περιλαμβάνει κτίρια, σωλήνες και ιστούς, την πρόσβαση σε συναφή συστήματα λογισμικού, που περιλαμβάνουν συστήματα λειτουργικής υποστήριξης, την πρόσβαση σε μετάφραση αριθμών ή σε συστήματα που παρέχουν παρόμοιες λειτουργικές δυνατότητες, την πρόσβαση σε σταθερά και κινητά δίκτυα, ιδίως για περιαγωγή· την πρόσβαση σε συστήματα υπό όρους πρόσβασης για υπηρεσίες ψηφιακής τηλεόρασης, και την πρόσβαση σε υπηρεσίες εικονικού δικτύου.

β) «Διασύνδεση»: η φυσική και λογική ζεύξη δημόσιων δικτύων επικοινωνιών που χρησιμοποιούνται από την ίδια ή διαφορετική επιχείρηση προκειμένου να παρέχεται στους χρήστες μιας επιχείρησης η δυνατότητα να επικοινωνούν με χρήστες της ίδιας ή άλλης επιχείρησης ή να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες που παρέχονται από άλλη επιχείρηση. Οι υπηρεσίες μπορούν να παρέχονται από τα εμπλεκόμενα μέρη ή από άλλα μέρη που έχουν πρόσβαση στο δίκτυο. Η διασύνδεση είναι ειδικός τύπος πρόσβασης που εφαρμόζεται μεταξύ φορέων εκμετάλλευσης δημόσιων δικτύων.

γ) «Φορέας εκμετάλλευσης»: η επιχείρηση που παρέχει ή της επιτρέπεται να παρέχει ένα δημόσιο δίκτυο επικοινωνιών ή μια συναφή ευκολία.

δ) «Υπηρεσία τηλεόρασης ευρείας οθόνης»: τηλεοπτική υπηρεσία που αποτελείται, στο σύνολό της ή εν μέρει, από προγράμματα που έχουν παραχθεί και υποστεί επεξεργασία προκειμένου να παρουσιαστούν σε σχήμα ευρείας οθόνης πλήρους ύψους. Το σχήμα 16 : 9 είναι το σχήμα αναφοράς της τηλεοπτικής υπηρεσίας ευρείας οθόνης.

ε) «Τοπικός βρόχος»: φυσικό κύκλωμα που συνδέει το σημείο τερματισμού του δικτύου στις εγκαταστάσεις του συνδρομητή με τον κεντρικό κατανομητή ή με την αντίστοιχη ευκολία στο σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 3

Γενικό πλαίσιο για την πρόσβαση και τη διασύνδεση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δεν υπάρχουν περιορισμοί που να εμποδίζουν τις επιχειρήσεις στο ίδιο κράτος μέλος ή σε διαφορετικά κράτη μέλη να διαπραγματεύονται μεταξύ τους συμφωνίες για τεχνικές και εμπορικές ρυθμίσεις πρόσβασης ή/και διασύνδεσης, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Η επιχείρηση που ζητά πρόσβαση ή διασύνδεση δεν απαιτείται να έχει άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος όπου ζητείται η πρόσβαση ή η διασύνδεση, όταν δεν παρέχει υπηρεσίες και δεν εκμεταλλεύεται δίκτυο στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 31 της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) ⁽¹⁾, τα κράτη μέλη παύουν να εφαρμόζουν νομοθετικά ή διοικητικά μέτρα, σύμφωνα με τα οποία οι φορείς εκμετάλλευσης υποχρεούνται, όταν χορηγούν πρόσβαση ή διασύνδεση, να παρέχουν, σε διαφορετικές επιχειρήσεις, διαφορετικούς όρους και προϋποθέσεις για ισοδύναμες υπηρεσίες ή/και να επιβάλλουν υποχρεώσεις που δεν έχουν σχέση με τις όντως παρεχόμενες υπηρεσίες πρόσβασης και διασύνδεσης, υπό την επιφύλαξη των όρων που ορίζονται στο παράρτημα της οδηγίας 2002/20/EK (οδηγία για την αδειοδότηση).

Άρθρο 4

Δικαιώματα και υποχρεώσεις επιχειρήσεων

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης δημοσίων δικτύων επικοινωνιών έχουν το δικαίωμα και, όταν ζητείται από άλλες επιχειρήσεις που διαθέτουν άδεια, την υποχρέωση, να διαπραγματεύονται τη μεταξύ τους διασύνδεση για την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών που είναι διαθέσιμες στο κοινό, προκειμένου να εξασφαλίζεται η παροχή και η διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών σε ολόκληρη την Κοινότητα. Οι φορείς εκμετάλλευσης παρέχουν πρόσβαση και διασύνδεση σε άλλες επιχειρήσεις υπό όρους και προϋποθέσεις συμβατές με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από τις εθνικές κανονιστικές αρχές σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6, 7 και 8.

2. Τα δημόσια δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών που εγκαθίστανται για τη μετάδοση ψηφιακών τηλεοπτικών υπηρεσιών, είναι σε θέση να μεταδίδουν υπηρεσίες και προγράμματα τηλεόρασης ευρείας οθόνης. Οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύων που λαμβάνουν και αναμεταδίδουν υπηρεσίες ή προγράμματα τηλεόρασης ευρείας οθόνης, έχουν την υποχρέωση να διατηρούν αυτό το σχήμα ευρείας οθόνης.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 11 της οδηγίας 2002/20/EK (οδηγία για την αδειοδότηση), τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις που συλλέγουν πληροφορίες από άλλη επιχείρηση πριν,

κατά ή μετά τη διαδικασία διαπραγμάτευσης ρυθμίσεων πρόσβασης ή διασύνδεσης, να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες αυτές μόνο για το σκοπό για τον οποίο παρασχέθηκαν και να τηρούν πάντοτε την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που μεταδόθηκαν ή αποθηκεύτηκαν. Οι λαμβανόμενες πληροφορίες δεν γνωστοποιούνται σε κανένα άλλο μέρος, ιδίως σε άλλες υπηρεσίες, θυγατρικές ή εταίρους, στους οποίους θα μπορούσαν να παράσχουν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Άρθρο 5

Εξουσίες και καθήκοντα των εθνικών κανονιστικών αρχών όσον αφορά την πρόσβαση και τη διασύνδεση

1. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές, ενεργώντας με γνώμονα την επίτευξη των στόχων του άρθρου 8 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο), ενθαρρύνουν και, κατά περίπτωση, εξασφαλίζουν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, την κατάλληλη πρόσβαση και διασύνδεση, καθώς και τη διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών, ασκώντας τις αρμοδιότητές τους κατά τρόπο ο οποίος εξασφαλίζει οικονομική απόδοση, βιώσιμο ανταγωνισμό και παρέχει το μέγιστο όφελος στους τελικούς χρήστες.

Ειδικότερα, και με την επιφύλαξη των μέτρων που μπορούν να ληφθούν για τις επιχειρήσεις με σημαντική ισχύ στην αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 8, οι εθνικές κανονιστικές αρχές πρέπει να μπορούν να επιβάλλουν:

- α) στο βαθμό που αυτό είναι απαραίτητο για να εξασφαλισθεί η δυνατότητα τελικής διασύνδεσης, υποχρεώσεις σε επιχειρήσεις που ελέγχουν την πρόσβαση στους τελικούς χρήστες, συμπεριλαμβανομένης, σε δικαιολογημένες περιπτώσεις, της υποχρέωσης να διασυνδέουν τα δίκτυά τους όταν αυτό δεν συμβαίνει ήδη·
- β) στο βαθμό που αυτό είναι απαραίτητο για να εξασφαλίζεται η δυνατότητα πρόσβασης των τελικών χρηστών σε υπηρεσίες ψηφιακών ραδιοηλεκτρονικών εκπομπών που προσδιορίζει το κράτος μέλος, υποχρεώσεις σε φορείς εκμετάλλευσης να παρέχουν πρόσβαση στις λοιπές ευκολίες οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα I, μέρος II, υπό δικαίες, εύλογες και αμερόληπτες προϋποθέσεις.

2. Όταν επιβάλλουν υποχρεώσεις σε φορέα εκμετάλλευσης να παρέχει πρόσβαση σύμφωνα με το άρθρο 12, οι εθνικές κανονιστικές αρχές δύνανται να θεσπίζουν τεχνικές ή λειτουργικές προϋποθέσεις που οφείλει να πληροί ο πάροχος ή/και ο δικαιούχος αυτής της πρόσβασης, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, εφόσον αυτό είναι απαραίτητο για την εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας του δικτύου. Οι όροι που αναφέρονται στην εφαρμογή συγκεκριμένων τεχνικών κανόνων ή προδιαγραφών τηρούν το άρθρο 17 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).

3. Οι υποχρεώσεις και οι προϋποθέσεις που επιβάλλονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, είναι αντικειμενικές, διαφανείς, αναλογικές και αμερόληπτες, και εφαρμόζονται με τη διαδικασία των άρθρων 6 και 7 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 51 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

4. Όσον αφορά την πρόσβαση και τη διασύνδεση, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξουσιοδοτούνται να παρεμβαίνουν αυτοβούλως εφόσον δικαιολογείται ή, ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των επιχειρήσεων, κατ' αίτηση ενός από τα εμπλεκόμενα μέρη, προκειμένου να διασφαλίσουν τους στόχους πολιτικής του άρθρου 8 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο), σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και τις διαδικασίες οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 6, 7, 20 και 21 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΦΟΡΕΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΠΙΛΕΞΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Άρθρο 6

Συστήματα υπό όρους πρόσβασης και λοιπές ευκολίες

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όσον αφορά την υπό όρους πρόσβαση σε ψηφιακές ραδιοηλεκτρονικές υπηρεσίες που μεταδίδονται σε θεατές και ακροατές στην Κοινότητα, ανεξάρτητα από τον τρόπο μετάδοσης, εφαρμόζονται οι όροι του παραρτήματος I, μέρος I.

2. Υπό το πρίσμα των εξελίξεων στην αγορά και την τεχνολογία, το παράρτημα I δύναται να τροποποιείται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 3.

3. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη δύναται να επιτρέπουν στην εθνική τους κανονιστική αρχή, το ταχύτερο δυνατόν μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, και εν συνεχεία, σε τακτά χρονικά διαστήματα, να επανεξετάζει τους όρους που ισχύουν σύμφωνα με το παρόν άρθρο, διεξάγοντας ανάλυση της αγοράς σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο), για να αποφασίσουν εάν θα διατηρηθούν, θα τροποποιηθούν ή θα ανακληθούν οι ισχύοντες όροι.

Όταν, ως επακόλουθο αυτής της ανάλυσης της αγοράς, εθνική κανονιστική αρχή διαπιστώσει ότι, ένας ή περισσότεροι φορείς εκμετάλλευσης δεν διαθέτουν σημαντική ισχύ στη συγκεκριμένη αγορά, δύναται να τροποποιήσει ή να ανακαλέσει τους όρους σε ό,τι αφορά τους εν λόγω φορείς εκμετάλλευσης, με τη διαδικασία των άρθρων 6 και 7 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο), μόνον εφόσον :

α) η δυνατότητα πρόσβασης των τελικών χρηστών στις συγκεκριμένες ραδιοηλεκτρονικές μεταδόσεις και τους διαύλους και υπηρεσίες ραδιοηλεκτρονικής μετάδοσης, σύμφωνα με το άρθρο 31 της οδηγίας 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία), δεν επηρεάζεται δυσμενώς από την εν λόγω τροποποίηση ή ανάκληση και

β) οι προοπτικές πραγματικού ανταγωνισμού στην αγορά για :

i) τη λιανική πώληση ψηφιακών ραδιοηλεκτρονικών υπηρεσιών και

ii) τα συστήματα υπό όρους πρόσβασης και άλλες συναφείς ευκολίες,

δεν επηρεάζονται δυσμενώς από την εν λόγω τροποποίηση ή ανάκληση.

Στα μέρη που επηρεάζονται από την εν λόγω τροποποίηση ή ανάκληση όρων, παρέχεται ενδεδειγμένη χρονική περίοδος προειδοποίησης.

4. Οι προϋποθέσεις που ισχύουν σύμφωνα με το παρόν άρθρο, δεν θίγουν τη δυνατότητα των κρατών μελών να επιβάλλουν υποχρεώσεις σε σχέση με τον τρόπο παρουσίασης οδηγιών ηλεκτρονικών προγραμμάτων και παρόμοιων ευκολιών απαρίθμησης και πλοήγησης.

Άρθρο 7

Αναθεώρηση προηγούμενων υποχρεώσεων πρόσβασης και διασύνδεσης

1. Τα κράτη μέλη διατηρούν όλες τις υποχρεώσεις που έχουν επιβληθεί σε επιχειρήσεις που παρέχουν δημόσια δίκτυα επικοινωνιών και/ή υπηρεσίες όσον αφορά την πρόσβαση και τη διασύνδεση, οι οποίες ισχύαν πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, βάσει των άρθρων 4, 6, 7, 8, 11, 12, και 14 της οδηγίας 97/33/EK, του άρθρου 16 της οδηγίας 98/10/EK και των άρθρων 7 και 8 της οδηγίας 92/44/EK, μέχρις ότου αναθεωρηθούν οι υποχρεώσεις αυτές και λάβει χώρα προσδιορισμός, σύμφωνα με την παράγραφο 3.

2. Η Επιτροπή υποδεικνύει συναφείς αγορές για τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στην αρχική σύσταση σχετικά με συναφείς αγορές για προϊόντα και υπηρεσίες και στην απόφαση με την οποία καθορίζονται διακρατικές αγορές, η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 15 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, το ταχύτερο δυνατόν μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, και, στη συνέχεια, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, οι εθνικές κανονιστικές αρχές προβαίνουν σε ανάλυση της αγοράς, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο), ώστε να προσδιορίσουν εάν θα διατηρήσουν, θα τροποποιήσουν ή θα άρουν τις υποχρεώσεις αυτές. Στα μέρη που επηρεάζονται από την εν λόγω τροποποίηση ή απόσυρση υποχρεώσεων, παρέχεται ενδεδειγμένη χρονική περίοδος προειδοποίησης.

Άρθρο 8

Επιβολή, τροποποίηση ή άρση υποχρεώσεων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εθνικές κανονιστικές αρχές να έχουν εξουσία επιβολής των υποχρεώσεων, που προσδιορίζονται στα άρθρα 9 έως 13.

2. Εφόσον, έπειτα από ανάλυση της αγοράς η οποία πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία

για πλαίσιο), ο φορέας εκμετάλλευσης ορίζεται ως έχων σημαντική ισχύ στη συγκεκριμένη αγορά, οι εθνικές κανονιστικές αρχές επιβάλλουν, κατά περίπτωση, τις υποχρεώσεις οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 9, 10, 11, 12 και 13 της παρούσας οδηγίας.

3. Με την επιφύλαξη:

- των διατάξεων του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 6,
- των διατάξεων των άρθρων 12 και 13 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο), του όρου 7 του μέρους Β του παραρτήματος της οδηγίας 2002/20/ΕΚ (οδηγία για την αδειοδότηση), όπως εφαρμόζεται βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1 της οδηγίας αυτής, καθώς και των άρθρων 27, 28 και 30 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) και των συναφών διατάξεων της οδηγίας 97/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, περί επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων και προστασίας της ιδιωτικής ζωής στον τηλεπικοινωνιακό τομέα ⁽¹⁾ οι οποίες περιέχουν υποχρεώσεις για επιχειρήσεις εκτός από εκείνες οι οποίες έχουν οριστεί ως έχουσες σημαντική ισχύ στην αγορά· ή
- της ανάγκης συμμόρφωσης με διεθνείς υποχρεώσεις,

οι εθνικές κανονιστικές αρχές δεν επιβάλλουν τις υποχρεώσεις των άρθρων 9 έως 13 σε φορείς εκμετάλλευσης οι οποίοι δεν έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Σε εξαιρετικές περιστάσεις, όταν η εθνική κανονιστική αρχή προτίθεται να επιβάλλει σε φορείς εκμετάλλευσης με σημαντική ισχύ στην αγορά, υποχρεώσεις πρόσβασης ή διασύνδεσης άλλες από εκείνες που ορίζονται στα άρθρα 9 έως 13 της παρούσας οδηγίας, υποβάλλει το αίτημα αυτό στην Επιτροπή. Η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2, αποφασίζει είτε να επιτρέψει στις εθνικές κανονιστικές αρχές να λάβουν τα εν λόγω μέτρα είτε να μην τους το επιτρέψει.

4. Οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, έχουν ως βάση τη φύση του προβλήματος που εντοπίστηκε, είναι αναλογικές και δικαιολογημένες, υπό το πρίσμα των στόχων που ορίζει το άρθρο 8 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο). Οι υποχρεώσεις αυτές επιβάλλονται μόνο κατόπιν διαβουλεύσεως, σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας αυτής.

5. Αναφορικά με την παράγραφο 3 πρώτο εδάφιο τρίτη περίπτωση, οι εθνικές κανονιστικές αρχές κοινοποιούν στην Επιτροπή αποφάσεις για την επιβολή, τροποποίηση ή άρση υποχρεώσεων σε συντελεστές της αγοράς, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο).

Άρθρο 9

Υποχρέωση διαφάνειας

1. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν, σύμφωνα με το άρθρο 8, να επιβάλλουν υποχρεώσεις διαφάνειας όσον αφορά τη

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 30.1.1998, σ. 1.

διασύνδεση και/ή την πρόσβαση, βάσει των οποίων απαιτείται από τους φορείς εκμετάλλευσης να δημοσιοποιούν συγκεκριμένες πληροφορίες, όπως πληροφορίες λογιστικής φύσεως, τεχνικές προδιαγραφές, χαρακτηριστικά δικτύου, όρους και προϋποθέσεις παροχής και χρήσης, καθώς και τιμές.

2. Ιδίως, στην περίπτωση που ένας φορέας εκμετάλλευσης έχει υποχρεώσεις αμεροληψίας, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να απαιτούν από τον φορέα αυτόν εκμετάλλευσης να δημοσιεύει προσφορά αναφοράς, που θα είναι επαρκώς αναλυτική προκειμένου να εξασφαλίζει ότι οι επιχειρήσεις δεν υποχρεούνται να πληρώνουν για ευκολίες οι οποίες δεν είναι αναγκαίες για τη ζητούμενη υπηρεσία, που θα παρέχει περιγραφή των σχετικών προσφορών, διαχωρισμένων ανά στοιχείο ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς, και τους συναφείς όρους και προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των τιμών. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές δύνανται, μεταξύ άλλων, να επιβάλλουν αλλαγές στις προσφορές αναφοράς για την εκπλήρωση τυχόν υποχρεώσεων οι οποίες επιβάλλονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

3. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να καθορίζουν αναλυτικά τις πληροφορίες που πρέπει να διατίθενται, τις απαιτούμενες λεπτομέρειες και τον τρόπο δημοσίευσής τους.

4. Παρά την παράγραφο 3, όταν ένας φορέας εκμετάλλευσης έχει, δυνάμει του άρθρου 12, υποχρεώσεις όσον αφορά την αδεμοποίητη πρόσβαση στο στρεπτό ζεύγος μεταλλικών αγωγών του τοπικού βρόχου, οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν τη δημοσίευση προσφοράς αναφοράς που περιέχει τουλάχιστον τα στοιχεία που εκτίθενται στο παράρτημα II.

5. Υπό το πρίσμα των εξελίξεων της αγοράς και της τεχνολογίας, το Παράρτημα II δύναται να τροποποιείται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 3.

Άρθρο 10

Υποχρέωση αμεροληψίας

1. Η εθνική κανονιστική αρχή δύναται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8, να επιβάλλει υποχρεώσεις αμεροληψίας όσον αφορά τη διασύνδεση και/ή την πρόσβαση.

2. Οι υποχρεώσεις αμεροληψίας διασφαλίζουν, ιδίως, ότι ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει ισοδύναμους όρους, σε ισοδύναμες περιστάσεις, σε άλλες επιχειρήσεις που παρέχουν ισοδύναμες υπηρεσίες, και παρέχει υπηρεσίες και πληροφορίες σε τρίτους υπό τους ίδιους όρους και της ίδιας ποιότητας με τις παρεχόμενες για τις δικές τους υπηρεσίες ή τις υπηρεσίες των θυγατρικών τους ή των εταίρων τους.

Άρθρο 11

Υποχρέωση λογιστικού διαχωρισμού

1. Η εθνική κανονιστική αρχή μπορεί να επιβάλλει, σύμφωνα με το άρθρο 8, υποχρεώσεις λογιστικού διαχωρισμού όσον αφορά καθορισμένες δραστηριότητες που αφορούν τη διασύνδεση ή/και την πρόσβαση.

Η εθνική κανονιστική αρχή μπορεί ιδίως να απαιτεί από μια καθετοποιημένη επιχείρηση να καθιστά διαφανείς τις τιμές χονδρικής πώλησης και τις εσωτερικές τιμολογήσεις προκειμένου, μεταξύ άλλων, να διασφαλίζεται η συμμόρφωση, όπου υπάρχει απαίτηση αμεροληψίας, σύμφωνα με το άρθρο 10 ή, όπου είναι απαραίτητο, να αποτρέπεται ενδεχόμενη άδικη διεπίδωξη. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές δύνανται να καθορίζουν τη μορφή και τη λογιστική μέθοδο που πρέπει να χρησιμοποιούνται.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο) και προκειμένου να διευκολύνεται ο έλεγχος της συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις διαφάνειας και αμεροληψίας, οι εθνικές κανονιστικές αρχές έχουν αρμοδιότητα να ζητούν την υποβολή λογιστικών βιβλίων, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων για έσοδα από τρίτους, κατόπιν αιτήματος. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να δημοσιεύουν τις πληροφορίες που συμβάλλουν σε μια ανοικτή και ανταγωνιστική αγορά, τηρουμένων των εθνικών και κοινοτικών κανόνων όσον αφορά το εμπορικό απόρρητο.

Άρθρο 12

Υποχρεώσεις πρόσβασης και χρήσης ειδικών ευκολιών δικτύου

1. Η εθνική κανονιστική αρχή δύναται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8, να επιβάλλει, σε φορείς εκμετάλλευσης, υποχρεώσεις να ικανοποιούν εύλογες αιτήσεις για πρόσβαση ή χρήση ειδικών στοιχείων του δικτύου και συναφών ευκολιών, μεταξύ άλλων σε περιπτώσεις όπου, η εθνική κανονιστική αρχή κρίνει ότι, η άρνηση πρόσβασης ή οι παράλογοι όροι και προϋποθέσεις με ανάλογο αποτέλεσμα, θα δυσχέραιναν τη δημιουργία βιώσιμης ανταγωνιστικής αγοράς, σε επίπεδο λιανικού εμπορίου ή ότι δεν θα ήταν προς το συμφέρον των τελικών χρηστών.

Από τους φορείς εκμετάλλευσης δύναται, μεταξύ άλλων, να απαιτούνται:

- α) η παροχή σε τρίτους πρόσβασης σε καθορισμένα στοιχεία και/ή ευκολίες του δικτύου, συμπεριλαμβανομένης της αδεσμοποίητης πρόσβασης στον τοπικό βρόχο·
- β) η καλόπιστη διαπραγμάτευση με επιχειρήσεις που ζητούν πρόσβαση·
- γ) η μη ανάκληση ήδη χορηγηθείσας πρόσβασης σε ευκολίες·

δ) η παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών χονδρικής για μεταπώληση από τρίτους·

ε) η χορήγηση ελεύθερης πρόσβασης σε τεχνικές διεπαφές, πρωτόκολλα ή άλλες βασικές τεχνολογίες που είναι απαραίτητες για τη διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών ή των υπηρεσιών εικονικού δικτύου·

στ) η παροχή συνεγκατάστασης ή άλλων μορφών από κοινού χρήσης ευκολιών, συμπεριλαμβανομένων αγωγών, κτιρίων ή ιστών·

ζ) η παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητας διατεματικών υπηρεσιών που παρέχονται σε χρήστες, συμπεριλαμβανομένων των ευκολιών για υπηρεσίες ευφών δικτύων ή περιαγωγής σε κινητά δίκτυα·

η) η παροχή πρόσβασης σε συστήματα επιχειρησιακής υποστήριξης ή παρόμοια συστήματα λογισμικού, απαραίτητα για την εξασφάλιση ισότιμου ανταγωνισμού στην παροχή των υπηρεσιών·

θ) η διασύνδεση δικτύων ή ευκολιών δικτύου.

Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να συνοδεύουν τις υποχρεώσεις αυτές, με όρους ισότιμου, εύλογου και έγκαιρου χαρακτήρα.

2. Όταν οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξετάζουν εάν θα επιβάλλουν τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ιδίως όταν εκτιμούν κατά πόσο οι υποχρεώσεις αυτές είναι ανάλογες προς τους στόχους που ορίζει το άρθρο 8 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο), λαμβάνουν υπόψη τους εξής ιδίως παράγοντες:

- α) την τεχνική και οικονομική βιωσιμότητα της χρήσης ή της εγκατάστασης ανταγωνιστικών ευκολιών, ανάλογα με τον ρυθμό ανάπτυξης της αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τον τύπο της διασύνδεσης και της πρόσβασης περί των οποίων πρόκειται·
- β) τη σκοπιμότητα παροχής της προτεινόμενης πρόσβασης σε συνάρτηση με τις διαθέσιμες δυνατότητες·
- γ) την αρχική επένδυση του κατόχου της ευκολίας, έχοντας υπόψη τους συναφείς με την υλοποίηση της επένδυσης κινδύνους·
- δ) την ανάγκη μακροπρόθεσμης διασφάλισης του ανταγωνισμού·
- ε) κατά περίπτωση, τα συναφή δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας·
- στ) την παροχή πανευρωπαϊκών υπηρεσιών.

Άρθρο 13

Υποχρεώσεις ελέγχου τιμών και κοστολόγησης

1. Η εθνική κανονιστική αρχή δύναται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8, να επιβάλλει υποχρεώσεις σχετικά με την ανάκτηση κόστους και ελέγχους τιμών, που περιλαμβάνουν υποχρέωση καθορισμού των τιμών με γνώμονα το κόστος και υποχρέωση όσον αφορά τα συστήματα κοστολόγησης, για την παροχή ειδικών τύπων διασύνδεσης και/ή πρόσβασης, σε περιπτώσεις όπου η ανάλυση της αγοράς καταδεικνύει ότι η έλλειψη πραγματικού ανταγωνισμού σημαίνει ότι ο ενδιαφερόμενος

φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να διατηρεί τις τιμές σε υπερβολικά υψηλά επίπεδα ή να συμπιέζει τις τιμές, εις βάρος των τελικών χρηστών. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές λαμβάνουν υπόψη την επένδυση του φορέα εκμετάλλευσης και του επιτρέπουν έναν εύλογο συντελεστή απόδοσης επί του επαρκούς επενδεδυμένου κεφαλαίου, λαμβάνοντας υπόψη τους συναφείς κινδύνους.

2. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι κάθε επιβαλλόμενος μηχανισμός ανάκτησης κόστους ή μέθοδος τιμολόγησης, προάγει την οικονομική απόδοση και τον βιώσιμο ανταγωνισμό, και μεγιστοποιεί το όφελος για τους καταναλωτές. Εν προκειμένω, οι εθνικές κανονιστικές αρχές δύνανται επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις διαθέσιμες τιμές σε συγκρίσιμες ανταγωνιστικές αγορές.

3. Όταν ένας φορέας εκμετάλλευσης έχει υποχρέωση καθορισμού των τιμών με γνώμονα το κόστος, ο ενδιαφερόμενος φορέας εκμετάλλευσης φέρει το βάρος της απόδειξης ότι τα τέλη υπολογίζονται βάσει του κόστους, λαμβανομένου υπόψη ενός εύλογου συντελεστή απόδοσης της επένδυσης. Για τον υπολογισμό του κόστους αποτελεσματικής παροχής υπηρεσιών, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν λογιστικές μεθόδους ανεξάρτητες από εκείνες που χρησιμοποιεί η επιχείρηση. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές δύνανται να απαιτούν από τον φορέα εκμετάλλευσης να αιτιολογεί πλήρως τις τιμές που επιβάλλει και, κατά περίπτωση, δύνανται να απαιτούν προσαρμογή των τιμών.

4. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι, όταν η εφαρμογή συστήματος κοστολόγησης επιβάλλεται για λόγους υποστήριξης του ελέγχου των τιμών, πρέπει να τίθεται στη διάθεση του κοινού περιγραφή του συστήματος κοστολόγησης, στην οποία να εμφανίζονται τουλάχιστον οι βασικές κατηγορίες κόστους και οι κανόνες για την κατανομή του. Η συμμόρφωση με το σύστημα κοστολόγησης ελέγχεται από αρμόδιο ανεξάρτητο φορέα. Δημοσιεύεται ετησίως δήλωση σχετικά με τη συμμόρφωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή επικοινωνιών, η οποία έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 22 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο).

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένου του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

3. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένου του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, καθορίζεται σε τρεις μήνες.

4. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 15

Δημοσίευση πληροφοριών και πρόσβαση σε αυτές

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι ειδικές υποχρεώσεις που επιβάλλονται σε επιχειρήσεις δυνάμει της παρούσας οδηγίας, δημοσιεύονται και ότι προσδιορίζονται οι ειδικές αγορές προϊόντων/υπηρεσιών και οι γεωγραφικές αγορές. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διατίθενται στο κοινό ενημερωμένες πληροφορίες, υπό την προϋπόθεση ότι οι πληροφορίες δεν είναι εμπιστευτικές και ότι ιδίως δεν αφορούν μυστικά της επιχειρήσεως, κατά τρόπον που εγγυάται την εύκολη πρόσβαση όλων των ενδιαφερομένων στις πληροφορίες αυτές.

2. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή αντίγραφο όλων των δημοσιευόμενων πληροφοριών. Η Επιτροπή διαθέτει τις πληροφορίες αυτές σε εύκολα προσβάσιμη μορφή και τις διανέμει, κατά περίπτωση, στην επιτροπή επικοινωνιών.

Άρθρο 16

Κοινοποίηση

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, το αργότερο έως την ημερομηνία εφαρμογής η οποία αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, τις εθνικές κανονιστικές αρχές που είναι αρμόδιες για τα καθήκοντα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

2. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές κοινοποιούν στην Επιτροπή τα ονόματα των φορέων εκμετάλλευσης οι οποίοι θεωρούνται ότι έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, καθώς και τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται σε αυτούς δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Οποιαδήποτε αλλαγή που επηρεάζει τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται σε επιχειρήσεις ή στις επιχειρήσεις που θίγονται δυνάμει των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, κοινοποιείται αμελλητί στην Επιτροπή.

Άρθρο 17

Διαδικασίες επανεξέτασης

Η Επιτροπή επανεξετάζει ανά τακτά χρονικά διαστήματα, τη λειτουργία της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, για πρώτη φορά το αργότερο τρία χρόνια μετά την ημερομηνία εφαρμογής, που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή μπορεί να ζητά πληροφορίες από τα κράτη μέλη, οι οποίες παρέχονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Άρθρο 18

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 24 Ιουλίου 2003. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από τις 25 Ιουλίου 2003.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία καθώς και οιασδήποτε μεταγενέστερης τροποποίησης των εν λόγω διατάξεων.

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 20

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Μαρτίου 2002.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. COX

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. C. APARICIO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΟΡΟΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΠΟΥ ΜΕΤΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΣΕ ΘΕΑΤΕΣ ΚΑΙ ΑΚΡΟΑΤΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ**Μέρος Ι: Προϋποθέσεις για συστήματα υπό όρους πρόσβασης, που ισχύουν σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1**

Για την υπό όρους πρόσβαση των θεατών και ακροατών της Κοινότητας σε υπηρεσίες ψηφιακής τηλεόρασης και ραδιοφώνου, ανεξάρτητα από τον τρόπο μετάδοσης, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν, σύμφωνα με το άρθρο 6, ότι ισχύουν οι ακόλουθοι όροι:

- α) τα συστήματα υπό όρους πρόσβασης που λειτουργούν στην αγορά της Κοινότητας πρέπει να διαθέτουν την απαραίτητη τεχνική ικανότητα για μη δαπανηρό διέλεγχο, παρέχοντας τη δυνατότητα πλήρους ελέγχου από τους φορείς εκμετάλλευσης δικτύων, σε τοπικό ή περιφερειακό επίπεδο, των υπηρεσιών που χρησιμοποιούν τέτοιου είδους συστήματα υπό όρους πρόσβασης·
- β) όλοι οι φορείς εκμετάλλευσης υπηρεσιών υπό όρους πρόσβασης, ανεξάρτητα από τον τρόπο μετάδοσης, οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες πρόσβασης σε υπηρεσίες ψηφιακής τηλεόρασης και ραδιοφώνου και από τις υπηρεσίες πρόσβασης των οποίων εξαρτώνται οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς μετάδοσης, προκειμένου να είναι προσιτοί σε οποιαδήποτε ομάδα των δυναμικών θεατών ή ακροατών τους:
 - προσφέρουν σε όλους τους ραδιοτηλεοπτικούς φορείς, σε δίκαιη, εύλογη και αμερόληπτη βάση η οποία συνάδει με το κοινοτικό δίκαιο περί ανταγωνισμού, τεχνικές υπηρεσίες που επιτρέπουν τη λήψη των ψηφιακών υπηρεσιών των ραδιοτηλεοπτικών φορέων από θεατές ή ακροατές μέσω αποκωδικοποιητών τους οποίους διαθέτουν οι φορείς παροχής υπηρεσιών και τηρούν το κοινοτικό δίκαιο περί ανταγωνισμού,
 - τηρούν χωριστά λογιστικά βιβλία για τις δραστηριότητές τους ως φορείς παροχής υπηρεσιών υπό όρους πρόσβασης·
- γ) όταν οι κάτοχοι των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας σχετικά με συστήματα και προϊόντα υπό όρους πρόσβασης, χορηγούν άδειες στους κατασκευαστές εξοπλισμού ευρείας κατανάλωσης, οφείλουν να εξασφαλίζουν ότι αυτό γίνεται υπό δίκαιους, εύλογους και αμερόληπτους όρους. Λαμβάνοντας υπόψη τους τεχνικούς και εμπορικούς παράγοντες, οι κάτοχοι δικαιωμάτων δεν εξαρτούν τη χορήγηση αδειών από όρους με τους οποίους απαγορεύεται, αποτρέπεται ή αποθαρρύνεται η συμπερίληψη, στο ίδιο προϊόν:
 - κοινής διεπαφής που επιτρέπει τη σύνδεση με διάφορα άλλα συστήματα πρόσβασης, ή
 - συγκεκριμένων μέσων άλλου συστήματος πρόσβασης, εφόσον ο αποδέκτης της άδειας πληροί τις σχετικές εύλογες προϋποθέσεις που εγγυώνται, σε ό,τι τον αφορά, την ασφάλεια των συναλλαγών των φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων υπό όρους πρόσβασης.

Μέρος ΙΙ: Λοιπές ευκολίες στις οποίες δύνανται να εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο β).

- α) Πρόσβαση σε διεπαφές προγράμματος εφαρμογής (API).
- β) Πρόσβαση σε ηλεκτρονικούς οδηγούς προγραμμάτων (EPG).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΑΔΕΣΜΟΠΟΙΗΤΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟ ΣΤΡΕΠΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΑΓΩΓΩΝ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΒΡΟΧΟΥ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «τοπικός υπο-βρόχος» ο μερικός τοπικός βρόχος που συνδέει το σημείο τερματισμού του δικτύου στις εγκαταστάσεις του συνδρομητή με σημείο συγκέντρωσης ή προσδιορισμένο ενδιάμεσο σημείο πρόσβασης στο σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο·
- β) «αδεσμοποίητη πρόσβαση στον τοπικό βρόχο» η πλήρως αδεσμοποίητη πρόσβαση στον τοπικό βρόχο και η μεριζόμενη πρόσβαση στον τοπικό βρόχο. Η πρόσβαση αυτή δεν συνεπάγεται αλλαγές στο καθεστώς ιδιοκτησίας του τοπικού βρόχου·
- γ) «πλήρως αδεσμοποίητη πρόσβαση στον τοπικό βρόχο» η παροχή σε δικαιούχο πρόσβασης στον τοπικό βρόχο ή στον τοπικό υπο-βρόχο του κοινοποιημένου φορέα εκμετάλλευσης, η οποία επιτρέπει τη χρήση του πλήρους φάσματος συχνοτήτων του στρεπτού ζεύγους μεταλλικών αγωγών·
- δ) «μεριζόμενη πρόσβαση στον τοπικό βρόχο» η παροχή σε δικαιούχο πρόσβασης στον τοπικό βρόχο ή στον τοπικό υπο-βρόχο του κοινοποιημένου φορέα εκμετάλλευσης, η οποία επιτρέπει τη χρήση της μη φωνητικής περιοχής του φάσματος συχνοτήτων του στρεπτού ζεύγους μεταλλικών αγωγών. Ο τοπικός βρόχος εξακολουθεί να χρησιμοποιείται από τον κοινοποιημένο φορέα εκμετάλλευσης για την παροχή τηλεφωνικής υπηρεσίας στο κοινό.

A. Προϋποθέσεις αδεσμοποίητης πρόσβασης στον τοπικό βρόχο

1. Στοιχεία δικτύου στα οποία παρέχεται η πρόσβαση που καλύπτει ειδικότερα τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) πρόσβαση σε τοπικούς βρόχους·
 - β) πρόσβαση στη μη φωνητική περιοχή του φάσματος συχνοτήτων ενός τοπικού βρόχου, στην περίπτωση μεριζόμενης πρόσβασης στον τοπικό βρόχο.
2. Πληροφορίες που αφορούν τις θέσεις των τόπων φυσικής πρόσβασης ⁽¹⁾, και την ύπαρξη τοπικών βρόχων σε συγκριμένα σημεία του δικτύου πρόσβασης.
3. Τεχνικές προϋποθέσεις που αφορούν την πρόσβαση και τη χρήση των τοπικών βρόχων, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών χαρακτηριστικών του στρεπτού ζεύγους μεταλλικών αγωγών στον τοπικό βρόχο.
4. Διαδικασίες παραγγελιών και εφοδιασμού, περιορισμοί χρήσης.

B. Υπηρεσίες συνεγκατάστασης

1. Πληροφορίες σχετικά με τους τόπους του κοινοποιημένου φορέα εκμετάλλευσης ⁽¹⁾.
2. Δυνατότητες συνεγκατάστασης στους τόπους που αναφέρονται στο σημείο 1 (συμπεριλαμβανομένης της φυσικής συνεγκατάστασης και, ενδεχομένως, της εξ αποστάσεως και της εικονικής συνεγκατάστασης).
3. Χαρακτηριστικά εξοπλισμού: περιορισμοί, εφόσον υπάρχουν, στον εξοπλισμό που μπορεί να συνεγκατασταθεί.
4. Θέματα ασφάλειας: μέτρα που λαμβάνονται από τους κοινοποιημένους φορείς εκμετάλλευσης για την ασφάλεια των χώρων τους.
5. Προϋποθέσεις πρόσβασης για το προσωπικό ανταγωνιστικών φορέων εκμετάλλευσης.
6. Προδιαγραφές ασφάλειας.
7. Κανόνες για τη διάθεση χώρου στις περιπτώσεις που ο χώρος συνεγκατάστασης είναι περιορισμένος.
8. Προϋποθέσεις για την επιθεώρηση, από τους δικαιούχους, των χώρων στους οποίους διατίθεται φυσική συνεγκατάσταση ή των τόπων όπου η συνεγκατάσταση δεν έχει γίνει δεκτή λόγω έλλειψης χωρητικότητας.

⁽¹⁾ Η διάθεση των πληροφοριών αυτών δύναται να περιορίζεται μόνο στα ενδιαφερόμενα μέρη, προκειμένου να αποφεύγονται προβλήματα δημοσίας ασφάλειας.

Γ. Συστήματα πληροφοριών

Προϋποθέσεις πρόσβασης στα συστήματα λειτουργικής υποστήριξης, στα συστήματα πληροφοριών ή στις βάσεις δεδομένων του κοινοποιημένου φορέα εκμετάλλευσης για προπαραγγελία, εφοδιασμό, παραγγελία, αιτήσεις συντήρησης και επισκευής και τιμολόγηση.

Δ. Προϋποθέσεις παροχής

1. Προθεσμία ανταπόκρισης στις αιτήσεις παροχής υπηρεσιών και ευκολιών· συμφωνίες επιπέδου υπηρεσιών, επιδιόρθωση σφαλμάτων, διαδικασίες αποκατάστασης του κανονικού επιπέδου υπηρεσιών και παράμετροι ποιότητας υπηρεσιών.
 2. Τυποποιημένοι όροι συμβάσεως, συμπεριλαμβανομένης, ανάλογα με την περίπτωση, αποζημίωσης, σε περίπτωση μη τήρησης των προβλεπόμενων προθεσμιών.
 3. Τιμές ή τρόποι τιμολόγησης για κάθε προαναφερόμενο χαρακτηριστικό, λειτουργία και ευκολία.
-

ΟΔΗΓΙΑ 2002/20/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 7ης Μαρτίου 2002

για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το αποτέλεσμα της δημόσιας διαβούλευσης σχετικά με την αναθεώρηση του κανονιστικού πλαισίου για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες του 1999, όπως ανταναικλάται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 26ης Απριλίου 2000, καθώς και τα πορίσματα της Επιτροπής που περιλαμβάνονται στις ανακοινώσεις της σχετικά με την πέμπτη και την έκτη έκθεση για την υλοποίηση της δέσμης κανονιστικών ρυθμίσεων για τον τομέα των τηλεπικοινωνιών, επιβεβαίωσαν την ανάγκη για πιο εναρμονισμένη και λιγότερο επαχθή κανονιστική ρύθμιση της πρόσβασης στην αγορά δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σε ολόκληρη την Κοινότητα.
- (2) Η σύγκλιση μεταξύ διαφορετικών υπηρεσιών και δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών και των τεχνολογιών τους, απαιτεί την εγκαθίδρυση καθεστώτος αδειοδότησης, το οποίο θα καλύπτει όλες τις συγκρίσιμες υπηρεσίες, με ισότιμο τρόπο, ανεξάρτητα από τις χρησιμοποιούμενες τεχνολογίες.
- (3) Ο στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η δημιουργία νομικού πλαισίου για την εξασφάλιση της ελευθερίας παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, μόνον υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία και τους τυχόν περιορισμούς που συνάδουν προς το άρθρο 46, παράγραφος 1 της συνθήκης, ιδίως τα μέτρα που αφορούν τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια και τη δημόσια υγεία.
- (4) Η παρούσα οδηγία καλύπτει την αδειοδότηση όλων των δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ανεξαρτήτως του εάν παρέχονται ή όχι στο κοινό. Τούτο έχει σημασία για να εξασφαλιστεί ότι, και για τις δύο κατηγορίες

φορέων παροχής, μπορούν να ισχύουν αντικειμενικά, διαφανή, αμερόληπτα και αναλογικά δικαιώματα, όροι και διαδικασίες.

- (5) Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στην παροχή δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων, μόνον όταν η χρήση αυτή συνεπάγεται την παροχή δικτύου ή υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών, κατά κανόνα επ' αμοιβή. Η αυτοχρησιμοποίηση τερματικού ραδιοεξοπλισμού, βάσει μη αποκλειστικής χρήσης ειδικών ραδιοσυχνοτήτων από τον χρήστη για λόγους που δεν συνδέονται με οικονομική δραστηριότητα, όπως η χρήση της ζώνης πολιτών από ραδιοερασιτέχνες, δεν συνιστά παροχή δικτύου ή υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών και, συνεπώς, δεν καλύπτεται από την παρούσα οδηγία. Η χρήση αυτή καλύπτεται από την οδηγία 1999/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με το ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών ⁽⁴⁾.
- (6) Οι διατάξεις για την ελεύθερη κυκλοφορία συστημάτων υπό όρους πρόσβασης και την ελεύθερη παροχή προστατευόμενων υπηρεσιών που βασίζονται στα συστήματα αυτά, περιέχονται στην οδηγία 98/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 1998, για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους ⁽⁵⁾. Συνεπώς, η αδειοδότηση αυτών των συστημάτων και υπηρεσιών δεν χρειάζεται να καλυφθεί από την παρούσα οδηγία.
- (7) Θα πρέπει να χρησιμοποιείται το κατά το δυνατόν λιγότερο επαχθές σύστημα αδειοδότησης που καθιστά δυνατή την παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, προκειμένου να τονωθεί η ανάπτυξη νέων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και πανευρωπαϊκών δικτύων υπηρεσιών και επικοινωνιών, και να παρέχεται στους φορείς παροχής υπηρεσιών και στους καταναλωτές η δυνατότητα να επωφελούνται από τις οικονομίες κλίμακας της ενιαίας αγοράς.
- (8) Οι εν λόγω στόχοι μπορούν να επιτευχθούν με γενική άδεια για όλα τα δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, χωρίς να απαιτείται ρητή απόφαση ή διοικητική πράξη της εθνικής κανονιστικής αρχής και με περιορισμό των διαδικαστικών απαιτήσεων μόνο στην κοινοποίηση. Όταν τα κράτη μέλη απαιτούν κοινοποίηση από τους φορείς παροχής δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών όταν αρχίζουν τις δραστηριότητές τους, μπορούν επίσης να απαιτούν

⁽¹⁾ ΕΕ C 365 E της 19.12.2000, σελ. 230 και ΕΕ C 270 E της 25.9.2001, σελ. 182.

⁽²⁾ ΕΕ C 123 της 25.4.2001, σ. 55.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 1ης Μαρτίου 2001 (ΕΕ C 277 της 1.10.2001, σ. 116), κοινή θέση του Συμβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2001 (ΕΕ C 337 της 30.11.2001, σ. 18) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2002.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 91 της 7.4.1999, σ. 10.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 320 της 28.11.1998, σ. 54.

απόδειξη του γεγονότος ότι έχει γίνει η κοινοποίηση αυτή, μέσω οποιασδήποτε νομικώς αναγνωρισμένης ταχυδρομικής ή ηλεκτρονικής απόδειξης παραλαβής της κοινοποίησης. Η απόδειξη αυτή παραλαβής δεν θα πρέπει επ' ουδενί να συνιστά ή να απαιτεί διοικητική πράξη της εθνικής κανονιστικής αρχής στην οποία πρέπει να υποβάλλεται η κοινοποίηση.

- (9) Στις εν λόγω άδειες, είναι απαραίτητο να περιλαμβάνονται ρητά τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις επιχειρήσεων που διέπονται από γενικές άδειες, ώστε να διασφαλίζονται ενιαίοι κανόνες σε ολόκληρη την Κοινότητα και να διευκολύνεται η διασυννοιακή διαπραγμάτευση διασύνδεσης μεταξύ δημοσίων δικτύων επικοινωνιών.
- (10) Η γενική άδεια επιτρέπει στις επιχειρήσεις που παρέχουν στο κοινό δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, να διαπραγματεύονται διασύνδεση υπό τους όρους της οδηγίας 2002/19/EK, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) ⁽¹⁾. Οι επιχειρήσεις που παρέχουν δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε άλλους πλην του κοινού, μπορούν να διαπραγματεύονται διασύνδεση με εμπορικούς όρους.
- (11) Η χορήγηση ειδικών δικαιωμάτων, ενδεχομένως, να εξακολουθήσει να είναι απαραίτητη για τη χρήση ραδιοσυχνοτήτων και αριθμών, συμπεριλαμβανομένων σύντομων κωδικών, από το εθνικό σχέδιο αριθμοδότησης. Δικαιώματα χρήσης αριθμών μπορούν επίσης να παραχωρούνται από ευρωπαϊκό σχέδιο αριθμοδότησης, συμπεριλαμβανομένου π.χ. του ιδεατού κωδικού χώρας «3883» που έχει αποδοθεί σε χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης των Διοικήσεων Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών (CEPT). Τα εν λόγω δικαιώματα χρήσης δεν θα πρέπει να περιορίζονται, εκτός εάν αυτό είναι αναπόφευκτο λόγω της ανεπάρκειας ραδιοσυχνοτήτων και της ανάγκης εξασφάλισης της αποδοτικής τους χρήσης.
- (12) Η παρούσα οδηγία δεν προδικάζει την παραχώρηση ραδιοσυχνοτήτων απευθείας σε φορείς παροχής δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή σε οντότητες που χρησιμοποιούν αυτά τα δίκτυα ή αυτές τις υπηρεσίες. Οι οντότητες αυτές θα μπορούσαν να είναι φορείς παροχής περιεχομένου ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών. Με την επιφύλαξη των ειδικών κριτηρίων και διαδικασιών που θεσπίζουν τα κράτη μέλη για τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων σε φορείς παροχής υπηρεσιών περιεχομένου ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών, που απαιτούνται για την επιδίωξη στόχων γενικού συμφέροντος σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, η διαδικασία χορήγησης ραδιοσυχνοτήτων θα πρέπει πάντοτε να είναι αντικειμενική, διαφανής, αμερόληπτη και αναλογική. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, τυχόν εθνικοί περιορισμοί των δικαιωμάτων που εγγυάται το άρθρο 49 της συνθήκης, θα πρέπει να αιτιολογούνται αντικειμενικά, να είναι αναλογικοί

και να μην υπερβαίνουν τα απαιτούμενα για την επίτευξη στόχων δημοσίου συμφέροντος, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Υπεύθυνη για την τήρηση των όρων που συνδέονται με το δικαίωμα χρήσης ραδιοσυχνότητας και των συναφών όρων που συνδέονται με τη γενική άδεια, θα πρέπει να είναι πάντοτε η επιχείρηση στην οποία χορηγείται το δικαίωμα χρήσης ραδιοσυχνότητας.

- (13) Στο πλαίσιο μιας διαδικασίας αίτησης για τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης μιας ραδιοσυχνότητας, τα κράτη μέλη μπορούν να ελέγχουν εάν ο αιτών θα είναι σε θέση να τηρήσει τους όρους που συνδέονται με τα δικαιώματα αυτά. Προς το σκοπό αυτόν, είναι δυνατόν να ζητείται από τον αιτούντα να υποβάλει τις πληροφορίες που απαιτούνται για να αποδείξει ότι είναι σε θέση να τηρήσει τους όρους αυτούς. Η αίτηση δικαιώματος χρήσης μιας ραδιοσυχνότητας είναι δυνατόν να απορρίπτεται, όταν δεν υποβάλλονται οι πληροφορίες αυτές.
- (14) Τα κράτη μέλη ούτε υποχρεούνται να χορηγούν ούτε παρεμποδίζονται να χορηγούν δικαιώματα χρήσης αριθμών από το εθνικό σχέδιο αριθμοδότησης ή δικαιώματα εγκατάστασης ευκολιών σε άλλες επιχειρήσεις, πλην των φορέων παροχής δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- (15) Οι όροι που μπορούν να συνοδεύουν τις γενικές άδειες και τα ειδικά δικαιώματα χρήσης, θα πρέπει να περιορίζονται στα απολύτως απαραίτητα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με απαιτήσεις και υποχρεώσεις στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου και του εθνικού δικαίου σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.
- (16) Στην περίπτωση των δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών που δεν παρέχονται στο κοινό, είναι σκόπιμο να επιβάλλονται λιγότεροι και ελαφρύτεροι όροι από εκείνους που δικαιολογούνται για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών που παρέχονται στο κοινό.
- (17) Οι ειδικές υποχρεώσεις οι οποίες είναι δυνατόν να επιβάλλονται σε φορείς παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών λόγω της σημαντικής τους ισχύος στην αγορά, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, όπως ορίζεται στην οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) ⁽²⁾, θα πρέπει να επιβάλλονται χωριστά από τα γενικά δικαιώματα και τις υποχρεώσεις στο πλαίσιο της γενικής άδειας.
- (18) Η γενική άδεια θα πρέπει να περιλαμβάνει μόνο ειδικούς για τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών όρους. Δεν θα πρέπει να εξαρτάται από όρους οι οποίοι ήδη επιβάλλονται

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 7 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 33 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- βάσει άλλης ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας που δεν διέπει ειδικά τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Πάντως, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να ενημερώνουν, π.χ. με αναφορές στις ιστοσελίδες τους, τους φορείς εκμετάλλευσης δικτύων και τους παρόχους υπηρεσιών σχετικά με άλλες νομοθετικές διατάξεις που αφορούν τις επιχειρήσεις τους.
- (19) Η απαίτηση δημοσίευσης των αποφάσεων για τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων ή αριθμών, είναι δυνατόν να πληρωθεί με τη δημοσιοποίηση των αποφάσεων αυτών μέσω μιας ιστοσελίδας.
- (20) Η ίδια επιχείρηση, π.χ. ένας φορέας εκμετάλλευσης καλωδιακής τηλεόρασης μπορεί να προσφέρει τόσο υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως τη διαβίβαση τηλεοπτικών σημάτων, όσο και υπηρεσίες που δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, όπως την εμπορία προσφοράς υπηρεσιών ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού περιεχομένου, και, συνεπώς, είναι δυνατόν να επιβληθούν πρόσθετες υποχρεώσεις στην επιχείρηση αυτή σε σχέση με τις δραστηριότητές της ως φορέας παροχής ή διανομέας περιεχομένου, σύμφωνα με διατάξεις πλην εκείνων που περιέχονται στην παρούσα οδηγία, με την επιφύλαξη του καταλόγου όρων που περιέχεται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.
- (21) Όταν χορηγούν δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνοτήτων, αριθμούς ή δικαιώματα εγκατάστασης ευκολιών, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ενημερώνουν τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγούν τα δικαιώματα αυτά για τους σχετικούς όρους της γενικής άδειας.
- (22) Όταν η ζήτηση ραδιοσυχνοτήτων, σε συγκεκριμένη ζώνη, υπερβαίνει τις διαθέσιμες, θα πρέπει να ακολουθούνται προσηκόντες και διαφανείς διαδικασίες για την παραχώρηση των εν λόγω συχνοτήτων προκειμένου να αποφεύγονται διακρίσεις και να βελτιστοποιείται η χρήση των εν λόγω πόρων εν ανεπαρκεία.
- (23) Όταν θεσπίζουν κριτήρια για διαδικασίες ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τηρούνται οι στόχοι του άρθρου 8 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο). Συνεπώς, δεν θα ήταν αντίθετο προς την παρούσα οδηγία εάν η εφαρμογή αντικειμενικών, αμερόληπτων και αναλογικών κριτηρίων επιλογής για την προαγωγή της ανάπτυξης του ανταγωνισμού, είχε ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό ορισμένων επιχειρήσεων από μια διαδικασία ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής, για μια συγκεκριμένη ραδιοσυχνότητα.
- (24) Όταν η εναρμονισμένη παραχώρηση ραδιοσυχνοτήτων σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις έχει συμφωνηθεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν αυστηρά τις εν λόγω συμφωνίες, όταν παραχωρούν δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνοτήτων από το εθνικό πρόγραμμα χρήσης συχνοτήτων.
- (25) Οι φορείς παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών μπορούν, ενδεχομένως, να χρειάζονται επιβεβαίωση των δικαιωμάτων τους δυνάμει της γενικής άδειας όσον αφορά τη διασύνδεση και τα δικαιώματα διέλευσης, συγκεκριμένα για τη διευκόλυνση των διαπραγματεύσεων σε άλλα, περιφερειακά ή τοπικά, επίπεδα διακυβέρνησης ή με παρόχους υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη. Για το σκοπό αυτό, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να παρέχουν δηλώσεις στις επιχειρήσεις είτε κατ' αίτησή τους είτε εναλλακτικά, ως αυτόματη απάντηση σε κοινοποίηση δυνάμει της γενικής άδειας. Οι δηλώσεις αυτές δεν θα πρέπει αφ' εαυτές να γεννούν δικαιώματα ούτε θα πρέπει τα τυχόν δικαιώματα δυνάμει της γενικής άδειας ή τα δικαιώματα χρήσης ή η άσκηση των δικαιωμάτων αυτών, να εξαρτώνται από τη δήλωση.
- (26) Όταν μια επιχείρηση διαπιστώνει ότι, η αίτησή της για παροχή δικαιώματος εγκατάστασης ευκολιών, δεν έχει διεκπεραιωθεί σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στην οδηγία 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο), ή όταν η σχετική απόφαση καθυστερεί αναίτια, θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να προσφύγει κατά της απόφασης αυτής ή της καθυστέρησης στη λήψη απόφασης, σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία.
- (27) Οι κυρώσεις για τη μη συμμόρφωση προς όρους δυνάμει της γενικής άδειας, θα πρέπει να είναι ανάλογες προς την παράβαση. Εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων, η αναστολή ή η αφαίρεση του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή του δικαιώματος χρήσης ραδιοσυχνοτήτων ή αριθμών, όταν μια επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με έναν ή περισσότερους όρους δυνάμει της γενικής άδειας, δεν αποτελεί αναλογική κύρωση. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη επειγόντων μέτρων τα οποία ενδέχεται να απαιτηθεί να λάβουν οι αρμόδιες αρχές κρατών μελών, σε περίπτωση σοβαρής απειλής της δημόσιας τάξης, ασφάλειας ή υγείας ή οικονομικών ή επιχειρησιακών συμφερόντων άλλων επιχειρήσεων. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να ισχύει με την επιφύλαξη ενδεχόμενων απαιτήσεων μεταξύ επιχειρήσεων για αποζημίωση για ζημιές στα πλαίσια του εθνικού δικαίου.
- (28) Η επιβολή στους φορείς παροχής υπηρεσιών υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων και πληροφοριών, μπορεί να αποβεί επαχθής, τόσο για την επιχείρηση όσο και για την αρμόδια εθνική κανονιστική αρχή. Επομένως, οι εν λόγω υποχρεώσεις θα πρέπει να είναι αναλογικές, αντικειμενικά αιτιολογημένες και περιορισμένες στα απολύτως απαραίτητα. Δεν είναι απαραίτητο να απαιτείται συστηματική και τακτική απόδειξη της συμμόρφωσης με όλους τους όρους δυνάμει της γενικής άδειας ή τους όρους που συνοδεύουν τα δικαιώματα χρήσης. Οι επιχειρήσεις έχουν το δικαίωμα να γνωρίζουν τον σκοπό για τον οποίο θα χρησιμοποιηθούν οι πληροφορίες που παρέχουν. Η παροχή πληροφοριών δεν θα πρέπει να αποτελεί όρο για την είσοδο στην αγορά. Για στατιστικούς λόγους, ενδέχεται να απαιτείται κοινοποίηση από τους φορείς παροχής δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών υπηρεσιών, όταν παύουν τις δραστηριότητές τους.

- (29) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών να παρέχουν κάθε απαραίτητη πληροφορία για την προάσπιση των κοινοτικών συμφερόντων στο πλαίσιο των διεθνών συμφωνιών. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να ισχύει με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων δυνάμει νομοθεσίας, η οποία δεν αφορά ειδικά τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως το δίκαιο του ανταγωνισμού.
- (30) Είναι δυνατόν να επιβάλλονται διοικητικές επιβαρύνσεις σε παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων της εθνικής κανονιστικής αρχής όσον αφορά τη διαχείριση του συστήματος αδειοδότησης και για τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης. Αυτές οι επιβαρύνσεις θα πρέπει να περιορίζονται στην κάλυψη των πραγματικών διοικητικών δαπανών για τις εν λόγω δραστηριότητες. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να υπάρχει διαφάνεια όσον αφορά τα έσοδα και τις δαπάνες των εθνικών κανονιστικών αρχών με την υποβολή ετήσιων εκθέσεων σχετικά με το συνολικό ποσό των επιβαρύνσεων που συγκεντρώνονται και των πραγματοποιηθεισών διοικητικών δαπανών. Αυτό θα επιτρέπει στις επιχειρήσεις να επαληθεύουν εάν οι διοικητικές δαπάνες και οι επιβαρύνσεις είναι ισορροπημένες.
- (31) Τα συστήματα διοικητικών επιβαρύνσεων δεν θα πρέπει να στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό ούτε να εμποδίζουν την είσοδο στην αγορά. Με ένα σύστημα γενικών αδειών, δεν θα είναι πλέον δυνατόν να κατανέμονται διοικητικές δαπάνες και, συνεπώς, επιβαρύνσεις σε επιμέρους επιχειρήσεις, παρά μόνον για τη χορήγηση δικαιώματος χρήσης αριθμών, ραδιοσυχνοτήτων και δικαιωμάτων εγκατάστασης ευκολιών. Οι τυχόν εφαρμοστέες διοικητικές επιβαρύνσεις θα πρέπει να είναι σύμφωνες προς τις αρχές του συστήματος γενικών αδειών. Αντί αυτών των κριτηρίων κατανομής των επιβαρύνσεων, μια δίκαιη, απλή και διαφανής εναλλακτική μέθοδος θα μπορούσε να είναι, π.χ., μια κλείδα κατανομής βάσει του κύκλου εργασιών. Όταν οι διοικητικές επιβαρύνσεις είναι πολύ χαμηλές, ένα κατάλληλο σύστημα θα ήταν οι κατ' αποκοπήν επιβαρύνσεις ή συνδυασμός κατ' αποκοπή επιβαρύνσεων με ένα στοιχείο βασικό στον κύκλο εργασιών.
- (32) Εκτός από τις διοικητικές επιβαρύνσεις, είναι δυνατόν να επιβάλλονται τέλη χρήσης για χρήση ραδιοσυχνοτήτων και αριθμών, ως μέσο για τη διασφάλιση της βέλτιστης χρήσης των εν λόγω πόρων. Τα εν λόγω τέλη δεν θα πρέπει να παρεμποδίζουν την ανάπτυξη καινοτόμων υπηρεσιών και ανταγωνισμού στην αγορά. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του σκοπού για τον οποίον χρησιμοποιούνται τα τέλη για δικαιώματα χρήσης. Τα τέλη αυτά μπορούν, π.χ., να χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων των εθνικών κανονιστικών αρχών, οι οποίες δεν μπορούν να καλύπτονται από διοικητικές επιβαρύνσεις. Στις περιπτώσεις που, μέσω διαδικασιών ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής, τα τέλη για τη χρήση ραδιοσυχνοτήτων συνίστανται, εν όλω ή εν μέρει, σε κατ' αποκοπήν ποσό, οι ρυθμίσεις πληρωμής θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η επιβολή των τελών αυτών δεν οδηγεί, στην πράξη, σε επιλογή βασισμένη σε κριτήρια άσχετα με τον στόχο της εξασφάλισης της βέλτιστης χρήσης των ραδιοσυχνοτήτων. Η Επιτροπή μπορεί να δημοσιεύει, σε τακτική βάση, συγκριτικές μελέτες σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές της παραχώρησης ραδιοσυχνοτήτων, αριθμοδότησης ή χορήγησης δικαιωμάτων διέλευσης.
- (33) Όταν αυτό αιτιολογείται αντικειμενικά, τα κράτη μέλη μπορεί ενδεχομένως να πρέπει να τροποποιούν δικαιώματα, όρους, διαδικασίες, επιβαρύνσεις και τέλη, σχετικά με γενικές άδειες και δικαιώματα χρήσης. Οι εν λόγω τροποποιήσεις θα πρέπει να κοινοποιούνται εγκαίρως και με τον προσηκόντα τρόπο σε όλους τους ενδιαφερόμενους, δίδοντας τους την κατάλληλη ευκαιρία να εκφράσουν τις απόψεις τους σχετικά με αυτές τις τροποποιήσεις.
- (34) Βάσει του στόχου της διαφάνειας, οι πάροχοι υπηρεσιών, οι καταναλωτές και άλλοι ενδιαφερόμενοι πρέπει να έχουν ευχερή πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που αφορούν δικαιώματα, όρους, διαδικασίες, επιβαρύνσεις, τέλη και αποφάσεις σχετικά με την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων και αριθμών, δικαιωμάτων εγκατάστασης ευκολιών καθώς και σχετικά με εθνικά προγράμματα χρήσης συχνοτήτων και εθνικά σχέδια αριθμοδότησης. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές έχουν το σημαντικό καθήκον να παρέχουν και να ενημερώνουν τις εν λόγω πληροφορίες. Σε περίπτωση που άλλα επίπεδα διοίκησης διαχειρίζονται τα εν λόγω δικαιώματα, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να προσπαθούν να δημιουργούν ένα εύχρηστο μέσο πρόσβασης στις πληροφορίες που αφορούν αυτά τα δικαιώματα.
- (35) Η ορθή λειτουργία της ενιαίας αγοράς με βάση τα εθνικά καθεστώτα αδειοδότησης, δυνάμει της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να παρακολουθείται από την Επιτροπή.
- (36) Για να προκύψει μια και μοναδική ημερομηνία εφαρμογής όλων των στοιχείων του νέου κανονιστικού πλαισίου για τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η διαδικασία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο επιβάλλεται να πραγματοποιηθεί εκ παραλλήλου με την ευθυγράμμιση των υφιστάμενων αδειών προς τους νέους κανόνες. Πάντως, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, κατά τις οποίες η αντικατάσταση των αδειών που υφίστανται κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, από τη γενική άδεια και τα ατομικά δικαιώματα χρήσης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, θα οδηγούσε σε αύξηση των υποχρεώσεων των φορέων παροχής υπηρεσιών που λειτουργούν σύμφωνα με την υφιστάμενη αδειοδότηση ή σε περιορισμό των δικαιωμάτων τους, τα κράτη μέλη δύνανται να ωφελούνται ενός πρόσθετου διαστήματος 9 μηνών μετά την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, για την ευθυγράμμιση των αδειών, εκτός εάν τούτο έχει αρνητικές επιπτώσεις στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις άλλων επιχειρήσεων.
- (37) Είναι δυνατόν να συντρέχουν περιστάσεις κατά τις οποίες η κατάργηση ενός όρου αδειας σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, θα δημιουργούσε σοβαρές δυσκολίες για μία ή για περισσότερες επιχειρήσεις που ωφελούνταν από τον όρο αυτόν. Στις περιπτώσεις αυτές, μπορεί να παραχωρούνται περαιτέρω μεταβατικές ρυθμίσεις από την Επιτροπή, κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους.

(38) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης, ήτοι η εναρμόνιση και η απλοποίηση των κανόνων και των όρων που διέπουν την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών, είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης να επιτευχθούν καλλίτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία εκτίθεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία εκτίθεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχος και πεδίο εφαρμογής

1. Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, μέσω της εναρμόνισης και της απλούστευσης των κανόνων και όρων αδειοδότησης, προκειμένου να διευκολύνεται η παροχή τους σε ολόκληρη την Κοινότητα.
2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις άδειες για την παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, εφαρμόζονται οι ορισμοί που περιέχονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).
2. Εφαρμόζονται επίσης οι ακόλουθοι ορισμοί:
 - α) «Γενική άδεια»: νομικό πλαίσιο που θεσπίζεται από τα κράτη μέλη και εξασφαλίζει δικαιώματα για την παροχή δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και θεσπίζει ειδικές υποχρεώσεις ανά τομέα που είναι δυνατόν να εφαρμόζονται σε όλους ή συγκεκριμένους τύπους δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
 - β) «Επιβλαβείς παρεμβολές»: οι παρεμβολές οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο τη λειτουργία υπηρεσίας ραδιοπλοήγησης ή άλλων υπηρεσιών ασφαλείας ή οι οποίες, καθ' οιονδήποτε τρόπο, υποβαθμίζουν σοβαρά, εμποδίζουν ή επανειλημμένα διακόπτουν μια ραδιοεπικοινωνιακή υπηρεσία που λειτουργεί σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κοινοτικούς ή εθνικούς κανονισμούς.

Άρθρο 3

Γενική άδεια δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ελευθερία παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, με την επιφύλαξη των

όρων που θέτει η παρούσα οδηγία. Προς το σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη δεν εμποδίζουν μια επιχείρηση να παρέχει δίκτυα ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, εκτός εάν τούτο είναι απαραίτητο για τους λόγους που εκτίθενται στο άρθρο 46 παράγραφος 1 της συνθήκης.

2. Η παροχή δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή η παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών επιτρέπεται, με την επιφύλαξη των ειδικών υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 ή των δικαιωμάτων χρήσης που αναφέρονται στο άρθρο 5, μόνον έπειτα από χορήγηση γενικής άδειας. Είναι δυνατόν να απαιτηθεί από την ενδιαφερόμενη επιχείρηση η υποβολή κοινοποίησης, αλλά δεν προϋποτίθεται η έκδοση ρητής απόφασης ή άλλης διοικητικής πράξης από την εθνική κανονιστική αρχή, πριν από την άσκηση των εκ της άδειας δικαιωμάτων. Μετά την κοινοποίηση, εφόσον απαιτείται, μια επιχείρηση δύναται να εκκινήσει δραστηριότητα, ενδεχομένως με την επιφύλαξη των άρθρων 5, 6 και 7 σχετικά με τα δικαιώματα χρήσης.

3. Η κοινοποίηση η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 2 περιορίζεται στην απλή υποβολή δήλωσης νομικού ή φυσικού προσώπου προς την εθνική κανονιστική αρχή, με την οποία γνωστοποιεί την πρόθεσή του να αρχίσει να παρέχει υπηρεσίες ή δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, και στην υποβολή των ελάχιστων πληροφοριών οι οποίες απαιτούνται ώστε η εθνική κανονιστική αρχή να έχει τη δυνατότητα τήρησης μητρώου ή καταλόγου φορέων παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Οι εν λόγω πληροφορίες πρέπει να περιορίζονται σε ό,τι είναι απαραίτητο για τον προσδιορισμό του φορέα παροχής, όπως οι αριθμοί μητρώου των επιχειρήσεων, και των προσώπων επαφής του φορέα παροχής, τη διεύθυνση του φορέα παροχής, τη σύντομη περιγραφή του δικτύου ή της υπηρεσίας και την προβλεπόμενη ημερομηνία έναρξης της δραστηριότητας.

Άρθρο 4

Στοιχειώδης κατάλογος δικαιωμάτων που προκύπτουν από τη γενική άδεια

1. Οι επιχειρήσεις με άδεια δυνάμει του άρθρου 3, έχουν το δικαίωμα:
 - α) να παρέχουν δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών·
 - β) να εξετάζεται η αίτησή τους για τα απαιτούμενα δικαιώματα εγκατάστασης ευκολιών σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).
2. Όταν οι επιχειρήσεις αυτές παρέχουν δίκτυα ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, η γενική άδεια τους δίδει επίσης το δικαίωμα:
 - α) να διαπραγματεύονται διασύνδεση με, και, ενδεχομένως, να αποκτούν, πρόσβαση προς ή διασύνδεση με άλλους φορείς

παροχής διαθέσιμων στο κοινό δικτύων και υπηρεσιών επικοινωνιών, που καλύπτονται από γενική άδεια, οπουδήποτε εντός της Κοινότητας, υπό τους όρους και σύμφωνα με την οδηγία 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση).

- β) να έχουν την ευκαιρία να τους ανατίθεται η παροχή διάφορων στοιχείων καθολικής υπηρεσίας και/ή να καλύπτουν διάφορα τμήματα της εθνικής επικράτειας, σύμφωνα με την οδηγία 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών υπηρεσιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) ⁽¹⁾.

Άρθρο 5

Δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνότητων και αριθμών

1. Όταν είναι δυνατόν, ιδίως όπου είναι αμελητέος ο κίνδυνος επιβλαβών παρεμβολών, τα κράτη μέλη δεν εξαρτούν τη χρήση ραδιοσυχνότητων από τη χορήγηση ατομικών δικαιωμάτων χρήσης, αλλά συμπεριλαμβάνουν στη γενική άδεια τους όρους για τη χρήση των εν λόγω ραδιοσυχνότητων.

2. Όταν είναι απαραίτητη η χορήγηση ατομικών δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνότητων και αριθμών, τα κράτη μέλη χορηγούν τα δικαιώματα αυτά, κατόπιν αιτήματος, σε κάθε επιχείρηση που παρέχει ή χρησιμοποιεί δίκτυα ή υπηρεσίες βάσει γενικής άδειας, με την επιφύλαξη των άρθρων 6 και 7 και του άρθρου 11, παράγραφος 1 στοιχείο γ) της παρούσας οδηγίας και των άλλων κανόνων που διασφαλίζουν την αποδοτική χρήση των εν λόγω πόρων σύμφωνα με την οδηγία 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).

Με την επιφύλαξη των ειδικών κριτηρίων και διαδικασιών που θεσπίζουν τα κράτη μέλη για να παρέχουν δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνότητων σε φορείς παροχής υπηρεσιών περιεχομένου ραδιοηλεκτρονικών εκπομπών, προκειμένου να επιδιώξουν στόχους γενικού συμφέροντος σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, τα εν λόγω δικαιώματα χρήσης παρέχονται μέσω ανοικτών, διαφανών και αμερόληπτων διαδικασιών. Τα κράτη μέλη, όταν παρέχουν δικαιώματα χρήσης, καθορίζουν εάν τα εν λόγω δικαιώματα μπορούν να μεταβιβάζονται με πρωτοβουλία του κατόχου τους και υπό ποιους όρους, στην περίπτωση των ραδιοσυχνότητων, σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο). Όταν τα κράτη μέλη χορηγούν δικαιώματα χρήσης για περιορισμένη χρονική περίοδο, η διάρκειά της είναι η ενδεδειγμένη για την εκάστοτε υπηρεσία.

3. Οι αποφάσεις για τα δικαιώματα χρήσης λαμβάνονται, ανακοινώνονται και δημοσιοποιούνται, το συντομότερο δυνατό, μετά την παραλαβή της πλήρους αίτησης από την εθνική κανονιστική αρχή και εντός τριών εβδομάδων στην περίπτωση των αριθμών που έχουν χορηγηθεί για συγκεκριμένους σκοπούς, στο πλαίσιο του εθνικού σχεδίου αριθμοδότησης, και εντός έξι εβδομάδων στην περίπτωση των ραδιοσυχνότητων που έχουν χορηγηθεί για συγκεκριμένους σκοπούς, στο πλαίσιο του εθνικού προγράμματος

συχνότητων. Η εν λόγω τελευταία προθεσμία ισχύει με την επιφύλαξη ισχυουσών διεθνών συμφωνιών που αφορούν τη χρήση των ραδιοσυχνότητων ή των τροχιακών θέσεων.

4. Όταν αποφασίζεται, μετά από διαβούλευση με τους ενδιαφερομένους, σύμφωνα με το άρθρο 6, της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο), ότι τα δικαιώματα χρήσης αριθμών εξαιρετικής οικονομικής αξίας πρέπει να παρασχεθούν με διαδικασίες ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής, τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν την ανώτατη περίοδο των τριών εβδομάδων κατά τρεις εβδομάδες το πολύ.

Για τις διαδικασίες ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής για τις ραδιοσυχνότητες, εφαρμόζεται το άρθρο 7.

5. Τα κράτη μέλη δεν περιορίζουν τον αριθμό των προς παροχή δικαιωμάτων χρήσης, εκτός εάν τούτο είναι απαραίτητο για τη διασφάλιση της αποδοτικής χρήσης των ραδιοσυχνότητων σύμφωνα με το άρθρο 7.

Άρθρο 6

Όροι που συνοδεύουν τη γενική άδεια και τα δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνότητων και αριθμών, και ειδικές υποχρεώσεις

1. Η γενική άδεια για την παροχή δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών καθώς και τα δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνότητων και τα δικαιώματα χρήσης αριθμών, μπορούν να υπόκεινται μόνο στους όρους που απαριθμούνται στα μέρη Α, Β και Γ του Παραρτήματος. Οι εν λόγω όροι αιτιολογούνται αντικειμενικά σε σχέση με το εκάστοτε δίκτυο ή υπηρεσία και είναι αμερόληπτοι, αναλογικοί και διαφανείς.

2. Οι ειδικές υποχρεώσεις οι οποίες ενδεχομένως επιβάλλονται στους φορείς παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφοι 1 και 2, και των άρθρων 6 και 8 της οδηγίας 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση) και των άρθρων 16, 17, 18 και 19 της οδηγίας 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) ή στους εντεταλμένους να παρέχουν καθολική υπηρεσία βάσει της εν λόγω οδηγίας, είναι νομικά διακριτές από τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις βάσει της γενικής άδειας. Για να επιτυγχάνεται διαφάνεια για τις επιχειρήσεις, τα κριτήρια και οι διαδικασίες για την επιβολή των εν λόγω ειδικών υποχρεώσεων σε επιμέρους επιχειρήσεις, αναφέρονται στη γενική άδεια.

3. Η γενική άδεια περιλαμβάνει μόνον ειδικούς για τον εν λόγω τομέα όρους, οι οποίοι ορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος και δεν επαναλαμβάνει όρους που ισχύουν για τις επιχειρήσεις βάσει άλλης εθνικής νομοθεσίας.

4. Τα κράτη μέλη δεν επαναλαμβάνουν τους όρους της γενικής άδειας, όταν παρέχουν το δικαίωμα χρήσης ραδιοσυχνότητων ή αριθμών.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 51 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Άρθρο 7

Διαδικασία για τον περιορισμό του αριθμού των προς παροχή δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων

1. Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος εξετάζει εάν πρέπει να περιορίσει τον αριθμό των προς παροχή δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων, μεταξύ άλλων:

- α) αποδίδει τη δέουσα σημασία στην ανάγκη μεγιστοποίησης των οφελών για τους χρήστες και στη διευκόλυνση της ανάπτυξης ανταγωνισμού·
- β) παρέχει σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών και των καταναλωτών, την ευκαιρία να διατυπώνουν τις απόψεις τους σχετικά με οποιονδήποτε περιορισμό, σύμφωνα με το άρθρο 6, της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο)·
- γ) δημοσιεύει οποιαδήποτε απόφασή του να περιορίσει τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης, δηλώνοντας τους σχετικούς λόγους·
- δ) αφού καθορίσει τη διαδικασία, απευθύνει πρόσκληση υποβολής αιτήσεων για δικαιώματα χρήσης και
- ε) επανεξετάζει τον περιορισμό σε εύλογα χρονικά διαστήματα ή κατόπιν εύλογου αιτήματος των θιγόμενων επιχειρήσεων.

2. Εάν ένα κράτος μέλος συμπεράνει ότι μπορούν να χορηγηθούν περαιτέρω δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνοτήτων, προβαίνει σε δημοσίευση του σχετικού συμπεράσματος και απευθύνει πρόσκληση υποβολής αιτήσεων για τα εν λόγω δικαιώματα.

3. Εάν απαιτείται περιορισμός της παροχής δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων, τα κράτη μέλη παρέχουν τα εν λόγω δικαιώματα βάσει αντικειμενικών, διαφανών, αμερόληπτων, και αναλογικών κριτηρίων επιλογής. Τα κριτήρια επιλογής πρέπει να αποδίδουν τη δέουσα σημασία στην υλοποίηση των στόχων του άρθρου 8 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο).

4. Εάν χρησιμοποιούνται διαδικασίες συγκριτικής ή ανταγωνιστικής επιλογής, τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν τη μέγιστη περίοδο των έξι εβδομάδων που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3, για το χρονικό διάστημα που κρίνεται απαραίτητο προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι εν λόγω διαδικασίες είναι δίκαιες, εύλογες, ανοικτές και διαφανείς για όλους τους ενδιαφερόμενους, αλλά όχι περισσότερο από οκτώ μήνες.

Οι εν λόγω προθεσμίες ισχύουν με την επιφύλαξη των ισχυουσών διεθνών συμφωνιών, που αφορούν τη χρήση ραδιοσυχνοτήτων και τον συντονισμό των δορυφόρων.

5. Το παρόν άρθρο ισχύει υπό την επιφύλαξη της μεταβίβασης δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο).

Άρθρο 8

Εναρμονισμένη παραχώρηση ραδιοσυχνοτήτων

Εάν έχει εναρμονισθεί η χρήση ραδιοσυχνοτήτων, έχουν συμφωνηθεί όροι και διαδικασίες πρόσβασης και έχουν επιλεγεί οι επι-

χειρήσεις στις οποίες παραχωρούνται οι ραδιοσυχνότητες σύμφωνα με διεθνείς συμφωνίες και κοινοτικούς κανόνες, τα κράτη μέλη παρέχουν το δικαίωμα χρήσης των εν λόγω ραδιοσυχνοτήτων σύμφωνα με αυτά. Υπό την προϋπόθεση ότι, όλοι οι εθνικοί όροι που συνοδεύουν το δικαίωμα χρήσης των συγκεκριμένων ραδιοσυχνοτήτων έχουν τηρηθεί στην περίπτωση κοινής διαδικασίας επιλογής, τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν περαιτέρω όρους, πρόσθετα κριτήρια ή διαδικασίες που θα μπορούσαν να περιορίσουν, να τροποποιήσουν ή να καθυστερήσουν την ορθή εφαρμογή της από κοινού παραχώρησης των ραδιοσυχνοτήτων αυτών.

Άρθρο 9

Δηλώσεις για τη διευκόλυνση της άσκησης των δικαιωμάτων εγκατάστασης ευκολιών και των δικαιωμάτων διασύνδεσης

Κατόπιν αιτήματος επιχείρησης, οι εθνικές κανονιστικές αρχές εκδίδουν, εντός μιας εβδομάδας, τυποποιημένες δηλώσεις με τις οποίες επιβεβαιώνεται, ανάλογα με την περίπτωση, ότι η επιχείρηση έχει υποβάλει κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2, και στις οποίες διευκρινίζονται οι συνθήκες υπό τις οποίες οποιαδήποτε επιχείρηση που παρέχει δίκτυα ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σύμφωνα με τη γενική άδεια, δικαιούται να υποβάλλει αίτηση παροχής δικαιωμάτων εγκατάστασης ευκολιών, να διαπραγματεύεται πρόσβαση, και/ή να αποκτήσει πρόσβαση ή διασύνδεση, προκειμένου να διευκολύνεται η άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων, π.χ., σε άλλα επίπεδα διακυβέρνησης ή σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις. Κατά περίπτωση, τέτοιες δηλώσεις μπορούν να εκδίδονται επίσης ως αυτόματη απάντηση κατόπιν της κοινοποίησης, που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

Άρθρο 10

Συμμόρφωση προς τους όρους της γενικής άδειας ή των δικαιωμάτων χρήσης και προς τις ειδικές υποχρεώσεις

1. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές δύνανται να ζητούν από τις επιχειρήσεις που παρέχουν δίκτυα ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών υπηρεσιών τα οποία καλύπτονται από τη γενική άδεια ή/και απολαύουν δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων ή αριθμών, να παρέχουν τις πληροφορίες που απαιτούνται για τον έλεγχο της συμμόρφωσης προς τους όρους της γενικής άδειας ή των δικαιωμάτων χρήσης ή προς τις ειδικές υποχρεώσεις, που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, σύμφωνα με το άρθρο 11.

2. Εάν η εθνική κανονιστική αρχή διαπιστώσει ότι, η επιχείρηση δεν τηρεί έναν ή περισσότερους όρους της γενικής άδειας, των δικαιωμάτων χρήσης ή τις ειδικές υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, κοινοποιεί στην επιχείρηση την εν λόγω διαπίστωση και παρέχει στην επιχείρηση εύλογη ευκαιρία να εκθέσει τις απόψεις της ή να αποκαταστήσει τη νομιμότητα εντός:

— ενός μηνός από την κοινοποίηση, ή

— συντομότερης προθεσμίας ως προς την οποία συμφωνεί η επιχείρηση ή την οποία ορίζει η εθνική κανονιστική αρχή σε περίπτωση επανειλημμένων παραβάσεων, ή

— μεγαλύτερης προθεσμίας που αποφασίζεται από την εθνική κανονιστική αρχή.

3. Εάν η αφορώμενη επιχείρηση δεν συμμορφωθεί εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η αρμόδια εθνική κανονιστική αρχή λαμβάνει κατάλληλα και αναλογικά μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση. Εν προκειμένω, τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτούν τις αρμόδιες αρχές να επιβάλλουν οικονομικές κυρώσεις, ανάλογα με την περίπτωση. Τα μέτρα και οι λόγοι στους οποίους βασίζονται, ανακοινώνονται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση, εντός μιας εβδομάδας από τη θέσπισή τους, και προβλέπουν εύλογο χρονικό διάστημα για τη συμμόρφωση της επιχείρησης προς το μέτρο.

4. Παρά τις παραγράφους 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτούν την αρμόδια αρχή να επιβάλλει οικονομικές κυρώσεις, ανάλογα με την περίπτωση, στις επιχειρήσεις που δεν παρέχουν πληροφορίες σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχεία α) ή β) της παρούσας οδηγίας ή το άρθρο 9 της οδηγίας 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση), εντός εύλογου χρονικού διαστήματος που ορίζεται από την εθνική κανονιστική αρχή.

5. Σε περιπτώσεις σοβαρών και επανειλημμένων παραβάσεων των όρων της γενικής άδειας, των δικαιωμάτων χρήσης ή των ειδικών υποχρεώσεων, που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, εάν τα μέτρα με στόχο τη διασφάλιση της συμμόρφωσης, που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, δεν φέρουν αποτέλεσμα, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να εμποδίζουν την περαιτέρω παροχή δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών από μια επιχείρηση ή να αναστέλλουν ή να αποσύρουν τα δικαιώματα χρήσης.

6. Ανεξάρτητα από τις παραγράφους 2, 3 και 5 του παρόντος άρθρου, εάν η αρμόδια αρχή έχει αποδείξει ότι η παράβαση των όρων της γενικής άδειας, των δικαιωμάτων χρήσης ή των ειδικών υποχρεώσεων, που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, συνιστά άμεση και σοβαρή απειλή για τη δημόσια ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή τη δημόσια υγεία ή δημιουργεί σοβαρά οικονομικά ή λειτουργικά προβλήματα σε άλλους φορείς παροχής ή χρήστες δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, μπορεί να λαμβάνει έκτακτα ενδιάμεσα μέτρα προς αντιμετώπιση της κατάστασης, πριν ληφθεί τελική απόφαση. Στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση παρέχεται εν συνεχεία εύλογη δυνατότητα να εκθέσει την άποψή της και να προτείνει μέτρα αποκατάστασης. Ανάλογα με την περίπτωση, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιβεβαιώνει τα ενδιάμεσα μέτρα.

7. Οι επιχειρήσεις έχουν δικαίωμα να προσφεύγουν κατά των μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος άρθρου, με τη διαδικασία του άρθρου 4 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).

Άρθρο 11

Απαιτούμενες πληροφορίες βάσει της γενικής άδειας, για τα δικαιώματα χρήσης και για τις ειδικές υποχρεώσεις

1. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων υποβολής πληροφοριών και εκθέσεων βάσει εθνικής νομοθεσίας πλην της σχετικής με τη

γενική άδεια, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να απαιτούν από τις επιχειρήσεις να παρέχουν μόνον πληροφορίες δυνάμει της γενικής άδειας, για δικαιώματα χρήσης ή για τις ειδικές υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, οι οποίες δικαιολογούνται αναλογικά και αντικειμενικά για τα εξής:

- α) το συστηματικό ή κατά περίπτωση έλεγχο της συμμόρφωσης με τους όρους 1 και 2 του μέρους Α, με τον όρο 6 του μέρους Β και με τον όρο 7 του μέρους Γ του παραρτήματος και της συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2·
- β) τον κατά περίπτωση έλεγχο της συμμόρφωσης με όρους όπως καθορίζονται στο παράρτημα, σε περίπτωση κατάθεσης μιας καταγγελίας ή όταν η εθνική κανονιστική αρχή έχει άλλους λόγους να αμφισβητεί τη συμμόρφωση με έναν όρο ή σε περίπτωση που η εθνική κανονιστική αρχή διεξάγει αυτοβούλως έρευνα·
- γ) τις διαδικασίες και την αξιολόγηση αιτήσεων για τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης·
- δ) τη δημοσίευση συγκριτικών επισκοπήσεων της ποιότητας και της τιμής των υπηρεσιών προς όφελος των καταναλωτών·
- ε) σαφώς καθορισμένους στατιστικούς σκοπούς·
- στ) την ανάλυση της αγοράς για τους σκοπούς της οδηγίας 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση) ή της οδηγίας 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία).

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στα σημεία α), β), δ), ε) και στ) του πρώτου εδαφίου, δεν μπορούν να απαιτούνται εκ των προτέρων ή ως όρος για την είσοδο στην αγορά.

2. Όταν οι εθνικές κανονιστικές αρχές απαιτούν από τις επιχειρήσεις να παρέχουν πληροφορίες, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, τις ενημερώνουν σχετικά με τον ειδικό σκοπό για τον οποίο θα χρησιμοποιηθούν οι εν λόγω πληροφορίες.

Άρθρο 12

Διοικητικές επιβαρύνσεις

1. Κάθε διοικητική επιβάρυνση που επιβάλλεται στις επιχειρήσεις οι οποίες παρέχουν δίκτυο ή υπηρεσία βάσει γενικής άδειας ή στις οποίες έχει χορηγηθεί δικαίωμα χρήσης:

- α) συνολικά, καλύπτει μόνον τις διοικητικές δαπάνες που θα προκύψουν από τη διαχείριση, τον έλεγχο και την επιβολή του συστήματος γενικών αδειών και των δικαιωμάτων χρήσης και των ειδικών υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, οι οποίες μπορούν να περιλαμβάνουν δαπάνες για διεθνή συνεργασία, εναρμόνιση και τυποποίηση, ανάλυση αγοράς, παρακολούθηση της συμμόρφωσης και άλλους ελέγχους της αγοράς, καθώς και κανονιστικές εργασίες που περιλαμβάνουν την εκπόνηση και την επιβολή παράγωγου δικαίου και διοικητικών αποφάσεων, όπως αποφάσεων για την πρόσβαση και τη διασύνδεση και

β) επιβάλλεται στις επιμέρους επιχειρήσεις κατά αντικειμενικό, διαφανή και αναλογικό τρόπο, ώστε να ελαχιστοποιούνται οι πρόσθετες διοικητικές δαπάνες και οι συναφείς δαπάνες.

2. Όταν οι εθνικές κανονιστικές αρχές επιβάλλουν διοικητικές επιβαρύνσεις, δημοσιεύουν ετήσια ανασκόπηση των διοικητικών δαπανών τους και του συνολικού ποσού των επιβαρύνσεων που συγκεντρώνονται. Ανάλογα με τη διαφορά μεταξύ του συνολικού ποσού των επιβαρύνσεων και των διοικητικών δαπανών, γίνονται κατάλληλες αναπροσαρμογές.

Άρθρο 13

Τέλη για δικαιώματα χρήσης και δικαιώματα εγκατάστασης διευκολύνσεων

Τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν στην αρμόδια αρχή να επιβάλει τέλη για δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνοτήτων ή αριθμών ή δικαιώματα εγκατάστασης διευκολύνσεων υπεράνω ή υποκάτω, δημοσίου ή ιδιωτικού ακινήτου, τα οποία αντανακλούν την ανάγκη διασφάλισης της βέλτιστης χρήσης των πόρων αυτών. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω τέλη είναι αντικειμενικά, διαφανή, αμερόληπτα και αναλογικά προς τον επιδιωκόμενο σκοπό και λαμβάνουν υπόψη τους στόχους του άρθρου 8 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).

Άρθρο 14

Τροποποίηση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, τα δικαιώματα, οι όροι και οι διαδικασίες που αφορούν γενικές άδειες και δικαιώματα χρήσης ή δικαιώματα εγκατάστασης ευκολιών, μπορούν να τροποποιούνται μόνο σε αντικειμενικά αιτιολογημένες περιπτώσεις και με αναλογικό τρόπο. Η πρόθεση της διενέργειας των σχετικών τροποποιήσεων γνωστοποιείται καταλλήλως και παρέχεται στους ενδιαφερομένους, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών και των καταναλωτών, επαρκές χρονικό διάστημα, το οποίο, εκτός εκτάκτων περιπτώσεων, είναι τουλάχιστον τεσσάρων εβδομάδων, για να μπορέσουν να διατυπώσουν τις απόψεις τους επί των προτεινόμενων τροποποιήσεων.

2. Τα κράτη μέλη δεν περιορίζουν ούτε αίρουν δικαιώματα εγκατάστασης ευκολιών πριν από τη λήξη του διαστήματος για το οποίο αυτά έχουν χορηγηθεί, εκτός αιτιολογημένων περιπτώσεων και, όπου αυτό τυγχάνει εφαρμογής, σύμφωνα με τις σχετικές εθνικές διατάξεις όσον αφορά την παροχή αντισταθμιστικού ανταλλάγματος λόγω ανάκλησης δικαιώματος.

Άρθρο 15

Δημοσίευση πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όλες οι συναφείς πληροφορίες για δικαιώματα, όρους, διαδικασίες, επιβαρύνσεις, τέλη και αποδόσεις που αφορούν γενικές άδειες και δικαιώματα χρήσης, δημοσιεύονται και ενημερώνονται με προσήκοντα τρόπο, ώστε οι εν λόγω πληροφορίες να είναι ευχερώς προσίτες σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέλη.

2. Όταν οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τηρούνται από διάφορες βαθμίδες της διοίκησης, ιδίως οι πληροφορίες που αφορούν τις διαδικασίες και τους όρους για δικαιώματα εγκατάστασης ευκολιών, η εθνική κανονιστική αρχή καταβάλλει κάθε εύλογη προσπάθεια, λαμβάνοντας υπόψη το σχετικό κόστος, για την εκπόνηση εύχρηστης σύνοψης όλων αυτών των πληροφοριών, καθώς και πληροφοριών σχετικά με τις εκάστοτε αρμόδιες βαθμίδες της διοίκησης και τις υπεύθυνες αρχές, προκειμένου να διευκολύνεται η υποβολή αιτήσεων δικαιωμάτων εγκατάστασης ευκολιών.

Άρθρο 16

Διαδικασίες επανεξέτασης

Η Επιτροπή επανεξετάζει τακτικά τη λειτουργία των εθνικών συστημάτων αδειοδότησης και την ανάπτυξη της παροχής διασυνοριακών υπηρεσιών εντός της Κοινότητας και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, για πρώτη φορά όχι αργότερα από τρία έτη από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή δύναται να ζητά από τα κράτη μέλη πληροφορίες, οι οποίες της παρέχονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Άρθρο 17

Υφιστάμενες άδειες

1. Τα κράτη μέλη προσαρμόζουν στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας τις άδειες που υφίστανται ήδη κατά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της, το αργότερο μέχρι την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο.

2. Εφόσον η εφαρμογή της παραγράφου 1 επιφέρει περιορισμό των δικαιωμάτων ή επέκταση των υποχρεώσεων βάσει ήδη υφιστάμενων αδειών, τα κράτη μέλη δύνανται να παρατείνουν την ισχύ αυτών των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων έως το αργότερο 9 μήνες μετά την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, υπό τον όρο ότι, με τον τρόπο αυτό, δεν θίγονται τα δικαιώματα άλλων επιχειρήσεων βάσει του κοινοτικού δικαίου. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις επεκτάσεις αυτές και δηλώνουν τους σχετικούς λόγους.

3. Όταν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να αποδείξει ότι, η κατάργηση ενός όρου αδείας σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η οποία ίσχυε πριν από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσας οδηγίας, δημιουργεί υπερβολικές δυσκολίες για επιχειρήσεις που είχαν άδεια πρόσβασης σε άλλο δίκτυο, και όταν οι επιχειρήσεις αυτές δεν μπορούν να διαπραγματευθούν νέες συμφωνίες με εύλογους εμπορικούς όρους πριν από την ημερομηνία εφαρμογής, που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν προσωρινή παράταση του ή των σχετικών όρων. Οι αιτήσεις αυτές υποβάλλονται μέχρι την ημερομηνία εφαρμογής, που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και διευκρινίζουν τον ή τους όρους καθώς και την περίοδο για την οποία ζητείται η προσωρινή παράταση.

Το κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τους λόγους για τους οποίους ζητά παράταση. Η Επιτροπή εξετάζει την αίτηση αυτήν, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση που επικρατεί στο κράτος μέλος αυτό και στην ή τις συγκεκριμένες επιχειρήσεις, καθώς και την ανάγκη να εξασφαλιστεί συνεπές ρυθμιστικό περιβάλλον, σε κοινοτικό επίπεδο. Η Επιτροπή αποφασίζει εάν θα δεχθεί ή θα απορρίψει το αίτημα, όταν δε αποφασίσει να το δεχθεί, καθορίζει την έκταση και τη διάρκεια της χορηγούμενης παράτασης. Η Επιτροπή γνωστοποιεί την απόφασή της στο οικείο κράτος μέλος, εντός έξι μηνών από την παραλαβή του αιτήματος παράτασης. Οι αποφάσεις αυτές δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 18

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 24 Ιουλίου 2003. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από τις 25 Ιουλίου 2003.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία καθώς και οιασδήποτε μεταγενέστερης τροποποίησης των διατάξεων αυτών.

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 20

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Μαρτίου 2002.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος
P. COX

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
J. C. APARICIO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Οι όροι που απαριθμούνται στο παρόν παράρτημα παρέχουν τον μέγιστο κατάλογο όρων που δύνανται να συνοδεύουν γενικές άδειες (μέρος Α), δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνότητων (μέρος Β) και δικαιώματα χρήσης αριθμών (μέρος Γ), όπως αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1 και στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Α. Όροι που δύνανται να συνοδεύουν γενική άδεια

1. Χρηματοδοτικές συνεισφορές για τη χρηματοδότηση της καθολικής υπηρεσίας σύμφωνα με την οδηγία 2002/22/ΕΚ (οδηγία για την καθολική υπηρεσία).
2. Διοικητικές επιβαρύνσεις σύμφωνα με το άρθρο 12 της παρούσας οδηγίας.
3. Διαλειτουργικότητα υπηρεσιών και διασύνδεση δικτύων σύμφωνα με την οδηγία 2002/19/ΕΚ (οδηγία για την πρόσβαση).
4. Προσβασιμότητα αριθμών του εθνικού σχεδίου αριθμοδότησης για τελικούς χρήστες, συμπεριλαμβανομένων όρων σύμφωνα με την οδηγία 2002/22/ΕΚ (οδηγία για την καθολική υπηρεσία).
5. Απαιτήσεις περιβαλλοντικού, χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, συμπεριλαμβανομένων απαιτήσεων και όρων που συνδέονται με την παραχώρηση πρόσβασης ή χρήσης δημόσιων ή ιδιωτικών εκτάσεων και όρων που συνδέονται με τη συνεγκατάσταση και κοινή χρήση ευκολιών σύμφωνα με την οδηγία 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο) και συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, οποιωνδήποτε οικονομικών ή τεχνικών εγγυήσεων που απαιτούνται για τη διασφάλιση της ορθής εκτέλεσης των έργων υποδομής.
6. Υποχρεώσεις «μεταφοράς σήματος» σύμφωνα με την οδηγία 2002/22/ΕΚ (οδηγία για την καθολική υπηρεσία).
7. Προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής, ιδίως για τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών σύμφωνα με την οδηγία 97/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, περί επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προστασίας της ιδιωτικής ζωής στον τηλεπικοινωνιακό τομέα ⁽¹⁾.
8. Κανόνες προστασίας των καταναλωτών, ιδίως για τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων όρων, σύμφωνα με την οδηγία 2001/22/ΕΚ (οδηγία για την καθολική υπηρεσία).
9. Περιορισμοί σχετικά με τη μετάδοση παράνομου περιεχομένου, σύμφωνα με την οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, και ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου στην εσωτερική αγορά ⁽²⁾ και περιορισμοί όσον αφορά τη μετάδοση επιβλαβούς περιεχομένου σύμφωνα με το άρθρο 2α παράγραφος 2 της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων ⁽³⁾.
10. Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στο πλαίσιο διαδικασίας κοινοποίησης, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας και για άλλους σκοπούς σύμφωνα με το άρθρο 11 της παρούσας οδηγίας.
11. Δυνατότητα νόμιμης παρακολούθησης από αρμόδιες εθνικές αρχές σύμφωνα με την οδηγία 97/66/ΕΚ και την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽⁴⁾.
12. Προδιαγραφή χρήσης σε περίπτωση μείζονος καταστροφής ώστε να εξασφαλίζονται η επικοινωνία των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης με τις αρχές και οι ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές προς το ευρύ κοινό.
13. Μέτρα που αποβλέπουν στον περιορισμό της έκθεσης του κοινού, εν γένει, σε ηλεκτρομαγνητικά πεδία που προκαλούνται από δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.
14. Υποχρεώσεις πρόσβασης πλην των προβλεπόμενων στο άρθρο 6 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας για τις επιχειρήσεις που παρέχουν δίκτυα ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σύμφωνα με την οδηγία 2002/19/ΕΚ (οδηγία για την πρόσβαση).

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 30.1.1998, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 298 της 17.10.1989, σ. 23· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 202 της 30.7.1997, σ. 60).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

15. Διατήρηση της ακεραιότητας των δημόσιων δικτύων επικοινωνιών σύμφωνα με την οδηγία 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση) και την οδηγία 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία), μεταξύ άλλων, με όρους για την πρόληψη ηλεκτρονικών παρεμβολών μεταξύ δικτύων ή/και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σύμφωνα με την οδηγία 89/336/EOK του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1989, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα ⁽¹⁾.
16. Ασφάλεια δημόσιων δικτύων έναντι μη επιτρεπόμενης πρόσβασης σύμφωνα με την οδηγία 97/66/EK.
17. Όροι για τη χρήση ραδιοσυχνότητων, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 της οδηγίας 1999/5/EK, όταν η εν λόγω χρήση δεν εξαρτάται από τη χορήγηση μεμονωμένων δικαιωμάτων χρήσης, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας.
18. Μέτρα προοριζόμενα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τα πρότυπα και/ή τις προδιαγραφές που αναφέρονται στο άρθρο 17 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).

Β. Όροι που δύνανται να συνοδεύουν δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνότητων

1. Καθορισμός της υπηρεσίας ή του τύπου του δικτύου ή της τεχνολογίας για τα οποία χορηγήθηκαν τα δικαιώματα χρήσης της συχνότητας, συμπεριλαμβανομένης, ανάλογα με την περίπτωση, της αποκλειστικής χρήσης μιας συχνότητας για τη διαβίβαση συγκεκριμένου περιεχομένου ή συγκεκριμένων οπτικοακουστικών υπηρεσιών.
2. Πραγματική και αποδοτική χρήση των συχνοτήτων σύμφωνα με την οδηγία 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο), συμπεριλαμβανομένων, ανάλογα με την περίπτωση, απαιτήσεων κάλυψης.
3. Τεχνικοί και λειτουργικοί όροι που είναι αναγκαίοι για την αποφυγή επιβλαβών παρεμβολών και για τον περιορισμό της έκθεσης του κοινού, εν γένει, σε ηλεκτρομαγνητικά πεδία, όταν οι όροι αυτοί διαφέρουν από τους όρους που περιέχονται στη γενική άδεια.
4. Μέγιστη διάρκεια σύμφωνα με το άρθρο 5 της παρούσας οδηγίας, με την επιφύλαξη των τυχόν τροποποιήσεων του εθνικού προγράμματος συχνοτήτων.
5. Μεταβίβαση δικαιωμάτων με πρωτοβουλία του κατόχου τους και όροι για την εν λόγω μεταβίβαση, σύμφωνα με την οδηγία 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).
6. Τέλη χρήσης σύμφωνα με το άρθρο 13 της παρούσας οδηγίας.
7. Ενδεχόμενες υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η επιχείρηση, η οποία αποκτά το δικαίωμα χρήσης κατά τη διαδικασία ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής.
8. Υποχρεώσεις δυνάμει σχετικών διεθνών συμφωνιών που αφορούν τη χρήση συχνοτήτων.

Γ. Όροι που δύνανται να συνοδεύουν δικαιώματα χρήσης αριθμών

1. Καθορισμός της υπηρεσίας για την οποία χρησιμοποιείται ο αριθμός, συμπεριλαμβανομένων οποιωνδήποτε απαιτήσεων που συνδέονται με την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας.
2. Πραγματική και αποδοτική χρήση των αριθμών σύμφωνα με την οδηγία 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).
3. Απαιτήσεις φορητότητας του αριθμού σύμφωνα με την οδηγία 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία).
4. Υποχρέωση παροχής πληροφοριών καταλόγου συνδρομητών για τους σκοπούς των άρθρων 5 και 25 της οδηγίας 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία).
5. Μέγιστη διάρκεια σύμφωνα με το άρθρο 5 της παρούσας οδηγίας, με την επιφύλαξη των τυχόν τροποποιήσεων του εθνικού σχεδίου αριθμοδότησης.
6. Μεταβίβαση δικαιωμάτων με πρωτοβουλία του δικαιούχου και όροι για την εν λόγω μεταβίβαση, σύμφωνα με την οδηγία 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).
7. Τέλη χρήσης σύμφωνα με το άρθρο 13 της παρούσας οδηγίας.
8. Ενδεχόμενες υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η επιχείρηση, η οποία αποκτά το δικαίωμα χρήσης κατά τη διαδικασία ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής.
9. Υποχρεώσεις δυνάμει σχετικών διεθνών συμφωνιών που αφορούν τη χρήση αριθμών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 139 της 23.5.1989, σ. 19· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/68/EOK (ΕΕ L 220 της 30.8.1993, σ. 1).

ΟΔΗΓΙΑ 2002/21/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 7ης Μαρτίου 2002

σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο για τις τηλεπικοινωνίες επέτυχε να δημιουργήσει συνθήκες αποτελεσματικού ανταγωνισμού στον τομέα των τηλεπικοινωνιών κατά τη μετάβαση από μονοπωλιακό περιβάλλον σε περιβάλλον πλήρους ανταγωνισμού.
- (2) Στις 10 Νοεμβρίου 1999, η Επιτροπή υπέβαλε ανακοίνωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Για ένα νέο πλαίσιο για τις υποδομές ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τις συναφείς υπηρεσίες - Ανασκόπηση των επικοινωνιών για το 1999». Στην εν λόγω ανακοίνωση, η Επιτροπή επανεξέτασε το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο για τις τηλεπικοινωνίες, βάσει της υποχρέωσης της σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 90/387/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1990, για τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μέσω της εφαρμογής της παροχής ανοικτού δικτύου (Open Network Provision — ONR) ⁽⁴⁾. Παρουσίασε επίσης σειρά προτάσεων πολιτικής για ένα νέο κανονιστικό πλαίσιο αναφορικά με τις υποδομές των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τις συναφείς υπηρεσίες προς δημόσια διαβούλευση.
- (3) Στις 26 Απριλίου 2000, η Επιτροπή υπέβαλε ανακοίνωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών για τα αποτελέσματα της δημόσιας διαβούλευσης

σχετικά με την ανασκόπηση των επικοινωνιών για το 1999 και κατευθύνσεις για το νέο κανονιστικό πλαίσιο. Στην ανακοίνωση συνοψίζεται η δημόσια διαβούλευση και καθορίζονται ορισμένοι βασικοί προσανατολισμοί για τον σχεδιασμό ενός νέου πλαισίου για τις υποδομές των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τις συναφείς υπηρεσίες.

- (4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισσαβώνας, στις 23 και 24 Μαρτίου 2000, υπογράμμισε το δυναμικό ανάπτυξης, ανταγωνιστικότητας και δημιουργίας απασχόλησης που εμπεριέχει η στροφή προς μια ψηφιακή οικονομία βασιζόμενη στη γνώση. Τονίστηκε ιδιαίτερα η σημασία, για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις και τους πολίτες, της πρόσβασης σε φθηνή, παγκόσμιας κλάσης, υποδομή επικοινωνιών και σε ευρύ φάσμα υπηρεσιών.
- (5) Η σύγκλιση στους κλάδους των τηλεπικοινωνιών, των μέσων επικοινωνίας και της τεχνολογίας των πληροφοριών σημαίνει ότι όλα τα δίκτυα και οι υπηρεσίες μετάδοσης θα πρέπει να διέπονται από ενιαίο κανονιστικό πλαίσιο. Αυτό το κανονιστικό πλαίσιο αποτελείται από την παρούσα οδηγία και από τέσσερις ειδικές οδηγίες: οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) ⁽⁵⁾, οδηγία 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και για την διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) ⁽⁶⁾, οδηγία 2001/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) ⁽⁷⁾, οδηγία 97/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, περί επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προστασίας της ιδιωτικής ζωής στον τηλεπικοινωνιακό τομέα ⁽⁸⁾ (εφεξής αποκαλούμενες «ειδικές οδηγίες»). Είναι απαραίτητο να διαχωριστεί η ρύθμιση της μετάδοσης από τη ρύθμιση του περιεχομένου. Το πλαίσιο αυτό δεν καλύπτει, επομένως, το περιεχόμενο υπηρεσιών που παρέχονται μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιούν υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως το ραδιοηλεκτρονικό εκπαιδευμένο περιεχόμενο, οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες και ορισμένες υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας και, για τον λόγο αυτό, δεν συνιστά εμπόδιο για μέτρα που λαμβάνονται, σε κοινοτικό ή εθνικό επίπεδο, σχετικά με τις εν λόγω υπηρεσίες, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, με σκοπό την

⁽¹⁾ ΕΕ C 365 E της 19.12.2000, σ. 198 και ΕΕ C 270 E, 25.9.2001, σ. 199.

⁽²⁾ ΕΕ C 123 της 25.4.2001, σ. 56.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 1ης Μαρτίου 2001 (ΕΕ C 277 της 1.10.2001, σ. 91), κοινή θέση του Συμβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2001 (ΕΕ C 337 της 30.11.2001, σ. 34) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2002.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 192 της 24.7.1990, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/51/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 295 της 29.10.1997, σ. 23).

⁽⁵⁾ Βλέπε σελίδα 21 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽⁶⁾ Βλέπε σελίδα 7 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽⁷⁾ Βλέπε σελίδα 51 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 24 της 30.1.1998, σελ. 1.

προώθηση της πολιτισμικής και γλωσσικής πολυμορφίας και τη διασφάλιση της υπεράσπισης του πλουραλισμού των μέσων ενημέρωσης. Το περιεχόμενο των τηλεοπτικών προγραμμάτων καλύπτεται από την οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων ⁽¹⁾. Η διάκριση μεταξύ της ρύθμισης της μετάδοσης και της ρύθμισης του περιεχομένου δεν εμποδίζει να λαμβάνονται υπόψη οι δεσμοί που υπάρχουν μεταξύ τους, ιδίως όσον αφορά τη διασφάλιση του πλουραλισμού των μέσων ενημέρωσης, της πολιτισμικής πολυμορφίας και της προστασίας του καταναλωτή.

- (6) Η πολιτική στον οπτικοακουστικό τομέα και η κανονιστική ρύθμιση του περιεχομένου ακολουθούν στόχους γενικού ενδιαφέροντος, όπως η ελευθερία της έκφρασης, ο πλουραλισμός των μέσων ενημέρωσης, η πολιτιστική και γλωσσική πολυμορφία, η κοινωνική ένταξη, η προστασία του καταναλωτή και η προστασία των ανηλίκων. Η ανακοίνωση της Επιτροπής «Αρχές και κατευθυντήριες γραμμές για την κοινοτική πολιτική στον οπτικοακουστικό τομέα» και τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 6ης Ιουνίου 2000 τα οποία επικροτούν αυτή την ανακοίνωση, καθορίζουν τις κυριότερες δράσεις που πρέπει να αναληφθούν από την Κοινότητα για την εφαρμογή της πολιτικής της στον οπτικοακουστικό τομέα.
- (7) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών δεν θίγουν τη δυνατότητα κάθε κράτους μέλους να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των ουσιαστικών συμφερόντων του στον τομέα της ασφάλειας και για την εξασφάλιση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, καθώς και για να διευκολύνει τη διερεύνηση, εξιχνίαση και δίωξη εγκλημάτων, συμπεριλαμβανομένης της θύελλης, από τις εθνικές κανονιστικές αρχές, ειδικών και αναλογικών υποχρεώσεων που ισχύουν για τους παρέχοντες υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- (8) Η παρούσα οδηγία δεν καλύπτει τον εξοπλισμό που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 1999/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με τον ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών ⁽²⁾, καλύπτει όμως τον εξοπλισμό ευρείας κατανάλωσης που χρησιμοποιείται για τη ψηφιακή τηλεόραση. Είναι σημαντικό για τις κανονιστικές αρχές να ενθαρρύνουν τη συνεργασία μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης δικτύων και των κατασκευαστών τερματικού εξοπλισμού, με στόχο να διευκολύνεται η πρόσβαση των μειονεκτούντων χρηστών στις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- (9) Οι υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας καλύπτονται από την οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο) ⁽³⁾.

- (10) Ο ορισμός της «υπηρεσίας της κοινωνίας των πληροφοριών» στο άρθρο 1 της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας ⁽⁴⁾, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα οικονομικών δραστηριοτήτων που διεξάγονται επί γραμμής. Οι περισσότερες από αυτές τις δραστηριότητες δεν καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας επειδή δεν έγκειται, εν όλω ή εν μέρει, στη μεταφορά σημάτων σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών· οι υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας και ηλεκτρονικού ταχυδρομείου καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Η ίδια επιχείρηση, παραδείγματος χάριν ένας πάροχος υπηρεσίας Διαδικτύου, μπορεί να προσφέρει ταυτόχρονα μια υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως η πρόσβαση στο διαδίκτυο, και υπηρεσίες που δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, όπως η παροχή περιεχομένου WEB.
- (11) Σύμφωνα με την αρχή του διαχωρισμού κανονιστικών και εκτελεστικών αρμοδιοτήτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγγυώνται την ανεξαρτησία της εθνικής κανονιστικής αρχής ή αρχών ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η αμεροληψία των αποφάσεών τους. Αυτή η απαίτηση ανεξαρτησίας εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της θεσμικής αυτονομίας και των συνταγματικών υποχρεώσεων των κρατών μελών, ή της αρχής της ουδετερότητας όσον αφορά τους κανόνες των κρατών μελών που διέπουν το καθεστώς ιδιοκτησίας, που ορίζεται στο άρθρο 295 της συνθήκης. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να διαθέτουν όλους τους απαραίτητους πόρους, όσον αφορά το προσωπικό, την εμπειρία και τα οικονομικά μέσα, για να διεκπεραιώνουν τα καθήκοντά τους.
- (12) Κάθε μέρος που υπόκειται σε απόφαση εθνικής κανονιστικής αρχής, θα πρέπει να έχει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον οργάνου, το οποίο θα είναι ανεξάρτητο από τα εμπλεκόμενα μέρη. Το όργανο αυτό μπορεί να είναι δικαστήριο. Επιπλέον, κάθε επιχείρηση που θεωρεί ότι οι αιτήσεις της για παροχή δικαιώματος εγκατάστασης ευκολιών δεν έχουν διεκπεραιωθεί σύμφωνα με τις αρχές της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να προσφεύγει κατά των αποφάσεων αυτών. Η εν λόγω διαδικασία προσφυγής δεν θίγει τον καταμερισμό των αρμοδιοτήτων εντός των εθνικών δικαστικών συστημάτων και τα δικαιώματα νομικών οντοτήτων ή φυσικών προσώπων βάσει του εθνικού δικαίου.
- (13) Οι εθνικές κανονιστικές αρχές χρειάζεται να συγκεντρώνουν πληροφορίες από συντελεστές της αγοράς προκειμένου να ανταποκρίνονται αποτελεσματικά στα καθήκοντά τους. Τέτοιου είδους πληροφορίες μπορεί επίσης να χρειασθεί να συλλέγονται για λογαριασμό της Επιτροπής, προκειμένου αυτή να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της βάσει του κοινοτικού δικαίου. Τα αιτήματα πληροφόρησης θα πρέπει να είναι αναλογικά και να μην επιβάλλουν υπέρμετρα βάρη στις επιχειρήσεις. Οι πληροφορίες που συλλέγουν οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να είναι διαθέσιμες στο κοινό, εκτός εάν πρόκειται για εμπιστευτικές πληροφορίες δυνάμει των εθνικών κανόνων για την πρόσβαση του κοινού σε πλη-

⁽¹⁾ ΕΕ L 298 της 17.10.1989, σ. 23· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 202 της 30.7.1997, σ. 60).

⁽²⁾ ΕΕ L 91 της 7.4.1999, σ. 10.

⁽³⁾ ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/48/ΕΚ (ΕΕ L 217 της 5.8.1998, σ. 18).

ροφορίες και εάν υπόκεινται στο κοινοτικό και το εθνικό δικαίο περί επιχειρηματικού απορρήτου.

- (14) Πληροφορίες που κρίνονται εμπιστευτικές από μια εθνική κανονιστική αρχή, σύμφωνα με τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες περί επιχειρηματικού απορρήτου, είναι δυνατόν να ανταλλάσσονται με την Επιτροπή και άλλες εθνικές κανονιστικές αρχές, μόνον εφόσον αυτή η ανταλλαγή είναι απολύτως αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών. Οι ανταλλασσόμενες πληροφορίες θα πρέπει να περιορίζονται σε ό,τι ενδείκνυται και αναλογεί στους σκοπούς μιας τέτοιας ανταλλαγής.
- (15) Είναι σημαντικό οι εθνικές κανονιστικές αρχές να διαβουλεύονται με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη επί των προτεινόμενων αποφάσεων και να λαμβάνουν υπόψη τους τις παρατηρήσεις τους πριν να λάβουν τελική απόφαση. Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο δεν θα έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην ενιαία αγορά ή σε άλλους στόχους της συνθήκης, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει επίσης να ανακοινώνουν ορισμένα σχέδια αποφάσεων στην Επιτροπή και στις άλλες εθνικές κανονιστικές αρχές προκειμένου να τους παρέχεται η ευκαιρία να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους. Είναι σκόπιμο οι εθνικές κανονιστικές αρχές να διαβουλεύονται με τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με όλα τα σχέδια μέτρων που μπορεί να έχουν αντίκτυπο στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Οι περιπτώσεις στις οποίες εφαρμόζονται οι διαδικασίες των άρθρων 6 και 7, ορίζονται στην παρούσα οδηγία και στις ειδικές οδηγίες. Η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί, ύστερα από διαβούλευση με την επιτροπή επικοινωνιών, να ζητεί από μια εθνική κανονιστική αρχή να αποσύρει σχέδιο μέτρου όταν αφορά τον καθορισμό σημαντικών αγορών ή τον ορισμό ή μη επιχειρήσεων με σημαντική ισχύ στην αγορά, και, όταν τέτοιες αποφάσεις μπορούν να δημιουργήσουν φραγμό στην ενιαία αγορά ή να είναι ασύμβατες με το κοινοτικό δικαίο, ιδίως με τους στόχους πολιτικής που θα πρέπει να ακολουθούν οι εθνικές κανονιστικές αρχές. Η διαδικασία αυτή δεν θίγει τη διαδικασία κοινοποίησης που προβλέπεται στην οδηγία 98/34/ΕΟΚ και την εξουσία της Επιτροπής δυνάμει της συνθήκης όσον αφορά τις παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου.
- (16) Οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να διαθέτουν ένα εναρμονισμένο σύνολο στόχων και αρχών επί των οποίων να στηρίζονται και θα πρέπει, όπου είναι αναγκαίο, να συντονίζουν τις δράσεις τους με τις κανονιστικές αρχές άλλων κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή των καθηκόντων τους εντός του εν λόγω κανονιστικού πλαισίου.
- (17) Οι δραστηριότητες των εθνικών κανονιστικών αρχών που ορίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών, συμβάλλουν στην εκπλήρωση ευρύτερων πολιτικών στους τομείς του πολιτισμού, της απασχόλησης, του περιβάλλοντος, της κοινωνικής συνοχής και της χωροταξίας.

- (18) Η απαίτηση σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές λαμβάνουν ιδιαίτερα υπόψη το επιθυμητό της τεχνολογικής ουδετερότητας των κανονιστικών ρυθμίσεων, δηλαδή ότι, με τις ρυθμίσεις ούτε επιβάλλεται ούτε ευνοείται η χρησιμοποίηση συγκεκριμένου είδους τεχνολογίας, δεν αποκλείει τη λήψη ανάλογης μέριμνας για την προώθηση ορισμένων ειδικών υπηρεσιών, οσάκις αυτό δικαιολογείται, παραδείγματος χάριν ψηφιακή τηλεόραση, ως μέσο για την αύξηση της αποτελεσματικότητας του φάσματος.
- (19) Οι ραδιοσυχνότητες είναι βασικό στοιχείο για τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών ραδιοεπικοινωνιακής βάσης και, στο μέτρο που σχετίζεται με τις εν λόγω υπηρεσίες, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να τις κατανέμουν και να τις παραχωρούν σύμφωνα με εναρμονισμένο σύνολο στόχων και αρχών που διέπουν τη δράση τους και βάσει αντικειμενικών, διαφανών και αμερόληπτων κριτηρίων, λαμβάνοντας υπόψη τα δημοκρατικά, κοινωνικά, γλωσσικά και πολιτισμικά συμφέροντα που συνδέονται με τη χρήση των συχνοτήτων. Είναι σημαντικό η διαχείριση της κατανομής και της παραχώρησης των ραδιοσυχνοτήτων, να πραγματοποιείται όσο το δυνατόν πιο αποδοτικά. Η μεταφορά ραδιοσυχνοτήτων μπορεί να αποτελεί αποτελεσματικό μέσο αύξησης της αποδοτικής χρήσης του φάσματος, εφόσον υπάρχουν επαρκείς ρήτρες διασφάλισης του δημοσίου συμφέροντος, ιδίως της ανάγκης εξασφάλισης της διαφάνειας και της κανονιστικής εποπτείας της μεταφοράς αυτής. Η απόφαση αριθ. 676/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κανονιστικό πλαίσιο για την πολιτική ραδιοφάσματος στην Κοινότητα (απόφαση ραδιοφάσματος) ⁽¹⁾, δημιουργεί ένα πλαίσιο για την εναρμόνιση των ραδιοσυχνοτήτων, και κάθε ενέργεια στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να στοχεύει στη διευκόλυνση των εργασιών που πραγματοποιούνται δυνάμει της εν λόγω απόφασης.
- (20) Η πρόσβαση σε πόρους αριθμοδότησης βάσει διαφανών, αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων, είναι απαραίτητη για τον ανταγωνισμό των επιχειρήσεων στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Η διαχείριση όλων των εθνικών σχεδίων αριθμοδότησης θα πρέπει να πραγματοποιείται από τις εθνικές κανονιστικές αρχές, συμπεριλαμβανομένων των κωδικών σημείων που χρησιμοποιούνται στη διευθυνοδότηση δικτύου. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες παρουσιάζεται ανάγκη εναρμόνισης των πόρων αριθμοδότησης στην Κοινότητα για την υποστήριξη της ανάπτυξης πανευρωπαϊκών υπηρεσιών, η Επιτροπή, χρησιμοποιώντας τις εκτελεστικές της εξουσίες, δύναται να λαμβάνει τεχνικά εκτελεστικά μέτρα. Όπου είναι σκόπιμο να διασφαλίζεται η πλήρης και γενική διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συντονίζουν τις εθνικές τους θέσεις με τη συνθήκη, στους κόλπους των διεθνών οργανισμών και φόρουμ, όπου λαμβάνονται οι σχετικές με την αριθμοδότηση αποφάσεις. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θεσπίζουν, για τις εθνικές κανονιστικές αρχές, νέα πεδία ευθύνης στον τομέα της ονοματοδοσίας και διευθυνοδότησης στα πλαίσια του Διαδικτύου.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- (21) Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν, μεταξύ άλλων, διαδικασίες ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής για την παραχώρηση ραδιοσυχνοτήτων καθώς και αριθμών με μεγάλη οικονομική αξία. Για τη διαχείριση των εν λόγω καθεστώτων, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το άρθρο 8.
- (22) Θα πρέπει να διασφαλισθεί ότι υπάρχουν διαδικασίες για την παροχή δικαιωμάτων εγκατάστασης ευκολιών, οι οποίες είναι έγκαιρες, αμερόληπτες και διαφανείς ώστε να εγγυώνται όρους θεμιτού και αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις εθνικές διατάξεις που διέπουν την απαλλοτρίωση ή τη χρήση ακινήτων, τη συνήθη άσκηση των δικαιωμάτων κυριότητας, τη συνήθη χρήση της δημόσιας περιουσίας, ή την αρχή της ουδετερότητας όσον αφορά τους ισχύοντες στα κράτη μέλη κανόνες, οι οποίοι διέπουν το καθεστώς κυριότητας.
- (23) Η από κοινού χρήση ευκολιών μπορεί να είναι επωφελής για λόγους χωροταξικούς, δημόσιας υγείας ή περιβάλλοντος, και θα πρέπει να ενθαρρύνεται από τις εθνικές κανονιστικές αρχές με βάση εθελοντικές συμφωνίες. Σε περιπτώσεις όπου οι επιχειρήσεις στερούνται πρόσβασης σε βιώσιμες εναλλακτικές επιλογές, η υποχρεωτική από κοινού χρήση ευκολιών ή περιουσιακών στοιχείων μπορεί να είναι σκόπιμη. Μεταξύ άλλων καλύπτει: την από κοινού χρήση υλικής συνεγκατάστασης και αγωγών, κτιρίων, ιστών, κεραίων ή συστημάτων κεραίων. Η υποχρεωτική από κοινού χρήση ευκολιών ή περιουσιακών στοιχείων, θα πρέπει να επιβάλλεται στις επιχειρήσεις μόνο έπειτα από πλήρη δημόσια διαβούλευση.
- (24) Όταν απαιτείται από φορείς εκμετάλλευσης κινητής τηλεφωνίας να χρησιμοποιούν από κοινού πύργους ή ιστούς για περιβαλλοντικούς λόγους, αυτή η υποχρεωτική από κοινού χρήση μπορεί να συνεπάγεται τη μείωση των ανώτατων επιτρεπόμενων επιπέδων μεταδιδόμενης ισχύος για κάθε φορέα για λόγους δημόσιας υγείας, και να οδηγήσει, εν συνεχεία, τους φορείς στην εγκατάσταση περισσότερων αναμεταδοτών για την εξασφάλιση εθνικής κάλυψης.
- (25) Σε ορισμένες περιπτώσεις, υπάρχει ανάγκη επιβολής υποχρεώσεων εκ των προτέρων προκειμένου να εξασφαλισθεί η ανάπτυξη ανταγωνιστικής αγοράς. Ο ορισμός της σημαντικής ισχύος στην αγορά, στην οδηγία 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) ⁽¹⁾, υπήρξε αποτελεσματικός στις αρχικές φάσεις του ανοίγματος της αγοράς ως όριο για τη θέσπιση εκ των προτέρων υποχρεώσεων, τώρα όμως πρέπει να προσαρμοστεί σε περισσότερο σύνθετες και δυναμικές αγορές. Για το λόγο αυτό, ο ορισμός που χρησιμοποιείται στην παρούσα οδηγία είναι ισοδύναμος με την έννοια της δεσπόζουσας θέσης, όπως ορίζεται στη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- (26) Δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις μπορούν να απολαμβάνουν κοινής δεσπόζουσας θέσης, όχι μόνο στις περιπτώσεις που υπάρχουν διαρθρωτικοί ή άλλοι δεσμοί μεταξύ τους, αλλά και στις περιπτώσεις που η δομή της σχετικής αγοράς προσφέρεται για συντονισμένες ενέργειες, δηλαδή ενθαρρύνει την παράλληλη ή ευθυγραμμισμένη αντιανταγωνιστική συμπεριφορά στην αγορά.
- (27) Είναι απαραίτητο οι εκ των προτέρων κανονιστικές υποχρεώσεις να μην επιβάλλονται μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν υπάρχει ουσιαστικός ανταγωνισμός, δηλαδή σε αγορές στις οποίες μια ή περισσότερες επιχειρήσεις διαθέτουν σημαντική ισχύ στην αγορά, και όπου τα μέτρα αποκατάστασης, στο πλαίσιο του εθνικού και κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού, δεν επαρκούν για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Είναι, συνεπώς, απαραίτητο να συντάξει η Επιτροπή κατευθυντήριες γραμμές σε κοινοτικό επίπεδο, σύμφωνα με τις αρχές του δικαίου περί ανταγωνισμού, τις οποίες να ακολουθούν οι εθνικές κανονιστικές αρχές όταν αξιολογούν το κατά πόσο είναι αποτελεσματικός ο ανταγωνισμός σε μια δεδομένη αγορά και όταν εκτιμούν τη σημαντική ισχύ στην αγορά. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να αναλύουν κατά πόσο μια αγορά προϊόντων ή υπηρεσιών είναι πράγματι ανταγωνιστική σε έναν συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο, ο οποίος μπορεί να είναι το σύνολο ή τμήμα της επικρατείας του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή γειτονικές περιοχές κρατών μελών, εκλαμβανόμενες ως ενιαίο σύνολο. Στην ανάλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού θα πρέπει να περιλαμβάνεται ανάλυση του κατά πόσον η αγορά έχει ανταγωνιστικές προοπτικές και, κατά συνέπεια, κατά πόσον η τυχόν έλλειψη αποτελεσματικού ανταγωνισμού θα έχει διάρκεια. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές θα αντιμετωπίσουν επίσης το θέμα των αναδυόμενων αγορών, όπου, εκ των πραγμάτων, η εταιρεία που ηγείται της αγοράς είναι πιθανό να διαθέτει σημαντικό μερίδιο της αγοράς αλλά δεν θα πρέπει να της επιβάλλονται άτοπες υποχρεώσεις. Η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάζει τακτικά τις κατευθυντήριες γραμμές ώστε να διασφαλίζει ότι αυτές παραμένουν επίκαιρες σε μία ταχέως εξελισσόμενη αγορά. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους, στις περιπτώσεις που η σχετική αγορά έχει λάβει διακρατική διάσταση.
- (28) Προκειμένου να καθορίσουν κατά πόσο μια επιχείρηση έχει σημαντική ισχύ σε μία συγκεκριμένη αγορά, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο και να λαμβάνουν ιδιαίτερος υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής.
- (29) Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει δεσμεύσεις όσον αφορά τα πρότυπα και το κανονιστικό πλαίσιο των δικτύων και υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών, στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 199 της 26.7.1997, σ. 32· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/61/ΕΚ (ΕΕ L 268 της 3.10.1998, σ. 37).

- (30) Η τυποποίηση θα πρέπει να παραμείνει πρωτίστως διαδικασία καθοδηγούμενη από την αγορά. Παρόλα αυτά, πιθανώς να υπάρχουν ακόμη περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι σκόπιμο να απαιτείται η συμμόρφωση με συγκεκριμένα πρότυπα σε κοινοτικό επίπεδο, ώστε να εξασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα στην ενιαία αγορά. Σε εθνικό επίπεδο, τα κράτη μέλη υπόκεινται στις διατάξεις της οδηγίας 98/34/ΕΚ. Η οδηγία 95/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, σχετικά με τη χρήση προτύπων για την μετάδοση τηλεοπτικού σήματος⁽¹⁾, δεν προσδιόρισε κάποιο συγκεκριμένο σύστημα ή απαίτηση υπηρεσίας μετάδοσης ψηφιακής τηλεόρασης. Μέσω του Digital Video Broadcasting Group, οι ευρωπαίοι συντελεστές της αγοράς έχουν αναπτύξει μια ομάδα συστημάτων τηλεοπτικής μετάδοσης (Ομάδα DVB), τα οποία έχουν τυποποιηθεί από το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τηλεπικοινωνιακών Προτύπων (ETSI) και αποτελούν συστάσεις της Διεθνούς Ένωσης Τηλεπικοινωνιών. Οιαδήποτε απόφαση να καταστεί υποχρεωτική η εφαρμογή αυτών των προτύπων, θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα ευρείας δημόσιας διαβούλευσης. Οι διαδικασίες τυποποίησης στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας ισχύουν με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 1999/5/ΕΚ, της οδηγίας 73/23/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Φεβρουαρίου 1973, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στο ηλεκτρολογικό υλικό που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί εντός ορισμένων ορίων τάσεως⁽²⁾ και της οδηγίας 89/336/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1989, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα⁽³⁾.
- (31) Θα πρέπει να ενθαρρύνεται η διαλειτουργικότητα των αμφιδρομων ψηφιακών τηλεοπτικών υπηρεσιών και του προηγμένου ψηφιακού τηλεοπτικού εξοπλισμού, σε επίπεδο καταναλωτών, προκειμένου να διασφαλίζονται η ελεύθερη ροή πληροφοριών, ο πλουραλισμός των μέσων και η πολιτιστική ποικιλότητα. Είναι ευκαίριο να μπορούν οι καταναλωτές να λαμβάνουν, ανεξαρτήτως τρόπου εκπομπής, όλες τις αμφίδρομες υπηρεσίες ψηφιακής τηλεόρασης λαμβάνοντας υπόψη την τεχνολογική ουδετερότητα, τη μελλοντική τεχνολογική πρόοδο, την ανάγκη προώθησης της ψηφιακής τηλεόρασης καθώς και την κατάσταση ανταγωνισμού στις αγορές υπηρεσιών ψηφιακής τηλεόρασης. Οι φορείς που παρέχουν ψηφιακές πλατφόρμες αμφίδρομης τηλεόρασης θα πρέπει να παροτρύνονται να εφαρμόζουν μια ανοικτή Διασύνδεση Προγράμματος Εφαρμογής (ARI) που να συμμορφώνεται με τα πρότυπα ή προδιαγραφές που έχουν θεσπιστεί από αναγνωρισμένο ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης. Η μετάβαση από τις υπάρχουσες ARI στις νέες κοινές ARI θα πρέπει να ενθαρρύνεται και οργανώνεται π.χ. μέσω μνημονίων κατανόησης μεταξύ όλων των σημαντικών παραγόντων της αγοράς. Οι ανοικτές ARI θα διευκολύνουν τη διαλειτουργικότητα π.χ. τη φορητότητα του αμφίδρομου περιεχομένου μεταξύ των διαφόρων μηχανισμών διάδοσης, και την πλήρη λειτουργικότητα του περιεχομένου αυτού στον προηγμένο ψηφιακό αμφίδρομο τηλεοπτικό εξοπλισμό. Ωστόσο, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη να μην παρεμποδίζεται η λειτουργία του εξοπλισμού λήψης και να προστατεύεται από δόλιες ενέργειες, π.χ. από ιούς.
- (32) Στην περίπτωση διαφοράς μεταξύ επιχειρήσεων που εδρεύουν στο ίδιο κράτος μέλος επί αντικειμένου που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία ή από τις ειδικές οδηγίες, παραδείγματος χάριν όσον αφορά τις υποχρεώσεις για την πρόσβαση και τη διασύνδεση ή τους τρόπους μεταφοράς καταλόγων συνδρομητών, θα πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα στο θιγόμενο μέρος το οποίο συμμετείχε καλόπιστα στις διαπραγματεύσεις αλλά δεν μπόρεσε να καταλήξει σε συμφωνία, να απευθύνεται στην εθνική κανονιστική αρχή για την επίλυση της διαφοράς. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να είναι σε θέση να επιβάλλουν τη λύση στα μέρη. Η παρέμβαση μιας εθνικής κανονιστικής αρχής στην επίλυση διαφοράς μεταξύ επιχειρήσεων που παρέχουν δίκτυα ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε ένα κράτος μέλος, θα πρέπει να επιδιώκει την εξασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία ή τις ειδικές οδηγίες.
- (33) Εκτός από τα δικαιώματα προσφυγής που παρέχονται βάσει του εθνικού ή του κοινοτικού δικαίου, υφίσταται η ανάγκη να ξεκινά μια απλή διαδικασία, κατόπιν αιτήματος ενός των μερών της διαφοράς, για την επίλυση διασυνοριακών διαφορών που δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα μιας και μόνης εθνικής κανονιστικής αρχής.
- (34) Μια ενιαία επιτροπή θα πρέπει να αντικαταστήσει την «επιτροπή ONP», που θεσπίστηκε βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας 90/387/ΕΟΚ και την επιτροπή αδειών, που θεσπίστηκε βάσει του άρθρου 14 της οδηγίας 97/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών⁽⁴⁾.
- (35) Οι εθνικές κανονιστικές αρχές και οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού θα πρέπει να ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών για την καλύτερη συνεργασία τους. Σε σχέση με τις ανταλλασσόμενες πληροφορίες, η αποδέκτρια αρχή θα πρέπει να διασφαλίζει την τήρηση του ίδιου επιπέδου εμπιστευτικότητας με τη διαβιβάζουσα αρχή.
- (36) Η Επιτροπή έχει δηλώσει την πρόθεσή της να συγκροτήσει ευρωπαϊκή ομάδα ρυθμιστικών φορέων για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η οποία θα αποτελούσε τον κατάλληλο μηχανισμό για την ενθάρρυνση της συνεργασίας και του συντονισμού των εθνικών κανονιστικών αρχών, εις τρόπον ώστε να προωθηθεί η ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και να επιδιωχθεί η επίτευξη συνεπούς εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών σε όλα τα κράτη μέλη, ιδίως σε τομείς στους οποίους η εθνική νομοθεσία εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου δίνει στις εθνικές κανονιστικές αρχές σημαντική διακριτική ευχέρεια κατά την εφαρμογή των σχετικών κανόνων.

(1) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 51.

(2) ΕΕ L 77 της 26.3.1973, σ. 29.

(3) ΕΕ L 139 της 23.5.1989, σ. 19.

(4) ΕΕ L 117 της 7.5.1997, σ. 15.

(37) Οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να κληθούν να συνεργάζονται μεταξύ τους και με την Επιτροπή, κατά διαφανή τρόπο, ώστε να εξασφαλίζεται η συνεπής εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών σε όλα τα κράτη μέλη. Αυτή η συνεργασία θα μπορούσε να πραγματοποιείται, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο της επιτροπής επικοινωνιών ή μιας ομάδας που θα αποτελείται από ευρωπαίους ρυθμιστές. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίζουν ποιοι οργανισμοί αποτελούν εθνικές κανονιστικές αρχές για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών.

(38) Μέτρα που θα μπορούσαν να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών είναι τα μέτρα που ενδέχεται να επηρεάζουν, άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, τη μορφή του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών κατά τρόπο που θα μπορούσε να δημιουργήσει φραγμό στην ενιαία αγορά. Αυτά περιλαμβάνουν μέτρα που έχουν σημαντικό αντίκτυπο σε φορείς παροχής ή χρήστες σε άλλα κράτη μέλη και συμπεριλαμβάνουν, μεταξύ άλλων: μέτρα που επηρεάζουν τις τιμές για τους χρήστες σε άλλα κράτη μέλη. Μέτρα που επηρεάζουν την ικανότητα μιας επιχείρησης που είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος να παρέχει υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ιδίως μέτρα που επηρεάζουν την ικανότητα παροχής υπηρεσιών σε διακρατική βάση και μέτρα που επηρεάζουν τη δομή της αγοράς ή την πρόσβαση στην αγορά, δημιουργώντας επιπτώσεις για τις επιχειρήσεις άλλων κρατών μελών.

(39) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να επανεξετάζονται τακτικά, ιδίως προκειμένου να καθοριστεί η ανάγκη τροποποίησης υπό το πρίσμα των μεταβαλλόμενων συνθηκών στην τεχνολογία ή τις αγορές.

(40) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽¹⁾.

(41) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης, ήτοι η επίτευξη εναρμονισμένου πλαισίου για τη ρύθμιση υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συναφών ευκολιών και συναφών υπηρεσιών, είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλλίτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως εκτίθεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως εκτίθεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(42) Ορισμένες οδηγίες και αποφάσεις στον τομέα αυτό θα πρέπει να καταργηθούν.

(43) Η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί τη μετάβαση από το υφιστάμενο πλαίσιο στο νέο πλαίσιο· ιδιαίτερα, δύναται, σε εύθετο χρόνο, να υποβάλει πρόταση για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2887/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, για την αδεσμοποίητη πρόσβαση στον τοπικό βρόχο ⁽²⁾.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και στόχος

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει εναρμονισμένο πλαίσιο για τη ρύθμιση υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συναφών ευκολιών και συναφών υπηρεσιών. Καθορίζει τα καθήκοντα των εθνικών κανονιστικών αρχών και θεσπίζει σύνολο διαδικασιών για την εξασφάλιση της εναρμονισμένης εφαρμογής του κανονιστικού πλαισίου σε ολόκληρη την Κοινότητα.

2. Η παρούσα οδηγία καθώς και οι ειδικές οδηγίες ισχύουν υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που επιβάλλονται το εθνικό δίκαιο σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, ή από το κοινοτικό δίκαιο σε σχέση με τις υπηρεσίες που παρέχονται μέσω δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

3. Η παρούσα οδηγία, καθώς και οι ειδικές οδηγίες, ισχύουν υπό την επιφύλαξη των μέτρων που λαμβάνονται, σε κοινοτικό ή εθνικό επίπεδο, τηρουμένου του κοινοτικού δικαίου, για την επίτευξη στόχων γενικού συμφέροντος, ιδίως σχετικά με τη ρύθμιση του περιεχομένου και την πολιτική στον οπτικοακουστικό τομέα.

4. Η παρούσα οδηγία και οι ειδικές οδηγίες ισχύουν υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 1999/5/ΕΚ.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

α) «Δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών»: τα συστήματα μετάδοσης και, κατά περίπτωση, ο εξοπλισμός μεταγωγής ή δρομολόγησης και οι λοιποί πόροι που επιτρέπουν τη μεταφορά σημάτων, με τη χρήση καλωδίου, ραδιοσημάτων, οπτικού ή άλλου ηλεκτρομαγνητικού μέσου, συμπεριλαμβανομένων των δορυφορικών δικτύων, των σταθερών (μεταγωγής δεδομένων μέσω κυκλωμάτων και πακετομεταγωγής, συμπεριλαμβανομένου του Διαδικτύου) και κινητών επίγειων δικτύων, των συστημάτων

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

⁽²⁾ ΕΕ L 336 της 30.12.2000, σ. 4.

- ηλεκτρικών καλωδίων, εφόσον χρησιμοποιούνται για τη μετάδοση σημάτων, των δικτύων που χρησιμοποιούνται για ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές, καθώς και των δικτύων καλωδιακής τηλεόρασης, ανεξάρτητα από το είδος των μεταφερόμενων πληροφοριών.
- β) «Διακρατικές αγορές»: οι αγορές που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 4 και καλύπτουν την Κοινότητα ή σημαντικό μέρος της.
- γ) «Υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών»: οι υπηρεσίες που παρέχονται συνήθως έναντι αμοιβής και των οποίων η παροχή συνίσταται, εν όλω ή εν μέρει, στη μεταφορά σημάτων σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών και των υπηρεσιών μετάδοσης σε δίκτυα που χρησιμοποιούνται για ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις, αλλά εξαιρουμένων των υπηρεσιών που παρέχουν περιεχόμενο μεταδιδόμενο με χρήση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή που ασκούν έλεγχο επί του περιεχομένου δεν περιλαμβάνουν επίσης τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 98/34/EK, οι οποίες δεν συνιστούνται, εν όλω ή εν μέρει, στη μεταφορά σημάτων σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- δ) «Δημόσιο δίκτυο επικοινωνιών»: το δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών, το οποίο χρησιμοποιείται, εξ ολοκλήρου ή κυρίως, για την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- ε) «Συναφείς ευκολίες»: οι ευκολίες που σχετίζονται με δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή/και υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών, και καθιστούν δυνατή ή/και στηρίζουν την παροχή υπηρεσιών μέσω του εν λόγω δικτύου και/ή υπηρεσίας. Περιλαμβάνουν επίσης συστήματα υπό όρους πρόσβασης και οδηγούς ηλεκτρονικών προγραμμάτων.
- στ) «Σύστημα υπό όρους πρόσβασης»: κάθε τεχνικό μέτρο ή/και ρύθμιση, όπου η πρόσβαση σε προστατευόμενη υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης σε κατανοητή μορφή, εξαρτάται από τη συνδρομή ή κάποια άλλη μορφή προγενέστερης ειδικής άδειας.
- ζ) «Εθνική κανονιστική αρχή»: ο ή οι φορείς στους οποίους ένα κράτος μέλος έχει αναθέσει οποιαδήποτε από τα κανονιστικά καθήκοντα που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία και τις ειδικές οδηγίες.
- η) «Χρήστης»: κάθε φυσικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που χρησιμοποιεί ή ζητά διαθέσιμη στο κοινό υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- θ) «Καταναλωτής»: κάθε φυσικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί ή ζητά διαθέσιμη στο κοινό υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στο πεδίο της εμπορικής ή επιχειρηματικής δραστηριότητάς του ή του επαγγέλματός του.
- ι) «Καθολική υπηρεσία»: ένα στοιχειώδες σύνολο υπηρεσιών, που ορίζεται στην οδηγία 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία), συγκεκριμένης ποιότητας, διαθέσιμο για κάθε χρήστη, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική του θέση και, υπό το πρίσμα των ιδιαίτερων εθνικών συνθηκών, σε προσιτή τιμή.
- ια) «Συνδρομητής»: κάθε φυσικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που έχει συνάψει σύμβαση με φορέα παροχής διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών.
- ιβ) «Ειδικές οδηγίες»: η οδηγία 2002/20/EK (οδηγία για την αδειοδότηση), η οδηγία 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση), η οδηγία 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) και η οδηγία 97/66/EK.
- ιγ) «Παροχή δικτύου ηλεκτρονικών υπηρεσιών»: η σύσταση, η λειτουργία, ο έλεγχος και η διάθεση τέτοιου δικτύου.
- ιδ) «Τελικός χρήστης»: χρήστης που δεν παρέχει δημόσια δίκτυα επικοινωνιών ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαθέσιμες στο κοινό.
- ιε) «Προηγμένος ψηφιακός τηλεοπτικός εξοπλισμός»: οι περιφερειακές συσκευές και οι σύνδετοι ψηφιακοί τηλεοπτικοί δέκτες για τη λήψη υπηρεσιών ψηφιακής αλληλεπιδραστικής τηλεόρασης.
- ιστ) «Διασύνδεση Προγράμματος Εφαρμογής (ARI)»: η διασύνδεση λογισμικού μεταξύ των εξωτερικών εφαρμογών, που διαθέτουν οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς και οι πάροχοι υπηρεσιών, και του προηγμένου ψηφιακού τηλεοπτικού εξοπλισμού για ψηφιακές ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΘΝΙΚΕΣ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 3

Εθνικές κανονιστικές αρχές

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι καθένα από τα καθήκοντα που ανατίθενται στις εθνικές κανονιστικές αρχές βάσει της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών, αναλαμβάνεται από αρμόδιο φορέα.
2. Τα κράτη μέλη εγγυώνται την ανεξαρτησία των εθνικών κανονιστικών αρχών εξασφαλίζοντας ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές είναι νομικά διακριτές και λειτουργικά ανεξάρτητες από όλους τους οργανισμούς παροχής δικτύων, εξοπλισμού ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Τα κράτη μέλη τα οποία διατηρούν την κυριότητα ή τον έλεγχο επιχειρήσεων παροχής δικτύων ή/και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, εξασφαλίζουν τον αποτελεσματικό διαρθρωτικό διαχωρισμό της κανονιστικής λειτουργίας από τις δραστηριότητες που έχουν σχέση με την κυριότητα ή τον έλεγχο.
3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την αμεροληψία και τη διαφάνεια των εθνικών κανονιστικών αρχών κατά την άσκηση των εξουσιών τους.
4. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τα καθήκοντα που ανατίθενται στις εθνικές κανονιστικές αρχές κατά τρόπον ώστε να είναι εύκολα προσίτα, ιδίως στην περίπτωση που τα καθήκοντα αυτά ανατίθενται

σε δύο ή περισσότερους φορείς. Ανάλογα με την περίπτωση, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διαβούλευση και τη συνεργασία μεταξύ των αρχών αυτών, καθώς και μεταξύ αυτών και των εθνικών αρχών στις οποίες ανατίθεται η εφαρμογή του δικαίου περί ανταγωνισμού και των εθνικών αρχών στις οποίες ανατίθεται η εφαρμογή του δικαίου του καταναλωτή, σε ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος. Όταν περισσότερες της μιας αρχές έχουν αρμοδιότητα να χειρίζονται τα θέματα αυτά, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα αντίστοιχα καθήκοντα κάθε αρχής δημοσιεύονται σε εύκολα προσίτη μορφή.

5. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές και οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών. Σε σχέση με τις ανταλλάσσόμενες πληροφορίες, η αποδέκτρια αρχή εξασφαλίζει το ίδιο επίπεδο εμπιστευτικότητας με τη διαβιβάζουσα αρχή.

6. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή όλες τις εθνικές κανονιστικές αρχές στις οποίες ανατίθενται καθήκοντα βάσει της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών, καθώς και τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους.

Άρθρο 4

Δικαίωμα προσφυγής

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ύπαρξη αποτελεσματικών μηχανισμών, σε εθνικό επίπεδο, βάσει των οποίων κάθε χρήστης ή επιχείρηση που παρέχει δίκτυα ή/και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών έχει, όταν επηρεάζεται από απόφαση εθνικής κανονιστικής αρχής, δικαίωμα προσφυγής κατά της απόφασης, ενώπιον οργάνου προσφυγής το οποίο μπορεί να είναι δικαστήριο, και το οποίο είναι ανεξάρτητο από τα εμπλεκόμενα μέρη και διαθέτει την απαιτούμενη εμπειρία για την εκτέλεση των καθηκόντων του. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της υπόθεσης και ότι υπάρχει πραγματικός μηχανισμός προσφυγής. Εν αναμονή του αποτελέσματος μιας τέτοιας προσφυγής, ισχύει η απόφαση της εθνικής κανονιστικής αρχής, εκτός αν το όργανο προσφυγής αποφασίσει άλλως.

2. Εάν το όργανο προσφυγής που αναφέρεται στην παράγραφο 1, δεν έχει δικαιοδοτικό χαρακτήρα, αιτιολογεί πάντοτε εγγράφως τις αποφάσεις του. Επίσης, στην περίπτωση αυτή, η απόφασή του υπόκειται σε αναθεώρηση από δικαστήριο, κατά την έννοια του άρθρου 234 της συνθήκης.

Άρθρο 5

Παροχή πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαβιβάζουν στις εθνικές κανονιστικές αρχές όλες τις πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοοικονομικών πληροφοριών, που απαιτούνται για να διασφαλίζεται η συμμόρφωσή προς τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών και προς τις αποφάσεις που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή τους. Οι επιχειρήσεις αυτές παρέχουν τις πληροφορίες αυτές αμέσως, κατόπιν αιτήματος, και σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα και το βαθμό λεπτομέρειας που απαιτεί η εθνική κανονιστική αρχή. Οι πληροφορίες που ζητεί

η εθνική κανονιστική αρχή πρέπει να είναι ανάλογες προς την εκτέλεση του συγκεκριμένου καθήκοντος. Η εθνική κανονιστική αρχή αιτιολογεί το αίτημά της για παροχή πληροφοριών.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές παρέχουν στην Επιτροπή, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, τις απαραίτητες για την εκπλήρωση των καθηκόντων της πληροφορίες βάσει της συνθήκης. Οι ζητούμενες από την Επιτροπή πληροφορίες είναι ανάλογες προς την εκπλήρωση των καθηκόντων αυτών. Στις περιπτώσεις που οι παρεχόμενες πληροφορίες αναφέρονται σε πληροφορίες οι οποίες είχαν προηγουμένως παρασχεθεί από επιχειρήσεις, κατόπιν αιτήματος της εθνικής κανονιστικής αρχής, οι επιχειρήσεις αυτές ενημερώνονται σχετικά. Στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο, και πλην ρητού και αιτιολογημένου αιτήματος της παρέχουσας τις πληροφορίες αρχής περί του αντιθέτου, η Επιτροπή θέτει τις παρασχεθείσες πληροφορίες στη διάθεση μιας άλλης τέτοιας αρχής άλλου κράτους μέλους.

Με την επιφύλαξη των απαιτήσεων της παραγράφου 3, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που παρέχονται σε μία εθνική κανονιστική αρχή μπορούν να διατίθενται σε άλλη τέτοια αρχή στο ίδιο ή σε διαφορετικό κράτος μέλος, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, εάν αυτό είναι αναγκαίο για να μπορεί η μία ή η άλλη κανονιστική αρχή να τηρήσει τις υποχρεώσεις της δυνάμει του κοινοτικού δικαίου.

3. Εάν οι πληροφορίες θεωρούνται εμπιστευτικές από μια εθνική κανονιστική αρχή σύμφωνα με τους κοινοτικούς και τους εθνικούς κανόνες περί επιχειρηματικού απορρήτου, η Επιτροπή και οι ενδιαφερόμενες εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν την εμπιστευτικότητα αυτή.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες για την πρόσβαση του κοινού σε πληροφορίες και με την επιφύλαξη των κοινοτικών και των εθνικών κανόνων περί επιχειρηματικού απορρήτου, οι εθνικές κανονιστικές αρχές δημοσιεύουν τις πληροφορίες που συμβάλλουν στη δημιουργία ανοικτής και ανταγωνιστικής αγοράς.

5. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές δημοσιεύουν τους όρους πρόσβασης του κοινού στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών για την παροχή της εν λόγω πρόσβασης.

Άρθρο 6

Μηχανισμός διαβούλευσης και διαφάνειας

Πλην των περιπτώσεων που υπάγονται στο άρθρο 7 παράγραφος 6, και στα άρθρα 20 και 21, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν οι εθνικές κανονιστικές αρχές σκοπεύουν να λάβουν μέτρα κατ' εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας, ή των ειδικών οδηγιών τα οποία έχουν σημαντική επίπτωση στην σχετική αγορά, παρέχουν στα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους για το σχέδιο μέτρου, εντός ευλόγου χρονικού

διαστήματος. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές δημοσιοποιούν τις εθνικές τους διαδικασίες διαβούλευσης. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δημιουργία ενιαίας θέσης ενημέρωσης στην οποία παρατίθενται όλες οι τρέχουσες διαβουλεύσεις. Η εθνική κανονιστική αρχή δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα της διαδικασίας διαβούλευσης, με εξαίρεση τις πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα σύμφωνα με την κοινοτική και την εθνική νομοθεσία σχετικά με το επιχειρηματικό απόρρητο.

Άρθρο 7

Εδραίωση της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών

1. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών, οι εθνικές κανονιστικές αρχές λαμβάνουν υπόψη στο μέγιστο δυνατό βαθμό τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 8, και στο βαθμό που αυτοί σχετίζονται με τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

2. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές συμβάλλουν στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς συνεργαζόμενες μεταξύ τους και με την Επιτροπή, κατά διαφανή τρόπο, ώστε να εξασφαλίζεται η συνεπής εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών σε όλα τα κράτη μέλη. Προς το σκοπό αυτό, επιδιώκουν, ιδιαίτερα, συμφωνία όσον αφορά τους τύπους των μέσων και των λύσεων που ενδείκνυνται για κάθε κατάσταση στην αγορά.

3. Επιπλέον της διαβούλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 6, όταν κανονιστική αρχή προτιμάει να λάβει μέτρο το οποίο :

α) εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 15 ή 16 της παρούσας οδηγίας, των άρθρων 5 ή 8 της οδηγίας 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση) ή του άρθρου 16 της οδηγίας 2002/22/EK και (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) και

β) επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, θέτει συγχρόνως το σχέδιο μέτρου στην διάθεση της Επιτροπής και των εθνικών κανονιστικών αρχών των άλλων κρατών μελών, μαζί με το σκεπτικό στο οποίο βασίζεται το μέτρο, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 3, και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή και τις άλλες εθνικές κανονιστικές αρχές. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές και η Επιτροπή μπορούν να υποβάλλουν παρατηρήσεις στην ενδιαφερόμενη εθνική κανονιστική αρχή, μόνον εντός ενός μηνός ή εντός της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 6, εάν η περίοδος αυτή είναι μεγαλύτερη. Η μηνιαία προθεσμία δεν μπορεί να παραταθεί.

4. Αν το σχεδιαζόμενο μέτρο που καλύπτεται από την παράγραφο 3 αποσκοπεί:

α) στον καθορισμό μιας σχετικής αγοράς που διαφέρει από εκείνες που ορίζονται στη σύσταση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1, ή

β) στη λήψη απόφασης σχετικά με το αν μια επιχείρηση διαθέτει, μόνη της ή από κοινού με άλλες, σημαντική ισχύ στην αγορά, βάσει του άρθρου 16 παράγραφοι 3, 4 ή 5 και επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, η Επιτροπή δε έχει δηλώσει στην εθνική κανονιστική αρχή ότι θεωρεί ότι το σχέδιο μέτρου θα δημιουργούσε φραγμούς στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά ή ότι έχει σοβαρές αμφιβολίες για τη συμβατότητά του προς το κοινοτικό δίκαιο, ιδίως όσον αφορά τους στόχους του άρθρου 8, τότε η λήψη του σχεδίου μέτρου αναβάλλεται επί δύο ακόμη μήνες. Η εν λόγω προθεσμία δεν μπορεί να παραταθεί. Εντός της προθεσμίας αυτής, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 22 παράγραφος 2, να αποφασίσει να καλέσει την ενδιαφερόμενη κανονιστική εθνική αρχή να τροποποιήσει ή να αποσύρει το σχέδιο μέτρου. Η απόφαση αυτή πρέπει να συνοδεύεται από λεπτομερή και αντικειμενική ανάλυση των λόγων για τους οποίους η Επιτροπή θεωρεί ότι το σχέδιο μέτρου δεν θα πρέπει να θεσπισθεί, καθώς και από ειδικές προτάσεις για την τροποποίηση του σχεδίου μέτρου.

5. Η ενδιαφερόμενη εθνική κανονιστική αρχή λαμβάνει υπόψη στο μέγιστο βαθμό τις παρατηρήσεις των άλλων εθνικών κανονιστικών αρχών και της Επιτροπής και, εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4, μπορεί να θεσπίζει το προκύπτον σχέδιο μέτρου· εάν το πράξει, το γνωστοποιεί στην Επιτροπή.

6. Σε εξαιρετικές περιστάσεις, όταν μια εθνική κανονιστική αρχή κρίνει ότι πρέπει επείγοντως να αναληφθεί δράση, κατά παρέκκλιση από τη διαδικασία των παραγράφων 3 και 4, προκειμένου να διασφαλισθεί ο ανταγωνισμός και να προστατευθούν τα συμφέροντα των χρηστών, μπορεί να λαμβάνει αμέσως αναλογικά και προσωρινά μέτρα. Τα μέτρα αυτά, δεόντως αιτιολογημένα, ανακοινώνονται αμελλητί στην Επιτροπή και στις άλλες εθνικές κανονιστικές αρχές. Η λήψη απόφασης εκ μέρους εθνικής κανονιστικής αρχής για τη μονιμοποίηση των μέτρων ή την παράταση της ισχύος τους, υπόκειται στις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Άρθρο 8

Στόχοι πολιτικής και κανονιστικές αρχές

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, κατά την άσκηση των κανονιστικών καθηκόντων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και τις ειδικές οδηγίες, οι εθνικές κανονιστικές αρχές λαμβάνουν κάθε εύλογο μέτρο που στοχεύει στην επίτευξη των στόχων των παραγράφων 2, 3 και 4. Τα εν λόγω μέτρα είναι ανάλογα προς τους στόχους αυτούς.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, κατά την άσκηση των κανονιστικών καθηκόντων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και

τις ειδικές οδηγίες, ιδίως εκείνων που αποσκοπούν στην εξασφάλιση πραγματικού ανταγωνισμού, οι εθνικές κανονιστικές αρχές λαμβάνουν ιδιαίτερα υπόψη το επιθυμητό της τεχνολογικής ουδετερότητας των κανονιστικών ρυθμίσεων.

Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να συμβάλλουν, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, στην εξασφάλιση της εφαρμογής πολιτικών που αποσκοπούν στην προαγωγή της πολιτιστικής και γλωσσικής πολυμορφίας, καθώς και στον πλουραλισμό των μέσων ενημέρωσης.

2. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές προάγουν τον ανταγωνισμό στην παροχή δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφών ευκολιών και υπηρεσιών, μεταξύ άλλων:

- α) εξασφαλίζοντας ότι οι χρήστες, συμπεριλαμβανομένων των μειονεκτούντων χρηστών, αποκομίζουν το μέγιστο όφελος όσον αφορά την επιλογή, την τιμή και την ποιότητα·
- β) εξασφαλίζοντας ότι δεν υφίσταται στρέβλωση ούτε περιορισμός του ανταγωνισμού στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών·
- γ) ενθαρρύνοντας αποτελεσματικές επενδύσεις ως προς την υποδομή και υποστηρίζοντας την καινοτομία και
- δ) ενθαρρύνοντας την αποτελεσματική χρήση και εξασφαλίζοντας την ουσιαστική διαχείριση των ραδιοσυχνοτήτων και των πόρων αριθμοδότησης.

3. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές συμβάλλουν στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς μέσω, μεταξύ άλλων:

- α) της άρσης των τελευταίων εμποδίων στην παροχή δικτύων ηλεκτρονικών υπηρεσιών, συναφών ευκολιών και υπηρεσιών και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο·
- β) της ενθάρρυνσης της σύστασης και της ανάπτυξης διευρωπαϊκών δικτύων και της διαλειτουργικότητας πανευρωπαϊκών υπηρεσιών, και διατεματικής δυνατότητας διασύνδεσης·
- γ) της εξασφάλισης ότι, σε παρόμοιες περιπτώσεις, δεν γίνεται διάκριση στην αντιμετώπιση των επιχειρήσεων που παρέχουν δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών·
- δ) της συνεργασίας μεταξύ τους και με την Επιτροπή, κατά διαφανή τρόπο, ώστε να εξασφαλίζονται, η ανάπτυξη μιας συνεπούς κανονιστικής πρακτικής και η συνεπής εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών.

4. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές προάγουν τα συμφέροντα των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ άλλων:

- α) εξασφαλίζοντας σε όλους του πολίτες πρόσβαση στην καθολική υπηρεσία που προβλέπεται στην οδηγία 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία)·
- β) εξασφαλίζοντας υψηλού επιπέδου προστασία για τους καταναλωτές κατά τις συναλλαγές τους με τους προμηθευτές, ιδίως

με την εξασφάλιση της διαθεσιμότητας απλών και μη δαπανηρών διαδικασιών επίλυσης διαφορών, τις οποίες διενεργεί όργανο ανεξάρτητο από τα ενδιαφερόμενα μέρη·

- γ) συμβάλλοντας στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής·
- δ) προάγοντας την παροχή σαφών πληροφοριών, ιδίως απαιτώντας διαφάνεια των τιμολογίων και των όρων χρήσης των διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών·
- ε) ανταποκρινόμενες στις ανάγκες συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων, και ιδίως των μειονεκτούντων χρηστών και
- στ) εξασφαλίζοντας τη διατήρηση της ακεραιότητας και της ασφάλειας των δημοσίων δικτύων επικοινωνιών.

Άρθρο 9

Διαχείριση ραδιοσυχνοτήτων για τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ουσιαστική διαχείριση των ραδιοσυχνοτήτων για τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην επικράτειά τους σύμφωνα με το άρθρο 8. Εξασφαλίζουν ότι η κατανομή και η εκχώρηση των ραδιοσυχνοτήτων αυτών από τις εθνικές κανονιστικές αρχές, βασίζονται σε αντικειμενικά, διαφανή, αμερόληπτα και αναλογικά κριτήρια.

2. Τα κράτη μέλη προάγουν την εναρμόνιση της χρήσης των ραδιοσυχνοτήτων σε ολόκληρη την Κοινότητα, σύμφωνα με την ανάγκη εξασφάλισης της ουσιαστικής και αποτελεσματικής χρήσης τους και σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 676/2002/EK (απόφαση ραδιοφάσματος).

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν διατάξεις για τη μεταφορά δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων μεταξύ επιχειρήσεων.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η πρόθεση μιας επιχείρησης για μεταφορά δικαιωμάτων χρήσης ραδιοσυχνοτήτων κοινοποιείται στην εθνική κανονιστική αρχή που είναι αρμόδια για εκχώρηση φάσματος και ότι κάθε μεταφορά πραγματοποιείται σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζονται από την εθνική κανονιστική αρχή και δημοσιοποιείται. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι οι συναλλαγές αυτές δεν στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό. Στις περιπτώσεις όπου η χρήση των ραδιοσυχνοτήτων έχει εναρμονισθεί μέσω της εφαρμογής της απόφασης αριθ. 676/2002/EK (απόφαση ραδιοφάσματος) ή άλλων κοινοτικών μέτρων, οποιαδήποτε τέτοια μεταφορά δεν πρέπει να οδηγεί σε αλλαγή της χρήσης των ραδιοσυχνοτήτων αυτών.

Άρθρο 10

Αριθμοδότηση, ονοματοδοσία και διευθυνσιοδότηση

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές ελέγχουν την παραχώρηση όλων των εθνικών πόρων αριθμο-

δότησης και τη διαχείριση του εθνικού σχεδίου αριθμοδότησης. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την παροχή επαρκούς πλήθους αριθμών και σειρών αριθμών, σε όλες τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών υπηρεσιών που είναι διαθέσιμες στο κοινό. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές καθορίζουν αντικειμενικές, διαφανείς και αμερόληπτες διαδικασίες για την παραχώρηση των εθνικών πόρων αριθμοδότησης.

2. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι τα σχέδια και οι διαδικασίες αριθμοδότησης εφαρμόζονται κατά τρόπο ο οποίος να εξασφαλίζει ίση μεταχείριση σε όλους τους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, που είναι διαθέσιμες στο κοινό. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι μια επιχείρηση στην οποία χορηγείται σειρά αριθμών δεν προβαίνει σε διακρίσεις σε βάρος άλλων παρόχων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών όσον αφορά την αλληλουχία αριθμών που χρησιμοποιούνται για πρόσβαση στις υπηρεσίες τους.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα εθνικά σχέδια αριθμοδότησης, καθώς και κάθε μεταγενέστερη προσθήκη ή τροποποίησή τους, δημοσιεύονται, με την επιφύλαξη μόνο τυχόν περιορισμών που επιβάλλονται για λόγους εθνικής ασφάλειας.

4. Τα κράτη μέλη υποστηρίζουν την εναρμόνιση των πόρων αριθμοδότησης σε όλη την Κοινότητα, όπου αυτό απαιτείται για την υποστήριξη της ανάπτυξης πανευρωπαϊκών υπηρεσιών. Η Επιτροπή μπορεί, με τη διαδικασία του άρθρου 22, παράγραφος 3, να λαμβάνει κατάλληλα τεχνικά εκτελεστικά μέτρα για το θέμα αυτό.

5. Όταν είναι σκόπιμο, προκειμένου να εξασφαλίζεται η πλήρης και γενική διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών, τα κράτη μέλη συντονίζουν τις θέσεις τους στους διεθνείς οργανισμούς και φόρουμ, όπου λαμβάνονται αποφάσεις επί ζητημάτων σχετικών με την αριθμοδότηση, την ονοματοδοσία και τη διευθυνοδότηση των δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Άρθρο 11

Δικαιώματα διέλευσης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν μια αρμόδια αρχή εξετάζει:

— αίτηση για την παραχώρηση δικαιωμάτων εγκατάστασης ευκολιών επί, υπεράνω ή υποκάτω δημόσιου ή ιδιωτικού ακινήτου, σε επιχείρηση στην οποία επιτρέπεται να παρέχει δημόσια δίκτυα επικοινωνιών, ή

— αίτηση για την παραχώρηση δικαιωμάτων εγκατάστασης ευκολιών επί, υπεράνω ή υποκάτω δημόσιου ακινήτου, σε επιχείρηση στην οποία επιτρέπεται να παρέχει δίκτυα επικοινωνιών, εκτός των δημοσίων δικτύων,

η αρμόδια αρχή:

— ενεργεί βάσει διαφανών και προσιτών στο κοινό διαδικασιών που εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις και χωρίς καθυστέρηση, και

— ακολουθεί τις αρχές της διαφάνειας και της αμεροληψίας κατά τον καθορισμό των προϋποθέσεων για τα δικαιώματα αυτά.

Οι προαναφερθείσες διαδικασίες είναι δυνατό να διαφέρουν αναλόγως του εάν ο αιτών παρέχει δημόσια δίκτυα επικοινωνιών ή όχι.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν οι δημόσιες ή οι τοπικές αρχές διατηρούν την κυριότητα ή τον έλεγχο των επιχειρήσεων που εκμεταλλεύονται δίκτυα και/ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, υπάρχει ουσιαστικός διαρθρωτικός διαχωρισμός της αρμοδιότητας σχετικά με την παροχή των δικαιωμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 από τις δραστηριότητες που έχουν σχέση με την κυριότητα ή τον έλεγχο.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ύπαρξη αποτελεσματικών μηχανισμών που παρέχουν στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα προσφυγής κατά αποφάσεων σχετικά με τη χορήγηση δικαιωμάτων εγκατάστασης ευκολιών ενώπιον οργάνου, το οποίο είναι ανεξάρτητο από τα εμπλεκόμενα μέρη.

Άρθρο 12

Συνεγκατάσταση και από κοινού χρήση ευκολιών

1. Όταν μια επιχείρηση παροχής δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών έχει το δικαίωμα, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, να εγκαθιστά ευκολίες επί, υπεράνω ή υποκάτω δημόσιου ή ιδιωτικού ακινήτου, ή δύναται να επωφελείται διαδικασίας για την απαλλοτρίωση ή τη χρήση ακινήτου, οι εθνικές κανονιστικές αρχές ενθαρρύνουν την από κοινού χρήση των ευκολιών ή του ακινήτου αυτού.

2. Ειδικότερα, όταν οι επιχειρήσεις στερούνται πρόσβασης σε άλλες βιώσιμες δυνατότητες λόγω της ανάγκης προστασίας του περιβάλλοντος, της δημόσιας υγείας ή της δημόσιας ασφάλειας, ή της επίτευξης πολεοδομικών ή χωροταξικών στόχων της, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν την από κοινού χρήση των ευκολιών ή ακινήτων (συμπεριλαμβανομένης της φυσικής συνεγκατάστασης), σε επιχείρηση που εκμεταλλεύεται δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή να λαμβάνουν μέτρα για να διευκολύνουν τον συντονισμό των δημόσιων έργων, μόνο έπειτα από κατάλληλη περίοδο δημόσιας διαβούλευσης, κατά τη διάρκεια της οποίας όλοι οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εκφράζουν τις απόψεις τους. Οι ρυθμίσεις αυτές για από κοινού χρήση ή συντονισμό μπορούν να περιλαμβάνουν κανόνες για την κατανομή των δαπανών της από κοινού χρήσης ευκολιών ή ακινήτου.

Άρθρο 13

Λογιστικός διαχωρισμός και οικονομικές εκθέσεις

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις που παρέχουν δημόσια δίκτυα επικοινωνιών ή διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, και οι οποίες έχουν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα παροχής υπηρεσιών σε άλλους τομείς, στο ίδιο ή σε άλλο κράτος μέλος:

- α) να τηρούν χωριστούς λογαριασμούς για τις δραστηριότητες που συνδέονται με την παροχή δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, στο βαθμό που θα απαιτείτο εάν οι εν λόγω δραστηριότητες διεξάγοντο από νομικά ανεξάρτητες εταιρείες, ώστε να εντοπίζονται όλα τα στοιχεία κόστους και εσόδων, με τη βάση του υπολογισμού τους και τις λεπτομερείς χρησιμοποιούμενες μεθόδους απονομής, που έχουν σχέση με τις δραστηριότητές τους που συνδέονται με την παροχή δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένης της αναλυτικής κατάστασης των παγίων στοιχείων του ενεργητικού και των διαρθρωτικών δαπανών· ή
- β) να υπάρχει διαρθρωτικός διαχωρισμός των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την παροχή δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν να μην εφαρμόζουν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σε επιχειρήσεις των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών, όσον αφορά τις δραστηριότητες που σχετίζονται με την παροχή δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στα κράτη μέλη, δεν υπερβαίνει τα 50 εκατομμύρια EUR.

2. Όταν οι επιχειρήσεις που παρέχουν δημόσια δίκτυα επικοινωνιών ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαθέσιμες στο κοινό, δεν υπόκεινται στις απαιτήσεις του εταιρικού δικαίου και δεν πληρούν τα κριτήρια μικρομεσαίων επιχειρήσεων των λογιστικών κανόνων του κοινοτικού δικαίου, οι οικονομικές τους εκθέσεις καταρτίζονται, υποβάλλονται σε ανεξάρτητο έλεγχο και δημοσιεύονται. Ο έλεγχος διεξάγεται σύμφωνα με τους σχετικούς κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες.

Η απαίτηση αυτή εφαρμόζεται και στους χωριστούς λογαριασμούς που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

Επιχειρήσεις με σημαντική ισχύ στην αγορά

- Εφόσον οι ειδικές οδηγίες απαιτούν από τις εθνικές κανονιστικές αρχές να διαπιστώνουν κατά πόσον οι φορείς εκμετάλλευσης κατέχουν σημαντική ισχύ στην αγορά σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2 και 3 του παρόντος άρθρου.
- Μια επιχείρηση θεωρείται ότι κατέχει σημαντική ισχύ στην αγορά εφόσον, είτε ατομικά είτε σε συνεργασία με άλλες επιχειρήσεις, ευρίσκεται σε θέση ισοδύναμη προς δεσπόζουσα θέση, ήτοι σε θέση οικονομικής ισχύος που της επιτρέπει να συμπεριφέρεται, σε σημαντικό βαθμό, ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές, τους πελάτες και, τελικά, τους καταναλωτές.

Ειδικότερα, οι εθνικές κανονιστικές αρχές, όταν εκτιμούν κατά πόσον δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις κατέχουν κοινή δεσπόζουσα θέση σε μια αγορά, ενεργούν σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, λαμβάνοντας ιδιαίτερως υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την ανάλυση της αγοράς και την εκτίμηση της σημαντικής ισχύος στην αγορά, τις οποίες δημοσιεύει η Επιτροπή σύμφωνα με

το άρθρο 15. Τα κριτήρια που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την εν λόγω εκτίμηση περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.

3. Εάν μια επιχείρηση έχει σημαντική ισχύ σε μια συγκεκριμένη αγορά, είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι κατέχει σημαντική ισχύ και σε μια στενά συνδεδεμένη με αυτήν αγορά, εάν οι δεσμοί μεταξύ των δύο αγορών είναι τέτοιοι ώστε να είναι δυνατή η εκμετάλλευση της ισχύος στη μία αγορά στο πλαίσιο της άλλης αγοράς, ενισχύοντας έτσι τη θέση ισχύος της επιχείρησης στην αγορά.

Άρθρο 15

Διαδικασία καθορισμού της αγοράς

1. Μετά από δημόσια διαβούλευση και διαβούλευση με τις εθνικές κανονιστικές αρχές, η Επιτροπή εκδίδει σύσταση σχετικά με συναφείς αγορές προϊόντων και υπηρεσιών (στο εξής αποκαλούμενη «σύσταση»). Στη σύσταση προσδιορίζονται, σύμφωνα με το παράρτημα I, οι αγορές προϊόντων και υπηρεσιών στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών τα χαρακτηριστικά των οποίων είναι δυνατόν να αιτιολογούν την επιβολή των κανονιστικών υποχρεώσεων που ορίζονται στις ειδικές οδηγίες, με την επιφύλαξη των αγορών που, ενδεχομένως, προσδιορίζονται από το δίκαιο περί ανταγωνισμού, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Η Επιτροπή καθορίζει τις αγορές σύμφωνα με τις αρχές του δικαίου περί ανταγωνισμού.

Η Επιτροπή επανεξετάζει τακτικά τη σύσταση.

2. Το αργότερο κατά τη ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή δημοσιεύει κατευθυντήριες γραμμές για την ανάλυση της αγοράς και την εκτίμηση της σημαντικής ισχύος στην αγορά (στο εξής αποκαλούμενες «κατευθυντήριες γραμμές»), οι οποίες είναι σύμφωνες με τις αρχές του δικαίου περί ανταγωνισμού.

3. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές, λαμβάνοντας ιδιαίτερως υπόψη τη σύσταση και τις κατευθυντήριες γραμμές, καθορίζουν τις σχετικές αγορές που αντιστοιχούν στις εθνικές συνθήκες, ιδίως τις σχετικές γεωγραφικές αγορές εντός της επικράτειάς τους, σύμφωνα με τις αρχές του δικαίου περί ανταγωνισμού. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές ακολουθούν τη διαδικασία των άρθρων 6 και 7, πριν να καθορίσουν αγορές διαφορετικές από εκείνες που ορίζονται στη σύσταση.

4. Μετά από διαβούλευση με τις εθνικές κανονιστικές αρχές, η Επιτροπή μπορεί, με τη διαδικασία του άρθρου 22 παράγραφος 3, να εκδώσει απόφαση, με την οποία καθορίζονται διακριτικές αγορές.

Άρθρο 16

Διαδικασία ανάλυσης της αγοράς

1. Το ταχύτερο δυνατό μετά την έκδοση ή οιαδήποτε ενημέρωση της σύστασης, οι εθνικές κανονιστικές αρχές διεξάγουν ανάλυση των σχετικών αγορών, λαμβάνοντας ιδιαίτερως υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η

ανάλυση αυτή διεξάγεται, όπου απαιτείται, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές για τον ανταγωνισμό.

2. Όταν εθνική κανονιστική αρχή, δυνάμει των άρθρων 16, 17, 18 ή 19 της οδηγίας 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία), ή των άρθρων 7 ή 8 της οδηγίας 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση), πρέπει να καθορίσει εάν θα επιβληθούν, θα διατηρηθούν, θα τροποποιηθούν ή θα αρθούν υποχρεώσεις επιχειρήσεων, καθορίζει, με βάση την ανάλυση αγοράς, που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, κατά πόσον μια σχετική αγορά είναι όντως ανταγωνιστική.

3. Όταν μια εθνική κανονιστική αρχή συμπεραίνει ότι η αγορά είναι όντως ανταγωνιστική, δεν επιβάλλει ούτε διατηρεί καμία από τις ειδικές κανονιστικές υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Σε περιπτώσεις όπου υφίστανται ήδη τομεακές κανονιστικές υποχρεώσεις, η αρχή αίρει τις υποχρεώσεις αυτές που έχουν επιβληθεί σε επιχειρήσεις στη σχετική αγορά. Τα μέρη που επηρεάζονται από την άρση των υποχρεώσεων, ειδοποιούνται εγκαίρως.

4. Εφόσον εθνική κανονιστική αρχή διαπιστώσει ότι μια συγκεκριμένη αγορά δεν είναι όντως ανταγωνιστική, εντοπίζει επιχειρήσεις με σημαντική ισχύ στην εν λόγω αγορά σύμφωνα με το άρθρο 14 και επιβάλλει τις ενδεδειγμένες ειδικές κανονιστικές υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου ή διατηρεί ή τροποποιεί τις εν λόγω υποχρεώσεις, εφόσον αυτές υφίστανται ήδη.

5. Στην περίπτωση των διακρατικών αγορών που καθορίζονται στην απόφαση, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 4, οι αφορώμενες εθνικές κανονιστικές αρχές πραγματοποιούν από κοινού την ανάλυση αγοράς, λαμβάνοντας ιδιαίτερος υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές και αποφασίζουν μετά από συνεννόηση για την τυχόν επιβολή, διατήρηση, τροποποίηση ή άρση των κανονιστικών υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

6. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3, 4, και 5 του παρόντος άρθρου, υπόκεινται στη διαδικασία των άρθρων 6 και 7.

Άρθρο 17

Τυποποίηση

1. Η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 22 παράγραφος 2, καταρτίζει και δημοσιεύει, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, κατάλογο προτύπων ή/και προδιαγραφών που χρησιμεύει ως βάση για την ενθάρρυνση της εναρμονισμένης παροχής δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφών ευκολιών και υπηρεσιών. Οσάκις χρειάζεται, η Επιτροπή δύναται, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 22 παράγραφος 2, και κατόπιν διαβούλευσης με την επιτροπή που θεσπίζεται με την οδηγία 98/34/EK, να ζητάει την εκπόνηση προτύπων από τους Ευρωπαϊκούς Οργανισμούς Τυποποίησης (Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN), Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης (CENELEC) και Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τυποποίησης των Τηλεπικοινωνιών (ETSI)).

2. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη χρήση των προτύπων ή/και προδιαγραφών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, για την παροχή υπηρεσιών, τεχνικών διαπαφών ή/και λειτουργιών δικτύων, στο βαθμό που αυτό είναι απολύτως απαραίτητο για την εξασφάλιση της διαλειτουργικότητας των υπηρεσιών και για τη βελτίωση της ελευθερίας επιλογής του χρήστη.

Εφόσον πρότυπα ή/και προδιαγραφές δεν έχουν δημοσιευθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν την εφαρμογή των προτύπων και/ή προδιαγραφών που θεσπίζονται από τους Ευρωπαϊκούς Οργανισμούς Τυποποίησης.

Ελλείψει τέτοιων προτύπων ή/και προδιαγραφών, τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν την εφαρμογή διεθνών προτύπων ή συστάσεων που εγκρίνονται από τη Διεθνή Ένωση Τηλεπικοινωνιών (ITU), τον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO) ή τη Διεθνή Ηλεκτροτεχνική Επιτροπή (IEC).

Εφόσον υφίστανται διεθνή πρότυπα, τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους Ευρωπαϊκούς Οργανισμούς Τυποποίησης να χρησιμοποιούν τα εν λόγω πρότυπα ή τα σχετικά στοιχεία τους, ως βάση για τα πρότυπα που καταρτίζουν, εκτός εάν τα διεθνή πρότυπα ή τα σχετικά στοιχεία είναι αναποτελεσματικά.

3. Εάν η εφαρμογή των προτύπων ή/και προδιαγραφών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, δεν είναι ορθή και, συνεπώς, δεν είναι δυνατόν να εξασφαλισθεί η διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, η εφαρμογή των προτύπων ή/και προδιαγραφών αυτών μπορεί να καθίσταται υποχρεωτική, σύμφωνα με την παράγραφο 4, στο βαθμό που αυτό είναι απολύτως απαραίτητο για την εξασφάλιση της εν λόγω διαλειτουργικότητας και για τη βελτίωση της ελευθερίας επιλογής του χρήστη.

4. Εάν η Επιτροπή προτίθεται να καταστήσει υποχρεωτική την εφαρμογή ορισμένων προτύπων ή/και προδιαγραφών, δημοσιεύει ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και καλεί όλους τους ενδιαφερόμενους να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους. Η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 22 παράγραφος 3, καθιστά υποχρεωτική την εφαρμογή των σχετικών προτύπων, αναφέροντάς τα ως υποχρεωτικά πρότυπα στον κατάλογο προτύπων ή/και προδιαγραφών που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

5. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι τα πρότυπα ή/και οι προδιαγραφές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, δεν συμβάλλουν πλέον στην παροχή εναρμονισμένων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή ότι δεν ανταποκρίνονται πλέον στις ανάγκες των καταναλωτών ή ότι παρεμποδίζουν την τεχνολογική εξέλιξη, τα αποσύρει από τον κατάλογο των προτύπων ή/και των προδιαγραφών που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 22 παράγραφος 2.

6. Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι τα πρότυπα ή/και προδιαγραφές που αναφέρονται στην παράγραφο 4, δεν συμβάλλουν πλέον στην παροχή εναρμονισμένων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή ότι δεν ανταποκρίνονται πλέον στις ανάγκες των καταναλωτών ή ότι παρεμποδίζουν την τεχνολογική εξέλιξη, τα αποσύρει από τον

κατάλογο των προτύπων ή/και προδιαγραφών που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 22 παράγραφος 3.

7. Το παρόν άρθρο δεν ισχύει για καμία από τις στοιχειώδεις απαιτήσεις, τις προδιαγραφές διεπαφής ή τα εναρμονισμένα πρότυπα, στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της οδηγίας 1999/5/EK.

Άρθρο 18

Διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών αλληλεπιδραστικής ψηφιακής τηλεόρασης

1. Προκειμένου να διασφαλίζονται η ελεύθερη ροή πληροφοριών, ο πλουραλισμός των μέσων και η πολιτιστική ποικιλότητα, τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 παράγραφος 2:

- α) τους φορείς παροχής αμφίδρομων υπηρεσιών ψηφιακής τηλεόρασης που εκπέμπονται στις νέες ψηφιακές πλατφόρμες αμφίδρομης τηλεόρασης για διανομή στην Κοινότητα, ανεξαρτήτως τρόπου εκπομπής, να χρησιμοποιούν ανοικτή ARI·
- β) τους φορείς παροχής κάθε προηγμένου ψηφιακού τηλεοπτικού εξοπλισμού που έχει αναπτυχθεί για τη λήψη αμφίδρομων υπηρεσιών ψηφιακής τηλεόρασης που εκπέμπονται στις νέες ψηφιακές πλατφόρμες αλληλεπιδραστικής τηλεόρασης, να τηρούν ανοικτή ARI σύμφωνα με τις ελάχιστες απαιτήσεις των σχετικών προτύπων ή προδιαγραφών.

2. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση), τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους ιδιοκτήτες των API να διαθέτουν υπό δικαίους, λογικούς και αμερόληπτους όρους, έναντι κατάλληλης αποζημίωσης, όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες που επιτρέπουν στους φορείς παροχής αμφίδρομων υπηρεσιών ψηφιακής τηλεόρασης την παροχή όλων των υπηρεσιών που υποστηρίζονται από την ARI κατά τρόπο πλήρως λειτουργικό.

3. Εντός ενός έτους από την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, η Επιτροπή εξετάζει τις επιπτώσεις του παρόντος άρθρου. Εάν σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη δεν έχουν επιτευχθεί η διαλειτουργικότητα και η ελευθερία επιλογής του χρήστη, η Επιτροπή μπορεί να αναλαμβάνει δράση σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφοι 3 και 4.

Άρθρο 19

Διαδικασίες εναρμόνισης

1. Στις περιπτώσεις που η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 22 παράγραφος 2, εκδίδει συστάσεις προς τα κράτη μέλη σχετικά με την εναρμόνιση της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών για να επισπευσθεί η επίτευξη των στόχων του άρθρου 8, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές λαμβάνουν ιδιαίτερως υπόψη τις εν λόγω συστάσεις κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους. Εφόσον μια εθνική κανονιστική αρχή επιλέγει να μην ακολουθήσει μία σύσταση, ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή, αιτιολογώντας τη θέση της.

2. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώνει ότι αποκλίνουσες ρυθμίσεις, σε εθνικό επίπεδο, οι οποίες αποσκοπούν στην εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 4, συνιστούν φραγμό για την ενιαία αγορά, τότε η Επιτροπή μπορεί, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 22 παράγραφος 3, να λαμβάνει τα δέοντα τεχνικά μέτρα εφαρμογής.

Άρθρο 20

Επίλυση διαφοράς μεταξύ επιχειρήσεων

1. Σε περίπτωση διαφοράς που προκύπτει σε σχέση με υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία ή τις ειδικές οδηγίες μεταξύ επιχειρήσεων παροχής δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε ένα κράτος μέλος, η ενδιαφερόμενη εθνική κανονιστική αρχή εκδίδει, κατόπιν αιτήματος ενός εκ των μερών και υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2, δεσμευτική απόφαση για την επίλυση της διαφοράς, το ταχύτερο δυνατό, και, πάντως, εντός τεσσάρων μηνών, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις. Το αφορώμενο κράτος μέλος απαιτεί την πλήρη συνεργασία όλων των μερών με την εθνική κανονιστική αρχή.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να αρνούνται την επίλυση διαφοράς με δεσμευτική απόφαση, εάν υπάρχουν άλλοι μηχανισμοί, συμπεριλαμβανομένης της διαμεσολάβησης, οι οποίοι θα μπορούσαν να συμβάλλουν καλύτερα στην έγκαιρη επίλυση της διαφοράς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7. Τα μέρη ενημερώνονται σχετικά αμελλητί από την εθνική κανονιστική αρχή. Εάν η διαφορά δεν έχει επιλυθεί μετά την πάροδο τεσσάρων μηνών και το μέρος το οποίο επιζητεί την επανόρθωση δεν την έχει φέρει ενώπιον δικαστηρίου, η εθνική κανονιστική αρχή εκδίδει, κατόπιν αιτήματος ενός των μερών, δεσμευτική απόφαση για τη επίλυση της διαφοράς, το συντομότερο δυνατό, και, εν πάση περιπτώσει, εντός τεσσάρων μηνών.

3. Κατά την επίλυση μιας διαφοράς, η εθνική κανονιστική αρχή λαμβάνει αποφάσεις που αποσκοπούν στην επίτευξη των στόχων τους οποίους θέτει το άρθρο 8. Οι υποχρεώσεις που μπορεί να επιβάλει η εθνική κανονιστική αρχή σε μια επιχείρηση, στο πλαίσιο της επίλυσης διαφοράς, πρέπει να τηρούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας ή των ειδικών οδηγιών.

4. Η απόφαση της εθνικής κανονιστικής αρχής δημοσιοποιείται, τηρουμένων των απαιτήσεων περί επιχειρηματικού απορρήτου. Στα ενδιαφερόμενα μέρη, παρέχεται πλήρης έκθεση των λόγων επί των οποίων βασίζεται.

5. Η διαδικασία που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 3 και 4 δεν στερεί από κανένα μέρος τη δυνατότητα να ασκήσει αγωγή ενώπιον των δικαστηρίων.

Άρθρο 21

Επίλυση διασυνοριακής διαφοράς

1. Στην περίπτωση διασυνοριακής διαφοράς που προκύπτει δυνάμει της παρούσας οδηγίας ή των ειδικών οδηγιών μεταξύ

μερών σε διαφορετικά κράτη μέλη, αν η διαφορά αυτή εμπίπτει στην αρμοδιότητα εθνικών κανονιστικών αρχών δύο τουλάχιστον κρατών μελών, εφαρμόζεται η διαδικασία των παραγράφων 2, 3 και 4.

2. Κάθε μέρος μπορεί να παραπέμψει τη διαφορά στις ενδιαφερόμενες εθνικές κανονιστικές αρχές. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές συντονίζουν τις προσπάθειές τους για την επίλυση της διαφοράς, σύμφωνα με τους στόχους τους οποίους θέτει το άρθρο 8. Οι υποχρεώσεις που μπορεί να επιβάλει η εθνική κανονιστική αρχή σε μια επιχείρηση, στο πλαίσιο της επίλυσης διαφοράς, πρέπει να τηρούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας ή των ειδικών οδηγιών.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να αρνούνται από κοινού την επίλυση διαφοράς, εάν υπάρχουν άλλοι μηχανισμοί, συμπεριλαμβανομένης της διαμεσολάβησης, οι οποίοι θα μπορούσαν να συμβάλλουν καλύτερα στην έγκαιρη επίλυση της διαφοράς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8. Τα μέρη ενημερώνονται σχετικά, αμελλητί. Εάν η διαφορά δεν έχει επιλυθεί μετά την πάροδο τεσσάρων μηνών και το μέρος το οποίο επιζητεί την επανόρθωση δεν την έχει φέρει ενώπιον δικαστηρίου, οι εθνικές κανονιστικές αρχές, κατόπιν αιτήματος ενός εκ των μερών, συντονίζουν τις προσπάθειές τους προκειμένου να επιτύχουν την επίλυση της διαφοράς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

4. Η διαδικασία που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δεν στερεί από κανένα μέρος τη δυνατότητα να ασκήσει αγωγή ενώπιον των δικαστηρίων.

Άρθρο 22

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή («επιτροπή επικοινωνιών»).

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένου του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

3. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένου του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, ορίζεται σε τρεις μήνες.

4. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 23

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Η Επιτροπή παρέχει όλες τις σχετικές πληροφορίες στην επιτροπή επικοινωνιών σχετικά με το αποτέλεσμα των τακτικών διαβουλεύσεων με τους αντιπροσώπους των φορέων εκμετάλλευσης δικτύων, των φορέων παροχής υπηρεσιών, των χρηστών, των καταναλωτών, των κατασκευαστών, και των συνδικαλιστικών οργανώσεων, καθώς και των τρίτων χωρών και των διεθνών οργανισμών.

2. Η επιτροπή επικοινωνιών, λαμβάνοντας υπόψη την πολιτική της Κοινότητας στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ενθαρρύνει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με την κατάσταση και την εξέλιξη των κανονιστικών ενεργειών στον τομέα των δικτύων και των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Άρθρο 24

Δημοσίευση πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι επικαιροποιημένες πληροφορίες που αφορούν την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών, δημοσιοποιούνται με τρόπο που εγγυάται την εύκολη πρόσβαση όλων των ενδιαφερομένων μερών στις εν λόγω πληροφορίες. Δημοσιεύουν ανακοίνωση στην εθνική επίσημη εφημερίδα τους, όπου αναφέρεται ο τρόπος και ο τόπος δημοσίευσης των πληροφοριών αυτών. Η πρώτη σχετική ανακοίνωση δημοσιεύεται πριν από την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο και, στη συνέχεια, δημοσιεύεται ανακοίνωση, κάθε φορά που μεταβάλλονται οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε αυτήν.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή αντίγραφο όλων αυτών των ανακοινώσεων κατά τη δημοσίευσή τους. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες, στην επιτροπή επικοινωνιών, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 25

Διαδικασίες επανεξέτασης

1. Η Επιτροπή προβαίνει σε περιοδική επανεξέταση της λειτουργίας της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, την πρώτη φορά το αργότερο τρία έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή μπορεί να ζητά πληροφορίες από τα κράτη μέλη, οι οποίες παρέχονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 26

Κατάργηση

Οι ακόλουθες οδηγίες και αποφάσεις καταργούνται από την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο:

— Οδηγία 90/387/ΕΟΚ,

- Απόφαση 91/396/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για τη δημιουργία ενός ενιαίου ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης ⁽¹⁾,
- Οδηγία 92/44/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου στις μισθωμένες γραμμές ⁽²⁾,
- Απόφαση 92/264/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 1992, περί θεσπίσεως κοινού προθέματος πρόσβασης στο διεθνές τηλεφωνικό δίκτυο στην Κοινότητα ⁽³⁾,
- Οδηγία 95/47/ΕΚ,
- Οδηγία 97/13/ΕΚ,
- Οδηγία 97/33/ΕΚ,
- Οδηγία 98/10/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 1998, για την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου (ΟΝΠ) στη φωνητική τηλεφωνία και για την καθολική υπηρεσία για τις τηλεπικοινωνίες σε ανταγωνιστικό περιβάλλον ⁽⁴⁾.

Άρθρο 27

Μεταβατικά μέτρα

Τα κράτη μέλη διατηρούν όλες τις υποχρεώσεις δυνάμει του εθνικού τους δικαίου που αναφέρονται στο άρθρο 7 της οδηγίας 2002/19/ΕΚ (οδηγία για την πρόσβαση) και στο άρθρο 16 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ (οδηγία για την καθολική υπηρεσία), μέχρις ότου η εθνική κανονιστική αρχή καθορίσει αυτές τις υποχρεώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 16 της παρούσας οδηγίας.

Οι φορείς εκμετάλλευσης σταθερών δημόσιων τηλεφωνικών δικτύων, οι οποίοι έχουν ορισθεί από την εθνική κανονιστική τους αρχή ως έχοντες σημαντική ισχύ στην αγορά παροχής σταθερών δημόσιων τηλεφωνικών δικτύων και υπηρεσιών, βάσει του παραρτήματος Ι, μέρος 1 της οδηγίας 97/33/ΕΚ ή της οδηγίας 98/10/ΕΚ, εξακολουθούν να θεωρούνται ως «κοινοποιημένοι φορείς εκμετάλλευσης», για τους σκοπούς του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2887/2000, μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας ανάλυσης της αγοράς που αναφέρεται στο άρθρο 16. Στη συνέχεια, παύουν να θεωρούνται ως «κοινοποιημένοι φορείς εκμετάλλευσης», για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 28

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 24 Ιουλίου 2003. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από τις 25 Ιουλίου 2003.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία καθώς και οιασδήποτε μεταγενέστερης τροποποίησης των διατάξεων αυτών.

Άρθρο 29

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 30

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Μαρτίου 2002.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. COX

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. C. APARICIO

⁽¹⁾ ΕΕ L 217 της 6.8.1991, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ L 165 της 19.6.1992, σ. 27· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 98/80/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 14 της 20.1.1998, σ. 27).

⁽³⁾ ΕΕ L 137 της 20.5.1992, σ. 21.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 24.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κατάλογος αγορών που θα συμπεριληφθεί στην αρχική σύσταση της Επιτροπής σχετικά με συναφείς αγορές προϊόντων και υπηρεσιών που αναφέρεται στο άρθρο 15

1. Αγορές που αναφέρονται στην οδηγία 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία).

Άρθρο 16 — Αγορές που ορίζονται βάσει του προηγούμενου κανονιστικού πλαισίου και στις οποίες οι υποχρεώσεις θα πρέπει να επανεξεταστούν.

Παροχή σύνδεσης και χρήση των δημόσιων τηλεφωνικών δικτύων σε σταθερές θέσεις.

Παροχή μισθωμένων γραμμών σε τελικούς χρήστες.

2. Αγορές που αναφέρονται στην οδηγία 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση).

Άρθρο 7 — Αγορές που ορίζονται βάσει του προηγούμενου κανονιστικού πλαισίου και στις οποίες οι υποχρεώσεις θα πρέπει να επανεξεταστούν.

Διασύνδεση (οδηγία 97/33/EK)

Προέλευση κλήσης στο σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο

Απόληξη κλήσης στο σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο

Υπηρεσίες διαβίβασης στο σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο

Προέλευση κλήσης σε δημόσια κινητά τηλεφωνικά δίκτυα

Απόληξη κλήσης σε δημόσιο κινητό τηλεφωνικό δίκτυο

Διασύνδεση μισθωμένων γραμμών (διασύνδεση τμημάτων κυκλωμάτων)

Δικτυακή πρόσβαση και ειδική δικτυακή πρόσβαση (οδηγία 97/33/EK, οδηγία 98/10/EK)

Πρόσβαση στο σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο, συμπεριλαμβανομένης της αποδεσμοποίησης του τοπικού βρόχου

Πρόσβαση σε δημόσια κινητά τηλεφωνικά δίκτυα, συμπεριλαμβανομένης της επιλογής του φορέα

Χονδρική παροχή μισθωμένων γραμμών (οδηγία 92/44/EOK)

Χονδρική παροχή μισθωμένων γραμμών σε άλλους προμηθευτές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών

3. Αγορές που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2887/2000

Υπηρεσίες που παρέχονται μέσω αδεσμοποίητων βρόχων (στρεπτό ζεύγος μεταλλικών αγωγών)

4. Πρόσθετες αγορές

Η εθνική αγορά για διεθνείς υπηρεσίες περιαγωγής σε δημόσια δίκτυα κινητής τηλεφωνίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κριτήρια προς χρήση από τις εθνικές κανονιστικές αρχές κατά την εκτίμηση της κοινής δεσπόζουσας θέσης, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο

Δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις θεωρούνται ως ευρισκόμενες σε κοινή δεσπόζουσα θέση, κατά την έννοια του άρθρου 14, εάν, ακόμη και αν δεν υπάρχουν διαρθρωτικοί ή άλλοι δεσμοί μεταξύ τους, λειτουργούν σε μια αγορά, η δομή της οποίας θεωρείται ότι προσφέρεται για συντονισμένες ενέργειες. Με την επιφύλαξη της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με την κοινή δεσπόζουσα θέση, εκτιμάται ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση, εάν η αγορά πληροί ορισμένα κατάλληλα χαρακτηριστικά, ιδίως όσον αφορά τη συγκέντρωση της αγοράς, τη διαφάνεια και οιοδήποτε άλλο από τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται κατωτέρω:

- ώριμη αγορά
- στασιμότητα ή μικρή αύξηση της ζήτησης
- χαμηλή ελαστικότητα ζήτησης
- ομοιογενές προϊόν
- παρόμοιες δομές κόστους
- παρόμοια μερίδια αγοράς
- έλλειψη τεχνικής καινοτομίας, ώριμη τεχνολογία
- απουσία πλεονάζοντος δυναμικού
- υψηλοί φραγμοί στην είσοδο
- έλλειψη αντισταθμιστικής αγοραστικής ισχύος
- έλλειψη δυνατικού ανταγωνισμού
- διάφορα είδη άτυπων ή άλλων δεσμών μεταξύ των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων
- ανταποδοτικοί μηχανισμοί
- έλλειψη ή περιορισμένο πεδίο ανταγωνισμού ως προς τις τιμές

Ο ανωτέρω κατάλογος δεν είναι εξαντλητικός και τα κριτήρια δεν είναι σωρευτικά. Ο κατάλογος προτίθεται μάλλον να παρουσιάσει απλώς τα είδη αποδεικτικών στοιχείων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη στήριξη των ισχυρισμών περί ύπαρξης κοινής δεσπόζουσας θέσης.

ΟΔΗΓΙΑ 2002/22/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 7ης Μαρτίου 2002

για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽³⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η ελευθέρωση του τηλεπικοινωνιακού τομέα και η ενίσχυση του ανταγωνισμού και των επιλογών στις υπηρεσίες επικοινωνιών συμβαδίζουν με την παράλληλη δράση για τη θέσπιση εναρμονισμένου κανονιστικού πλαισίου που θα εξασφαλίζει την παροχή της καθολικής υπηρεσίας. Η έννοια της καθολικής υπηρεσίας θα πρέπει να εξελιχθεί ώστε να αντανακλά την πρόοδο της τεχνολογίας, την εξέλιξη της αγοράς και τις μεταβολές στις απαιτήσεις των χρηστών. Το κανονιστικό πλαίσιο που θεσπίστηκε το 1998 για την πλήρη ελευθέρωση της αγοράς των τηλεπικοινωνιών στην Κοινότητα, καθόρισε το ελάχιστο πεδίο εφαρμογής των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας καθώς και κανόνες για τη χρηματοδότηση και την κοστολόγησή του.
- (2) Η Κοινότητα συμβάλλει στην προστασία του καταναλωτή, δυνάμει του άρθρου 153 της συνθήκης.
- (3) Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της έχουν αναλάβει δεσμεύσεις σχετικά με το κανονιστικό πλαίσιο για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) για τις βασικές τηλεπικοινωνίες. Κάθε μέλος του ΠΟΕ έχει το δικαίωμα να καθορίσει το είδος της υποχρέωσης καθολικής

υπηρεσίας που επιθυμεί να διατηρήσει. Οι εν λόγω υποχρεώσεις δεν θα λογίζονται, καθ' εαυτές, ως αντι-ανταγωνιστικές, υπό τον όρο ότι θα εκπληρώνονται κατά τρόπο διαφανή, αμερόληπτο και ανταγωνιστικά ουδέτερο και δεν θα είναι περισσότερο επαχθείς από όσο απαιτείται για το είδος της καθολικής υπηρεσίας που καθορίζεται από το μέλος.

- (4) Η εξασφάλιση καθολικής υπηρεσίας, (δηλαδή η παροχή καθορισμένης στοιχειώδους δέσμης υπηρεσιών σε όλους τους τελικούς χρήστες σε προσιτή τιμή), είναι δυνατόν να συνεπάγεται την παροχή μερικών υπηρεσιών σε ορισμένους τελικούς χρήστες, σε τιμές που διαφέρουν από εκείνες που προκύπτουν από συνήθεις συνθήκες αγοράς. Ωστόσο, η αποζημίωση των επιχειρήσεων οι οποίες καθορίζονται για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών, υπό τις συνθήκες αυτές, δεν πρέπει να οδηγεί σε στρέβλωση του ανταγωνισμού, εάν οι καθορισμένες επιχειρήσεις αποζημιώνονται για το συνεπαγόμενο καθαρό κόστος και εάν το καθαρό κόστος καλύπτεται με ανταγωνιστικώς ουδέτερο τρόπο.

- (5) Σε μια ανταγωνιστική αγορά, ορισμένες υποχρεώσεις θα πρέπει να ισχύουν για όλες τις επιχειρήσεις παροχής διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών σε σταθερές θέσεις και άλλες θα πρέπει να ισχύουν μόνο για τις επιχειρήσεις που έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά ή έχουν οριστεί ως φορείς εκμετάλλευσης καθολικής υπηρεσίας.

- (6) Το σημείο απόληξης του δικτύου αντιπροσωπεύει το όριο, για ρυθμιστικούς σκοπούς, μεταξύ του ρυθμιστικού πλαισίου για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και της ρύθμισης του τηλεπικοινωνιακού τερματικού εξοπλισμού. Η εθνική κανονιστική αρχή είναι αρμόδια για τον ορισμό του τόπου του σημείου απόληξης του δικτύου, εφόσον απαιτείται, βάσει προτάσεως των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.

- (7) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξακολουθούν να εξασφαλίζουν ότι οι υπηρεσίες που ορίζονται στο κεφάλαιο II διατίθενται, με την οριζόμενη ποιότητα, σε όλους τους τελικούς χρήστες της επικράτειάς τους, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση, και, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών εθνικών συνθηκών, σε προσιτή τιμή. Τα κράτη μέλη μπορούν, στη συνάρτηση των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας και βάσει των εθνικών συνθηκών, να λαμβάνουν συγκεκριμένα μέτρα για τους καταναλωτές, σε αγροτικές ή γεωγραφικά απομονωμένες περιοχές, προκειμένου να εξασφαλίζουν την πρόσβασή τους στις υπηρεσίες που ορίζονται στο κεφάλαιο II και την προσιτότητα των υπηρεσιών αυτών, καθώς και να εξασφαλίζουν την πρόσβαση αυτή, υπό τις

⁽¹⁾ ΕΕ C 365 E, 19.12.2000, σ. 238 και C 332 E, 27.11.2001, σ. 292.

⁽²⁾ ΕΕ C 139 της 11.5.2001, σ. 15.

⁽³⁾ ΕΕ C 144 της 16.5.2001, σ. 60.

⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Ιουνίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2001 (ΕΕ C 337 της 30.11.2001, σ. 55) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2002.

ίδιες συνθήκες, ιδίως, για τους ηλικιωμένους, τα μειονεκτούντα άτομα και τα άτομα με ειδικές κοινωνικές ανάγκες. Τα μέτρα αυτά μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν μέτρα, τα οποία αφορούν ευθέως τους καταναλωτές με ειδικές κοινωνικές ανάγκες, παρέχοντας στήριξη σε συγκεκριμένους καταναλωτές, π.χ. με ειδικά μέτρα, τα οποία λαμβάνονται μετά την εξέταση μεμονωμένων αιτημάτων, όπως η άφεση χρεών.

- (8) Θεμελιώδης απαίτηση της καθολικής υπηρεσίας είναι να παρέχει στους χρήστες, κατόπιν αιτήματος, σύνδεση με το δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο σε σταθερές θέσεις, σε προσιτή τιμή. Η απαίτηση περιορίζεται σε μια μόνο σύνδεση δικτύου στενής ζώνης, η παροχή της οποίας μπορεί να περιορίζεται από τα κράτη μέλη στην κύρια θέση/κύρια κατοικία του τελικού χρήστη, και δεν επεκτείνεται στο ψηφιακό δίκτυο ενοποιημένων υπηρεσιών (ISDN), το οποίο επιτρέπει να χρησιμοποιούνται ταυτόχρονα δύο ή περισσότερες συνδέσεις. Δεν θα πρέπει να υπάρχουν περιορισμοί στα τεχνικά μέσα με τα οποία παρέχεται η σύνδεση, έτσι ώστε να επιτρέπεται εξίσου η χρήση ενσύρματων ή ασύρματων τεχνολογιών. Επίσης, δεν θα πρέπει να υπάρχουν περιορισμοί ως προς το ποιο φορείς εκμετάλλευσης θα φέρουν μέρος ή όλες τις υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας. Οι συνδέσεις με το δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο σε σταθερές θέσεις θα πρέπει να είναι ικανές να υποστηρίζουν, εκτός της ομιλίας, επικοινωνίες δεδομένων σε ταχύτητες κατάλληλες για πρόσβαση, σε επιγραμμικές υπηρεσίες, όπως αυτές που παρέχονται μέσω του κοινόχρηστου Διαδικτύου. Η ταχύτητα πρόσβασης στο Διαδίκτυο, όπως φαίνεται από την πλευρά του χρήστη, μπορεί να εξαρτάται από διάφορους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της σύνδεσης του ή των φορέων παροχής με το Διαδίκτυο καθώς και της εφαρμογής για την οποία χρησιμοποιείται η σύνδεση. Ο ρυθμός δεδομένων που δύναται να υποστηριχθεί από μια μεμονωμένη σύνδεση στενής ζώνης στο δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο, εξαρτάται από τις δυνατότητες του τερματικού εξοπλισμού του συνδρομητή και από τη σύνδεση. Για το λόγο αυτό, δεν ενδείκνυται να οριστεί συγκεκριμένος ρυθμός δεδομένων ή δυφιακός ρυθμός, σε κοινοτικό επίπεδο. Επί του παρόντος, οι διαθέσιμοι διαμορφωτές φωνητικής ζώνης προσφέρουν, κατά κανόνα, ρυθμό δεδομένων της τάξεως των 56 kbit/s και τον προσαρμόζουν αυτόματα για να αντιμετωπίσουν τη μεταβλητή ποιότητα γραμμής, με αποτέλεσμα ο επιτυγχανόμενος ρυθμός δεδομένων να είναι ενδεχομένως χαμηλότερος από 56 kbit/s. Απαιτείται ευελιξία, αφενός μεν, για να μπορούν τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα, όταν απαιτείται, για να εξασφαλίζουν ότι οι συνδέσεις μπορούν να υποστηρίζουν αυτούς τους ρυθμούς δεδομένων, αφετέρου δε, για να μπορούν τα κράτη μέλη, ανάλογα με την περίπτωση, να επιτρέπουν ρυθμούς δεδομένων κατώτερους από το ανώτατο αυτό όριο των 56 kbit/s προκειμένου, π.χ., να εκμεταλλεύονται τις δυνατότητες των ασύρματων τεχνολογιών (συμπεριλαμβανομένων των κυψελωτών ασύρματων δικτύων) για την παροχή καθολικής υπηρεσίας σε μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού. Αυτό ενδέχεται να έχει ιδιαίτερη σημασία σε μερικές υπό προσχώρηση χώρες, όπου η διάδοση των παραδοσιακών τηλεφωνικών συνδέσεων παραμένει σχετικά χαμηλή. Στις περιπτώσεις που η σύνδεση με το δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο σε σταθερές θέσεις είναι σαφώς ανεπαρκής προκειμένου να υποστηρίξει την πρόσβαση στο Διαδίκτυο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν να αναβαθμίζεται η σύνδεση στο επίπεδο που

απολαύει η πλειοψηφία των συνδρομητών, ώστε να εξασφαλιστεί ρυθμός δεδομένων επαρκής για την πρόσβαση στο Διαδίκτυο. Σε όσες περιπτώσεις τα εν λόγω ειδικά μέτρα συνεπάγονται επιπλέον καθαρό κόστος για τους ενδιαφερόμενους καταναλωτές, το καθαρό αποτέλεσμα είναι δυνατόν να συμπεριλαμβάνεται στον υπολογισμό του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας.

- (9) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να καθορίζουν διαφορετικές επιχειρήσεις για την παροχή των στοιχείων δικτύου και υπηρεσιών της καθολικής υπηρεσίας. Οι καθορισμένες επιχειρήσεις που παρέχουν στοιχεία δικτύου μπορούν να υποχρεούνται να εξασφαλίζουν τις εργασίες κατασκευής και συντήρησης που είναι αναγκαίες και αναλογικές για την εκπλήρωση όλων των εύλογων αιτημάτων σύνδεσης στο δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο σε σταθερές θέσεις και πρόσβασης στις διαθέσιμες στο κοινό τηλεφωνικές υπηρεσίες σε σταθερές θέσεις.
- (10) Ως προσιτή τιμή νοείται η τιμή που ορίζουν τα κράτη μέλη σε εθνικό επίπεδο, υπό το πρίσμα των ειδικών εθνικών προϋποθέσεων, και μπορεί να περιλαμβάνει τον καθορισμό κοινών τιμολογίων ανεξαρτήτως της γεωγραφικής θέσης ή ειδικές επιλογές τιμολογίου για την αντιμετώπιση των αναγκών των χρηστών με χαμηλό εισόδημα. Η οικονομική προσιτότητα για τους μεμονωμένους καταναλωτές, συνδέεται με τη δυνατότητά τους να παρακολουθούν και να ελέγχουν τις δαπάνες τους.
- (11) Οι πληροφορίες καταλόγου και η υπηρεσία πληροφοριών καταλόγου αποτελούν ουσιαστικό μέσο πρόσβασης στις διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες τηλεφωνίας και μέρος της υποχρέωσης παροχής καθολικής υπηρεσίας. Οι χρήστες και οι καταναλωτές επιθυμούν πλήρεις καταλόγους και υπηρεσία πληροφοριών καταλόγου που να καλύπτει όλους τους καταχωρισμένους συνδρομητές τηλεφώνου και τους αριθμούς τους (τόσο τους σταθερούς όσο και τους κινητούς) και την παρουσίαση των πληροφοριών αυτών χωρίς διακρίσεις. Η οδηγία 97/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, περί επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προστασίας της ιδιωτικής ζωής στον τηλεπικοινωνιακό τομέα ⁽¹⁾, προστατεύει το δικαίωμα της ζωής των συνδρομητών όσον αφορά τη συμπερίληψη των πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα που τους αφορούν σε δημόσιο κατάλογο συνδρομητών.
- (12) Είναι σημαντικό να υπάρχει επαρκής αριθμός κοινόχρηστων τηλεφώνων για τους πολίτες. Είναι επίσης σημαντικό οι χρήστες να έχουν τη δυνατότητα να καλούν ατελώς τους αριθμούς κλήσης έκτακτης ανάγκης και, ιδίως, τον ενιαίο ευρωπαϊκό αριθμό κλήσης έκτακτης ανάγκης («112») από οποιοδήποτε τηλέφωνο, συμπεριλαμβανομένων των κοινό-

(¹) ΕΕ L 24 της 30.1.1998, σ. 1.

χρηστών τηλεφώνων, χωρίς χρήση μέσου πληρωμής. Η ελλιπής πληροφόρηση σχετικά με την ύπαρξη του αριθμού «112», αποστραφεί τους πολίτες από την πρόσθετη ασφάλεια που τους παρέχει η ύπαρξη του αριθμού αυτού σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ιδίως κατά τη διάρκεια επισκέψεων τους σε άλλα κράτη μέλη.

- (13) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, προκειμένου να εξασφαλίζουν την πρόσβαση και την οικονομική προσσιτότητα όλων των διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών σε σταθερές θέσεις για μειονεκτούντες χρήστες και για χρήστες με ειδικές κοινωνικές ανάγκες. Στα ειδικά μέτρα για μειονεκτούντες χρήστες θα ήταν δυνατό να συμπεριλαμβάνονται, κατά περίπτωση, η πρόσβαση σε κοινόχρηστα τηλέφωνα, δημόσια τηλέφωνα κειμενικής τηλεφωνίας ή ανάλογα μέτρα για κωφούς ή άτομα με προβλήματα ομιλίας, η δωρεάν παροχή υπηρεσιών, όπως οι υπηρεσίες πληροφοριών καταλόγου ή ανάλογα μέτρα για τυφλούς ή άτομα με μειωμένη όραση και η παροχή αναλυτικών λογαριασμών εναλλακτικής μορφής, για τυφλούς ή άτομα με μειωμένη όραση, κατόπιν αιτήματος. Ενδέχεται επίσης να απαιτείται η λήψη ειδικών μέτρων ώστε οι μειονεκτούντες χρήστες και οι χρήστες με ειδικές κοινωνικές ανάγκες να έχουν πρόσβαση στις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης «112» και η παροχή σ' αυτούς δυνατοτήτων επιλογής μεταξύ διαφόρων φορέων εκμετάλλευσης ή φορέων παροχής υπηρεσιών, όπως στους άλλους καταναλωτές. Πρότυπα για την ποιότητα των υπηρεσιών έχουν αναπτυχθεί με βάση μια σειρά παραμέτρων αξιολόγησης της ποιότητας των υπηρεσιών που λαμβάνουν οι συνδρομητές και του βαθμού στον οποίο εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους οι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με την παροχή καθολικής υπηρεσίας όσον αφορά την επίτευξη των εν λόγω προτύπων. Δεν υπάρχουν ακόμη πρότυπα υπηρεσιών για τους χρήστες με ειδικές ανάγκες. Θα πρέπει να αναπτυχθούν πρότυπα απόδοσης και σχετικές παράμετροι για τους χρήστες με ειδικές ανάγκες, όπως προβλέπεται στο άρθρο 11 της παρούσας οδηγίας. Επιπλέον, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να είναι σε θέση να ζητούν τη δημοσίευση στοιχείων σχετικά με την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, εφόσον αναπτυχθούν τα σχετικά πρότυπα και παράμετροι.

Οι φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας δεν θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα που να εμποδίζουν τους χρήστες να επωφελούνται πλήρως των υπηρεσιών που παρέχουν οι άλλοι φορείς εκμετάλλευσης ή φορείς παροχής υπηρεσιών, σε συνδυασμό με τις υπηρεσίες που προσφέρουν οι ίδιοι ως μέρος της καθολικής υπηρεσίας.

- (14) Η σημασία της πρόσβασης και της χρήσης του δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου σε σταθερές θέσεις είναι τόσο μεγάλη, ώστε θα πρέπει να παρέχεται σε όλους όσοι εύλογα υποβάλλουν σχετικό αίτημα. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, τα κράτη μέλη ορίζουν, με βάση αντικειμενικά κριτήρια, τις επιχειρήσεις με υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, συνεκτιμώντας κατά περίπτωση, την ικανότητα και την προθυμία των επιχειρήσεων να αναλαμβάνουν, εν όλω ή εν μέρει, υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας. Είναι σημαντικό οι υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας να εκπληρώνονται με τη μέγιστη δυνατή αποτελεσματικότητα, ώστε το τίμημα που καταβάλλουν οι χρήστες εν γένει να είναι εύλογο σε σχέση με το πραγματικό κόστος της παροχής. Είναι εξίσου σημαντικό οι φορείς εκμετάλλευσης της καθολικής υπηρεσίας να διατηρούν την ακεραιότητα του δικτύου και τη συνέχεια και την ποιότητα της υπηρεσίας. Η ανάπτυξη μεγαλύτερου

ανταγωνισμού και η αύξηση των επιλογών προσφέρουν μεγαλύτερες δυνατότητες ώστε οι υπηρεσίες καθολικής υπηρεσίας να μπορούν να παρέχονται, εν όλω ή εν μέρει, από επιχειρήσεις πέραν εκείνων που διαθέτουν σημαντική ισχύ στην αγορά. Κατά συνέπεια, οι υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας είναι ενίοτε δυνατό να παραχωρούνται στους φορείς εκμετάλλευσης που προσφέρουν την οικονομικώς αποτελεσματικότερη παροχή πρόσβασης και υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών ανταγωνιστικής ή συγκριτικής επιλογής. Οι αντίστοιχες υποχρεώσεις μπορούν να περιλαμβάνονται ως όροι στις άδειες για την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών.

- (15) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρακολουθούν την κατάσταση των καταναλωτών όσον αφορά τη χρήση των διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών, ιδίως όσον αφορά την οικονομική προσσιτότητα των εν λόγω υπηρεσιών. Η οικονομική προσσιτότητα της τηλεφωνικής υπηρεσίας συνδέεται με την ενημέρωση των χρηστών σχετικά με τις δαπάνες τηλεφωνικής χρήσης και με το σχετικό κόστος της χρήσης του τηλεφώνου σε σχέση με άλλες υπηρεσίες, καθώς και με τη δυνατότητα να ελέγχουν τις δαπάνες τους. Κατά συνέπεια, η οικονομική προσσιτότητα συνεπάγεται την ενίσχυση των δικαιωμάτων των καταναλωτών, μέσω της επιβολής υποχρεώσεων στις καθορισμένες, για την παροχή των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, επιχειρήσεις. Στις υποχρεώσεις αυτές, συμπεριλαμβάνεται ένα συγκεκριμένο επίπεδο ανάλυσης λογαριασμού, η δυνατότητα επιλεκτικής φραγής κλήσεων (όπως οι δαπανηρές κλήσεις σε υπηρεσίες πρόσθετου τέλους), η δυνατότητα των καταναλωτών να ελέγχουν τις δαπάνες τους με τη βοήθεια μέσων προπληρωμής και η δυνατότητα των καταναλωτών για τμηματική αποπληρωμή των αρχικών τελών σύνδεσης. Είναι δυνατόν να απαιτηθεί η αναθεώρηση ή η αλλαγή των μέτρων αυτών, ανάλογα με τις εξελίξεις στην αγορά. Οι υφιστάμενες συνθήκες δεν δικαιολογούν την επιβολή, σε φορείς εκμετάλλευσης που επιβαρύνονται με υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας, της υπέρβασης να ειδοποιούν τους συνδρομητές για την υπέρβαση ενός προκαθορισμένου ορίου δαπανών ή για τυχόν ανωμαλίες όσον αφορά τον αριθμό των πραγματοποιούμενων κλήσεων. Η μελλοντική αναθεώρηση των σχετικών νομοθετικών διατάξεων θα πρέπει να εξετάσει αν τυχόν συντρέχει ανάγκη να ειδοποιούνται οι συνδρομητές για τους λόγους αυτούς.

- (16) Με εξαίρεση τις περιπτώσεις επανειλημμένης καθυστέρησης ή μη εξόφλησης των λογαριασμών, οι καταναλωτές θα πρέπει να προστατεύονται από την άμεση αποσύνδεση από το δίκτυο, λόγω μη εξόφλησης λογαριασμού και, ιδίως στην περίπτωση διαφορών που αφορούν μεγάλους λογαριασμούς για υπηρεσίες πρόσθετου τέλους, θα πρέπει να εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις βασικές τηλεφωνικές υπηρεσίες όσο εκκρεμεί η επίλυση της διαφοράς. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι η παροχή της εν λόγω πρόσβασης συνεχίζεται μόνο εάν ο συνδρομητής συνεχίζει να καταβάλλει τα τέλη μίσθωσης της γραμμής.

- (17) Η ποιότητα και η τιμή αποτελούν βασικούς παράγοντες σε μια ανταγωνιστική αγορά και οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται από επιχειρήσεις στις οποίες έχουν ανατεθεί υποχρεώσεις παροχής καθολικής

υπηρεσίας. Όσον αφορά την ποιότητα εξυπηρέτησης που επιτυγχάνουν αυτές οι επιχειρήσεις, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν τα ενδεδειγμένα μέτρα, όποτε το κρίνουν αναγκαίο. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν την επιτευχθείσα ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται από άλλες επιχειρήσεις παροχής δημόσιων τηλεφωνικών δικτύων ή/και διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών σε χρήστες, σε σταθερές θέσεις.

- (18) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να δημιουργούν, όπου χρειάζεται, μηχανισμούς για τη χρηματοδότηση του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, εφόσον αποδεικνύεται ότι η παροχή των υπηρεσιών αυτών είναι δυνατή μόνο με ζημία ή με καθαρό κόστος που αφίσταται της συνήθους εμπορικής πρακτικής. Είναι σημαντικό να εξασφαλίζεται ο ορθός υπολογισμός του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας και κάθε χρηματοδότηση να προκαλεί την ελάχιστη δυνατή στρέβλωση στην αγορά και στις επιχειρήσεις, και να συνάδει με τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης.
- (19) Κάθε υπολογισμός του καθαρού κόστους της καθολικής υπηρεσίας θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη το κόστος και τα έσοδα, καθώς και τα άυλα οφέλη που προκύπτουν από την παροχή καθολικής υπηρεσίας, δεν θα πρέπει όμως να δυσχεραίνει το γενικό στόχο της εξασφάλισης της αντιστοιχίας μεταξύ της τιμολόγησης και του κόστους. Το καθαρό κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, θα πρέπει να υπολογίζεται βάσει διαφανών διαδικασιών.
- (20) Ο συνυπολογισμός των άυλων οφελών σημαίνει ότι, για να καθοριστεί η συνολική επιβάρυνση κόστους, από το άμεσο καθαρό κόστος των υποχρεώσεων παροχής καθολικής υπηρεσίας, θα πρέπει να αφαιρείται μια χρηματική αποτίμηση των έμμεσων οφελών που αποκομίζει μια επιχείρηση λόγω της θέσης της, ως φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας.
- (21) Όταν μια υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας επιβαρύνει υπερβολικά μια επιχείρηση, είναι σκόπιμο να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να δημιουργούν μηχανισμούς για την ουσιαστική κάλυψη του καθαρού κόστους. Η κάλυψη μέσω δημοσίων κονδυλίων αποτελεί μια μέθοδο κάλυψης του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας. Είναι επίσης εύλογο το καθοριζόμενο καθαρό κόστος να καλύπτεται με όρους διαφάνειας από το σύνολο των χρηστών, μέσω της επιβολής εισφορών σε επιχειρήσεις. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να χρηματοδοτούν το καθαρό κόστος των διαφόρων στοιχείων της καθολικής υπηρεσίας με διάφορους μηχανισμούς ή/και να χρηματοδοτούν το καθαρό κόστος ορισμένων ή όλων των στοιχείων με οποιονδήποτε από τους μηχανισμούς αυτούς ή με συνδυασμό τους. Εάν η κάλυψη του κόστους γίνεται μέσω της επιβολής εισφορών στις επιχειρήσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η μέθοδος κατανομής του κόστους μεταξύ τους, βασίζεται σε αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια και είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας. Η αρχή αυτή δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να απαλλάσσουν από την εκπλήρωση της σχετικής υποχρέωσης τους νεοεισερχόμενους φορείς, οι οποίοι δεν διαθέτουν ακόμη σημαντική παρουσία στην αγορά. Κάθε χρηματοδοτικός μηχανισμός θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι συντελεστές της αγοράς συνεισφέρουν μόνο στη χρηματοδότηση των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας και όχι άλλων δραστηριοτήτων, οι οποίες δεν συνδέονται άμεσα με την παροχή υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας. Οι μηχανισμοί κάλυψης του κόστους θα πρέπει να σέβονται πάντοτε τις αρχές του κοινοτικού δικαίου, ιδίως όσον αφορά τους μηχανισμούς επιμερισμού και τις αρχές της αμεροληψίας και της αναλογικότητας. Κάθε χρηματοδοτικός μηχανισμός θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι χρήστες σε ένα κράτος μέλος δεν συνεισφέρουν στο κόστος της καθολικής υπηρεσίας σε άλλο κράτος μέλος, παραδείγματος χάριν, όταν πραγματοποιούνται κλήσεις από ένα κράτος μέλος σε άλλο.
- (22) Όταν τα κράτη μέλη αποφασίζουν να χρηματοδοτούν το καθαρό κόστος των υποχρεώσεων παροχής καθολικής υπηρεσίας από δημόσια κονδύλια, στη χρηματοδότηση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνεται η χρηματοδότηση από τους προϋπολογισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, συμπεριλαμβανομένων και άλλων δημόσιων πηγών χρηματοδότησης, όπως τα κρατικά λαχεία.
- (23) Το καθαρό κόστος των υποχρεώσεων παροχής καθολικής υπηρεσίας μπορεί να επιμερίζεται μεταξύ όλων ή μερικών συγκεκριμένων κλάσεων επιχειρήσεων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι ο μηχανισμός επιμερισμού τηρεί τις αρχές της διαφάνειας, της μικρότερης δυνατής διατάραξης της αγοράς, της αμεροληψίας και της αναλογικότητας. Μικρότερη δυνατή διατάραξη της αγοράς σημαίνει ότι οι εισφορές θα πρέπει να εισπράττονται κατά τρόπο με τον οποίον να εξασφαλίζεται ότι μειώνονται όσο το δυνατόν περισσότερο οι επιπτώσεις της οικονομικής επιβάρυνσης των τελικών χρηστών, π.χ. με την ευρύτερη δυνατή σταδιακή καταβολή των εισφορών.
- (24) Οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις που επωφελούνται της χρηματοδότησης για την παροχή καθολικής υπηρεσίας, υποβάλλουν με επαρκείς λεπτομέρειες τα συγκεκριμένα στοιχεία που χρήζουν χρηματοδότησης προκειμένου να δικαιολογήσουν το αίτημά τους. Τα συστήματα των κρατών μελών για την κοστολόγηση και τη χρηματοδότηση των υποχρεώσεων παροχής καθολικής υπηρεσίας, θα πρέπει να ανακοινώνονται στην Επιτροπή προκειμένου να εξακριβώνεται αν συμβιβάζονται με τη συνθήκη. Οι καθορισμένοι φορείς εκμετάλλευσης έχουν συμφέρον να διογκώνουν το υπολογιζόμενο καθαρό κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν την ουσιαστική διαφάνεια και τον έλεγχο των ποσών που διατίθενται για τη χρηματοδότηση των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας.
- (25) Οι αγορές επικοινωνιών εξακολουθούν να εξελίσσονται όσον αφορά τις υπηρεσίες και τα τεχνικά μέσα που χρησιμοποιούνται για την παροχή τους στους χρήστες. Οι υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας, οι οποίες καθορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο, θα πρέπει να επανεξετάζονται σε τακτά χρονικά διαστήματα, με στόχο την υποβολή προτάσεων για την αλλαγή ή τον επαναπροσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής. Η αναθεώρηση αυτή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις μεταβαλλόμενες κοινωνικές, εμπορικές και τεχνολογικές συνθήκες, καθώς και το γεγονός ότι κάθε αλλαγή στο πεδίο εφαρμογής θα πρέπει να υπόκειται στη διπλή δοκιμασία των υπηρεσιών που διατίθενται στο μεγαλύτερο μέρος του πλη-

θυσμού, με τον κίνδυνο του κοινωνικού αποκλεισμού για όσους δεν μπορούν να την αντιμετωπίσουν. Σε κάθε αλλαγή του πεδίου εφαρμογής των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ώστε να εξασφαλίζεται ότι δεν προωθούνται τεχνητά κάποιες τεχνολογικές επιλογές σε βάρος άλλων, ότι δεν επιβάλλεται δυσανάλογη χρηματοδοτική επιβάρυνση στις επιχειρήσεις του τομέα (γεγονός που θα έδινε σε κίνδυνο τις εξελίξεις στην αγορά και την καινοτομία) και ότι το βάρος της χρηματοδότησης δεν κατανέμεται άδικα στους καταναλωτές με χαμηλό εισόδημα. Κάθε αλλαγή στο πεδίο εφαρμογής σημαίνει αυτομάτως ότι το καθαρό κόστος δύναται να χρηματοδοτείται μέσω των επιτρεπόμενων από την παρούσα οδηγία μεθόδων. Τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται να επιβάλλουν στους συντελεστές της αγοράς χρηματοδοτικές εισφορές που αφορούν μέτρα τα οποία δεν αποτελούν τμήμα υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας. Κάθε μεμονωμένο κράτος μέλος διατηρεί το δικαίωμα να επιβάλλει ειδικά μέτρα (εκτός του πεδίου εφαρμογής των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας) και να τα χρηματοδοτεί σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, χωρίς όμως να επιβάλλει εισφορές στους συντελεστές της αγοράς.

(26) Η ενίσχυση του ανταγωνισμού σε όλες τις αγορές πρόσβασης και υπηρεσιών αυξάνει τις δυνατότητες επιλογής των χρηστών. Το επίπεδο του πραγματικού ανταγωνισμού και των επιλογών ποικίλει, τόσο στην Κοινότητα όσο και στο εσωτερικό των κρατών μελών, μεταξύ γεωγραφικών περιοχών και μεταξύ αγορών πρόσβασης και υπηρεσιών. Ορισμένοι χρήστες ενδέχεται να εξαρτώνται απόλυτα από επιχειρήσεις με σημαντική ισχύ στην αγορά για την παροχή πρόσβασης και υπηρεσιών. Σε γενικές γραμμές, για λόγους αποτελεσματικότητας και ενθάρρυνσης του πραγματικού ανταγωνισμού, είναι σημαντικό οι υπηρεσίες που παρέχονται από επιχειρήσεις με σημαντική ισχύ στην αγορά να αντικατοπτρίζουν το κόστος. Για λόγους αποτελεσματικότητας και για κοινωνικούς λόγους, τα τιμολόγια των τελικών χρηστών θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν τις συνθήκες ζήτησης και κόστους, υπό την προϋπόθεση ότι δεν προκαλούνται στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό. Ελλοχεύει ο κίνδυνος, μια επιχείρηση με σημαντική ισχύ στην αγορά να παρεμποδίζει ποικιλοτρόπως την είσοδο και άλλων επιχειρήσεων στην αγορά ή να προκαλεί στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό, π.χ. αυξάνοντας υπερβολικά τη χρέωση των υπηρεσιών που παρέχει ή μειώνοντας τις τιμές της για την προσέλκυση πελατών, προβαίνοντας σε υποχρεωτική δεσμοποίηση των λιανικών υπηρεσιών ή επιφυλάσσοντας, με αθέμιτο τρόπο, προνομιακή μεταχείριση σε ορισμένους πελάτες. Κατά συνέπεια, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να έχουν την εξουσία να επιβάλλουν, ως ύστατη λύση και μετά από τη δέουσα μελέτη του θέματος, ρυθμίσεις για τις λιανικές τιμές των επιχειρήσεων με σημαντική ισχύ στην αγορά. Είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται ανώτατα όρια τιμών και ρυθμίσεων γεωγραφικής στάθμισης ή παρεμφερή μέσα, καθώς και μη κανονιστικά μέτρα, όπως οι δημόσια προσιτές συγκρίσεις τιμολογίων λιανικής, για την επίτευξη του διπλού στόχου της προώθησης του πραγματικού ανταγωνισμού με παράλληλη ικανοποίηση των αναγκών δημόσιου συμφέροντος, όπως η διατήρηση της οικονομικής προσατότητας των διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών για ορισμένους καταναλωτές. Προκειμένου να εκπληρώνουν τις κανονιστικές φύσεως υποχρεώσεις τους σε αυτόν τον τομέα, συμπεριλαμβανομένης της επιβολής ελέγχων των τιμολογίων, οι εθνικές κανονιστικές αρχές είναι αναγκαίο να έχουν πρόσβαση στις κατάλληλες κοστολογικές πληροφορίες. Ωστόσο, οι ρυθμιστικοί έλεγχοι των υπηρεσιών λιανικής θα

πρέπει να επιβάλλονται μόνον όταν οι εθνικές κανονιστικές αρχές κρίνουν ότι, με σχετικά μέτρα χονδρικής ή μέτρα για την επιλογή ή την προεπιλογή του φορέα, δεν θα εφευγαν τον στόχο της εξασφάλισης πραγματικού ανταγωνισμού και δημόσιου συμφέροντος.

(27) Όταν μια εθνική κανονιστική αρχή επιβάλλει υποχρεώσεις εφαρμογής ενός συστήματος λογιστικής καταγραφής προκειμένου να υποστηρίξει τους ελέγχους των τιμών, μπορεί να διενεργεί η ίδια ετήσιο έλεγχο για να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση προς αυτό το σύστημα λογιστικής καταγραφής, υπό την προϋπόθεση ότι διαθέτει το απαιτούμενο ειδικευμένο προσωπικό, ή μπορεί να απαιτεί τη διενέργεια του ελέγχου από άλλον ειδικευμένο φορέα, ο οποίος είναι ανεξάρτητος από το συγκεκριμένο φορέα εκμετάλλευσης.

(28) Κρίνεται αναγκαίο να εξασφαλιστεί η συνέχιση της εφαρμογής των υφιστάμενων διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας τηλεπικοινωνιών για τη στοιχειώδη δέσμη υπηρεσιών μισθωμένων γραμμών, ιδίως της οδηγίας 92/44/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου στις μισθωμένες γραμμές ⁽¹⁾, μέχρις ότου οι εθνικές κανονιστικές αρχές καθορίσουν, με τις διαδικασίες ανάλυσης της αγοράς που προβλέπονται από την οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών υπηρεσιών (οδηγία πλαίσιο) ⁽²⁾, ότι οι διατάξεις αυτές περιττεύουν πλέον διότι, στην επικράτειά τους, έχει αναπτυχθεί αρκούντως ανταγωνιστική αγορά. Ο βαθμός ανταγωνισμού είναι πιθανόν να ποικίλει μεταξύ των διαφόρων αγορών μισθωμένων γραμμών της στοιχειώδους δέσμης καθώς και μεταξύ διαφόρων μερών της επικράτειας. Κατά τη διεξαγωγή της ανάλυσης αγοράς, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να αξιολογούν χωριστά κάθε αγορά μισθωμένων γραμμών της στοιχειώδους δέσμης, λαμβάνοντας υπόψη τις γεωγραφικές της διαστάσεις. Οι υπηρεσίες μισθωμένων γραμμών συνιστούν υποχρεωτικές υπηρεσίες που πρέπει να παρέχονται χωρίς την προσφυγή σε κανένα μηχανισμό αποζημίωσης. Η παροχή μισθωμένων γραμμών, εκτός της στοιχειώδους δέσμης μισθωμένων γραμμών, θα πρέπει να καλύπτεται από γενικές κανονιστικές διατάξεις του λιανικού εμπορίου και όχι από τις ειδικές απαιτήσεις που καλύπτουν την παροχή της στοιχειώδους δέσμης.

(29) Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν επίσης, βάσει ανάλυσης της σχετικής αγοράς, να απαιτούν από τους φορείς εκμετάλλευσης κινητών δικτύων με σημαντική ισχύ στην αγορά, να επιτρέπουν στους συνδρομητές τους να έχουν πρόσβαση στις υπηρεσίες οποιουδήποτε διασυνδεδεμένου παρόχου τηλεφωνικών υπηρεσιών διαθέσιμων στο κοινό είτε κατά την εκτέλεση συγκεκριμένης κλήσης είτε μέσω προεπιλογής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 165 της 19.6.1992, σ. 27· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση αριθ. 98/80/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 14 της 20.1.1998, σ. 27).

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 33 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- (30) Οι συμβάσεις αποτελούν σημαντικό μέσο στη διάθεση των χρηστών και των καταναλωτών για την εξασφάλιση ενός ελάχιστου επιπέδου διαφάνειας στην πληροφόρηση και ασφάλειας δικαίου. Οι περισσότεροι φορείς παροχής υπηρεσιών που λειτουργούν σε ανταγωνιστικό περιβάλλον, συνάπτουν συμβάσεις με τους πελάτες τους για λόγους προσέλκυσης πελατών. Πέραν των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, οι απαιτήσεις της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας για την προστασία του καταναλωτή που αφορούν στις συμβάσεις, ιδίως η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾ και η οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις ⁽²⁾, εφαρμόζονται στις συναλλαγές με καταναλωτές στον τομέα των ηλεκτρονικών δικτύων και υπηρεσιών. Ειδικότερα, οι καταναλωτές θα πρέπει να απολαύουν ενός ελάχιστου επιπέδου ασφάλειας δικαίου όσον αφορά τις συμβατικές τους σχέσεις με τον άμεσο φορέα παροχής τηλεφωνικών υπηρεσιών, έτσι ώστε οι συμβατικοί όροι, οι προϋποθέσεις, η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, οι όροι καταγγελίας της σύμβασης και της υπηρεσίας, τα μέτρα αποζημίωσης και η διαδικασία επίλυσης των διαφορών να καθορίζονται στις συμβάσεις τους. Οι συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ καταναλωτών και φορέων παροχής υπηρεσιών πέραν εκείνων που παρέχουν άμεση τηλεφωνική υπηρεσία, θα πρέπει να περιέχουν τις ίδιες πληροφορίες. Τα μέτρα για τη διασφάλιση της διαφάνειας στις τιμές, στα τιμολόγια, στους όρους και τις προϋποθέσεις, θα συμβάλλουν στη βελτίωση της δυνατότητας επιλογής των καταναλωτών ώστε να επωφελούνται πλήρως από τον ανταγωνισμό.
- (31) Οι τελικοί χρήστες θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στις διαθέσιμες στο κοινό πληροφορίες σχετικά με τις υπηρεσίες επικοινωνιών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται στην επικράτειά τους. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συλλέγουν, με συστηματικό τρόπο, πληροφορίες σχετικά με την ποιότητα των παρεχόμενων στην επικράτεια τους υπηρεσιών, βάσει κριτηρίων που επιτρέπουν τη σύγκριση μεταξύ των φορέων παροχής υπηρεσιών και μεταξύ των κρατών μελών. Οι επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες επικοινωνιών σε ανταγωνιστικό περιβάλλον, μπορούν να παρέχουν επαρκείς και ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με τις διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες που παρέχουν με σκοπό εμπορικά οφέλη. Παρόλα αυτά, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν τη δημοσίευση των πληροφοριών αυτών, εφόσον αποδειχθεί ότι οι πληροφορίες αυτές δεν διατίθενται πραγματικά στο κοινό.
- (32) Οι τελικοί χρήστες θα πρέπει να μπορούν να απολαύουν εγγύησης διαλειτουργικότητας για το σύνολο του εξοπλισμού ψηφιακής τηλεοπτικής λήψης που πωλείται στην Κοινότητα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν ελάχιστα εναρμονισμένα πρότυπα σε σχέση με τον εν λόγω εξοπλισμό. Τα πρότυπα αυτά μπορούν να αναπροσαρμόζονται κατά καιρούς, ανάλογα με την τεχνολογική πρόοδο και τις εξελίξεις στην αγορά.
- (33) Είναι επιθυμητό να παρέχεται στους καταναλωτές η δυνατότητα να επιτυγχάνουν την πληρέστερη δυνατή σύνδεση με ψηφιακές τηλεοπτικές συσκευές. Η διαλειτουργικότητα είναι εξελισσόμενη έννοια στις δυναμικές αγορές. Οι φορείς τυποποίησης θα πρέπει να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να εξασφαλίζουν ότι τα κατάλληλα πρότυπα εξασφαλίζονται παράλληλα με τις σχετικές τεχνολογίες. Είναι επίσης σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι υπάρχουν σύνδεσμοι για τις τηλεοπτικές συσκευές, οι οποίοι μπορούν να μεταδίδουν όλα τα απαιτούμενα στοιχεία ενός ψηφιακού σήματος, συμπεριλαμβανομένων των σημάτων ήχου και εικόνας, των πληροφοριών για την υπό όρους πρόσβαση, των πληροφοριών για τις υπηρεσίες, των Πληροφοριών Διεπαφής Προγράμματος (ARI) και των πληροφοριών σχετικά με την προστασία έναντι αντιγραφής. Συνεπώς, η παρούσα οδηγία εξασφαλίζει ότι η λειτουργικότητα της ανοικτής διεπαφής για τις ψηφιακές τηλεοπτικές συσκευές, δεν περιορίζεται από τους φορείς εκμετάλλευσης δικτύων, παρόχους υπηρεσιών ή κατασκευαστές εξοπλισμού και εξακολουθεί να εξελίσσεται παράλληλα με τις τεχνολογικές εξελίξεις. Είναι σκόπιμη η δημιουργία ενός κοινού προτύπου για την παρουσίαση και την εμφάνιση των ψηφιακών αλληλεπιδραστικών τηλεοπτικών υπηρεσιών μέσω ενός μηχανισμού καθοδηγούμενου από την αγορά, δεδομένου ότι θα ωφελούσε τους καταναλωτές. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή μπορούν να αναλαμβάνουν πολιτικές πρωτοβουλίες, συμβατές προς τη συνθήκη, για να ενθαρρύνουν την εξέλιξη αυτή.
- (34) Όλοι οι τελικοί χρήστες θα πρέπει να εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις υπηρεσίες τηλεφωνική, ανεξάρτητα από τον οργανισμό που παρέχει πρόσβαση στο δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο.
- (35) Η παροχή υπηρεσιών πληροφοριών καταλόγου και καταλόγων είναι ήδη ανοικτή στον ανταγωνισμό. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας συμπληρώνουν τις διατάξεις της οδηγίας 97/66/ΕΚ και παρέχουν στους συνδρομητές το δικαίωμα αναγραφής των προσωπικών τους δεδομένων σε έντυπο ή σε ηλεκτρονικό κατάλογο. Όλοι οι φορείς παροχής υπηρεσιών που διαθέτουν αριθμούς τηλεφώνου στους συνδρομητές τους, υποχρεούνται να διαθέτουν τις σχετικές πληροφορίες κατά τρόπο δίκαιο, κοστοστρεφή και αμερόληπτο.
- (36) Είναι σημαντικό οι χρήστες να έχουν τη δυνατότητα να καλούν ατελώς τον ενιαίο ευρωπαϊκό αριθμό κλήσης έκτακτης ανάγκης «112», καθώς και κάθε εθνικό αριθμό έκτακτης ανάγκης, από οποιοδήποτε τηλέφωνο, συμπεριλαμβανομένων των κοινόχρηστων τηλεφώνων, χωρίς χρήση μέσου πληρωμής. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν ήδη προβεί στις αναγκαίες οργανωτικές ρυθμίσεις για τον εθνικό οργανισμό συστημάτων έκτακτης ανάγκης, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι κλήσεις στον αριθμό αυτό απαντώνται και διεκπεραιώνονται δεόντως. Οι πληροφορίες για τον εντοπισμό του καλούντος, οι οποίες πρόκειται να διατίθενται στις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, στο μέτρο του τεχνικώς εφικτού, βελτιώνουν το επίπεδο της προστασίας και της ασφάλειας των χρηστών του «112» και βοηθούν τις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης κατά τη διεκπεραίωση των καθηκόντων τους, υπό τον όρο ότι εξασφαλίζεται η μεταφορά κλήσεων και συναφών δεδομένων στις αρμόδιες υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης. Η λήψη και η χρησιμοποίηση τέτοιων πληροφοριών θα πρέπει να είναι σύμφωνες προς το σχετικό κοινοτικό δίκαιο για την προστασία προσωπικών δεδομένων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 144 της 4.6.1997, σ. 19.

- Η σταθερή βελτίωση της τεχνολογίας των πληροφοριών υποστηρίζει προοδευτικά τον ταυτόχρονο χειρισμό αρκετών γλωσσών στα δίκτυα, με εύλογο κόστος. Η εξέλιξη αυτή αυξάνει το επίπεδο της ασφάλειας των ευρωπαϊών πολιτών που χρησιμοποιούν τον ενιαίο αριθμό κλήσης έκτακτης ανάγκης «112».
- (37) Η εύκολη πρόσβαση στις διεθνείς τηλεφωνικές υπηρεσίες είναι ζωτικής σημασίας για τους ευρωπαίους πολίτες και για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις. Ο κωδικός «00» έχει ήδη καθιερωθεί ως ο πρότυπος διεθνής τηλεφωνικός κωδικός πρόσβασης στην Κοινότητα. Είναι δυνατό να θεσπισθούν ή να εξακολουθήσουν να ισχύουν, ειδικές ρυθμίσεις για τις συνδιαλέξεις μεταξύ γειτονικών περιοχών εκατέρωθεν των συνόρων μεταξύ κρατών μελών. Η ΙΤU έχει χορηγήσει, σύμφωνα με τη σύσταση E.164 της ΙΤU, τον κωδικό «3883» στον Ευρωπαϊκό Χώρο Τηλεφωνικής Αριθμοδότησης (ETNS). Για να εξασφαλιστεί η σύνδεση των κλήσεων προς το ETNS, οι επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται δημόσια τηλεφωνικά δίκτυα θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι κλήσεις που χρησιμοποιούν τον κωδικό «3883» διασυνδέονται απευθείας ή εμμέσως με τα εξυπηρετητικά δίκτυα του ETNS τα οποία ορίζονται στα σχετικά πρότυπα του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Τυποποίησης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών (ETSI). Οι ρυθμίσεις αυτές διασύνδεσης θα πρέπει να διέπονται από τις διατάξεις της οδηγίας 2002/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) ⁽¹⁾.
- (38) Η πρόσβαση των τελικών χρηστών σε όλους τους πόρους αριθμοδότησης της Κοινότητας αποτελεί ζωτική προϋπόθεση για μια ενιαία αγορά. Η πρόσβαση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει τους δωρεάν αριθμούς, τους αριθμούς πρόσθετου τέλους και άλλους μη γεωγραφικούς αριθμούς, πλην των περιπτώσεων κατά τις οποίες ο καλούμενος συνδρομητής έχει επιλέξει, για εμπορικούς λόγους, να περιορίσει την πρόσβαση από ορισμένες γεωγραφικές περιοχές. Τα τέλη που επιβαρύνουν τα μέλη που καλούν από περιοχές, εκτός του συγκεκριμένου κράτους μέλους, δεν χρειάζεται να είναι τα ίδια με εκείνα που επιβαρύνουν τα μέλη που καλούν από περιοχές εντός του κράτους μέλους αυτού.
- (39) Οι ευκολίες τονικής επιλογής και αναγνώρισης καλούσας γραμμής διατίθενται συνήθως στα σύγχρονα τηλεφωνικά κέντρα και, κατά συνέπεια, είναι δυνατό να αυξάνεται η παροχή τους με μικρό ή και με μηδενικό κόστος. Η χρήση της τονικής επιλογής για την επαφή των χρηστών με ειδικές υπηρεσίες και ευκολίες, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας, παρουσιάζει τάσεις αύξησης, η δε αδυναμία παροχής της ευκολίας αυτής μπορεί να αποκλείσει τον χρήστη από τη χρήση των εν λόγω υπηρεσιών. Εφόσον οι εν λόγω ευκολίες είναι ήδη διαθέσιμες, δεν απαιτείται από τα κράτη μέλη να επιβάλλουν υποχρέωση για την παροχή τους. Η οδηγία 97/66/EK διασφαλίζει την ιδιωτική ζωή των χρηστών όσον αφορά την ανάλυση λογαριασμού, παρέχοντας στους χρήστες τα μέσα για την προστασία του δικαιώματός τους της ιδιωτικής ζωής, με την εφαρμογή της αναγνώρισης της καλούσας γραμμής. Η ανάπτυξη των υπηρεσιών αυτών, σε πανευρωπαϊκή βάση, θα ωφελούσε τους καταναλωτές και ενθαρρύνεται από την παρούσα οδηγία.
- (40) Ο φορητός αριθμός αποτελεί βασικό μέσο διευκόλυνσης των επιλογών του καταναλωτή και του αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε ανταγωνιστικό τηλεπικοινωνιακό περιβάλλον, ώστε οι τελικοί χρήστες που υποβάλλουν σχετικό αίτημα να έχουν τη δυνατότητα διατήρησης του ίδιου αριθμού (-ών) στο δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο, ανεξαρτήτως του φορέα παροχής της υπηρεσίας. Η παροχή της ευκολίας αυτής μεταξύ συνδέσεων με το δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο σε σταθερές και σε μη σταθερές θέσεις δεν καλύπτεται από την παρούσα οδηγία. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν διατάξεις για τη μεταφορά αριθμών μεταξύ δικτύων που παρέχουν υπηρεσίες σε σταθερές θέσεις και κινητών δικτύων.
- (41) Οι επιπτώσεις της φορητότητας των αριθμών ενισχύονται σημαντικά όταν υπάρχει διαφανής πληροφόρηση για τις τιμές, τόσο για τους τελικούς χρήστες που μεταφέρουν τους αριθμούς τους όσο και για τους τελικούς χρήστες που καλούν όσους έχουν μεταφέρει τους αριθμούς τους. Στο μέτρο του εφικτού, οι εθνικές κανονιστικές αρχές θα πρέπει να διευκολύνουν την κατάλληλη διαφάνεια τιμών στο πλαίσιο της εφαρμογής της φορητότητας αριθμού.
- (42) Όταν εξασφαλίζουν την κοστοστρέφεια των τιμών για διασύνδεση που σχετίζεται με την παροχή φορητότητας αριθμού, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις τιμές που ισχύουν σε συγκρίσιμες αγορές
- (43) Επί του παρόντος, τα κράτη μέλη επιβάλλουν ορισμένες υποχρεώσεις «μεταφοράς σήματος» σε δίκτυα για τη διάδοση στο κοινό ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καθορίζουν αναλογικές υποχρεώσεις σε επιχειρήσεις που ευρίσκονται στη δικαιοδοσία τους, για την εξυπηρέτηση θεμιτών στόχων δημόσιας πολιτικής· οι εν λόγω υποχρεώσεις θα πρέπει όμως να επιβάλλονται μόνον όπου είναι απαραίτητο για την κάλυψη στόχων δημόσιου συμφέροντος, σαφώς καθορισμένων από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, ενώ θα πρέπει να είναι αναλογικές και διαφανείς και να υπόκεινται σε περιοδική επανεξέταση. Οι υποχρεώσεις «μεταφοράς σήματος» τις οποίες επιβάλλουν τα κράτη μέλη, θα πρέπει να είναι εύλογες, δηλαδή θα πρέπει να είναι αναλογικές και διαφανείς, βάσει σαφώς καθορισμένων στόχων δημοσίου συμφέροντος, και θα μπορούσαν, ανάλογα με την περίπτωση, να συνεπάγονται την πρόβλεψη ανάλογης αποζημίωσης. Ανάμεσα σε τέτοιες υποχρεώσεις «μεταφοράς σήματος» μπορεί να περιλαμβάνεται και η υποχρέωση παροχής υπηρεσιών μετάδοσης ειδικά σχεδιασμένων για να διευκολύνουν την πρόσβαση των χρηστών με ειδικές ανάγκες.
- (44) Τα δίκτυα που χρησιμοποιούνται για τη διανομή ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών στο κοινό, περιλαμβάνουν την καλωδιακή τηλεόραση, τα δορυφορικά και τα επίγεια δίκτυα εκπομπών. Ενδέχεται επίσης να περιλαμβάνουν άλλα δίκτυα στο μέτρο που ένας σημαντικός αριθμός τελικών χρηστών χρησιμοποιεί τα δίκτυα αυτά ως το κύριο μέσο λήψης των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών.

(1) Βλέπε σελίδα 7 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- (45) Οι υπηρεσίες που προσφέρουν περιεχόμενο, όπως προσφορά προς πώληση μιας δέσμης περιεχομένου ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών, δεν καλύπτονται από το κοινό κανονιστικό πλαίσιο για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Οι πάροχοι των υπηρεσιών αυτών δεν θα πρέπει να υποβάλλονται σε υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας όσον αφορά τις δραστηριότητες αυτές. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα μέτρα που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, όσον αφορά τις υπηρεσίες αυτές.
- (46) Εφόσον ένα κράτος μέλος επιδιώκει να εξασφαλίσει την παροχή άλλων ειδικών υπηρεσιών σε ολόκληρη την επικράτειά του, οι υποχρεώσεις αυτές θα πρέπει να εκπληρώνονται στη βάση της οικονομικής απόδοσης και εκτός του πεδίου εφαρμογής των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν πρόσθετα μέτρα (όπως διευκόλυνση της ανάπτυξης της υποδομής ή των υπηρεσιών στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η αγορά δεν καλύπτει ικανοποιητικά τις απαιτήσεις των τελικών χρηστών ή των καταναλωτών) σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Ανταποκρινόμενο στην πρωτοβουλία εθροπε της Επιτροπής, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισσαβώνας της 23ης και 24ης Μαρτίου 2000, κάλεσε τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι όλα τα σχολεία θα διαθέτουν πρόσβαση στο Διαδίκτυο και σε πόρους για τα πολυμέσα.
- (47) Σε ανταγωνιστικό περιβάλλον, οι απόψεις των ενδιαφερομένων μερών, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών και των καταναλωτών, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις εθνικές κανονιστικές αρχές κατά την εξέταση θεμάτων συναφών με τα δικαιώματα των τελικών χρηστών. Θα πρέπει να θεσπιστούν αποτελεσματικές διαδικασίες για την επίλυση των διαφορών μεταξύ των καταναλωτών, αφ' ενός, και, αφ' ετέρου, των επιχειρήσεων παροχής διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών επικοινωνιών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν πλήρως υπόψη τη σύσταση 98/257/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 1998, σχετικά με τις αρχές που διέπουν τα αρμόδια όργανα για την εξώδικη επίλυση των διαφορών κατανάλωσης ⁽¹⁾.
- (48) Η από κοινού ρύθμιση θα μπορούσε να αποτελέσει κατάλληλο μέσο για την προώθηση αυστηρότερων ποιοτικών προτύπων και τη βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών. Η από κοινού ρύθμιση θα πρέπει να διέπεται από τις ίδιες αρχές, όπως η επίσημη ρύθμιση, θα πρέπει δηλαδή να είναι αντικειμενική, δικαιολογημένη, αναλογική, χωρίς διακρίσεις και διαφανής.
- (49) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ορίσει στοιχεία προστασίας των καταναλωτών, συμπεριλαμβανομένων σαφών συμβατικών όρων και μηχανισμών επίλυσης των διαφορών, καθώς επίσης και διαφάνεια στην τιμολόγηση για τους καταναλωτές. Θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνει την επέκταση των πλεονεκτημάτων αυτών σε άλλες κατηγορίες τελικών χρηστών, και ιδίως τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.
- (50) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα που αιτιολογούνται από λόγους οι οποίοι αναφέρονται στα άρθρα 30 και 46 της συνθήκης, ιδίως από λόγους δημόσιας ασφάλειας, δημόσιας τάξης και δημόσιας ηθικής.
- (51) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης, ήτοι ο καθορισμός ενός κοινού επιπέδου καθολικής υπηρεσίας στον τομέα των τηλεπικοινωνιών για όλους τους ευρωπαίους χρήστες και εναρμονισμένων όρων πρόσβασης και χρήσης δημόσιων τηλεφωνικών δικτύων σε σταθερές θέσεις και συναφών διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών καθώς και η επίτευξη ενός εναρμονισμένου πλαισίου για τη ρύθμιση των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, των δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών και των συναφών ευκολιών, είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, και μπορούν, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλλίτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως εκτίθεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως εκτίθεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.
- (52) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽²⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και στόχοι

1. Στο πλαίσιο της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο), η παρούσα οδηγία αφορά την παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στους τελικούς χρήστες. Σκοπός είναι να εξασφαλισθεί η διάθεση, σε ολόκληρη την Κοινότητα, διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών καλής ποιότητας μέσω πραγματικού ανταγωνισμού και επιλογών, καθώς και να αντιμετωπίζονται οι περιπτώσεις όπου οι ανάγκες των τελικών χρηστών δεν καλύπτονται ικανοποιητικά από την αγορά.

2. Η παρούσα οδηγία καθορίζει τα δικαιώματα των τελικών χρηστών καθώς και τις αντίστοιχες υποχρεώσεις των επιχειρήσεων που παρέχουν διαθέσιμα στο κοινό δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Όσον αφορά την εξασφάλιση της παροχής καθολικής υπηρεσίας μέσα σε ένα περιβάλλον ανοικτών και ανταγωνιστικών αγορών, η παρούσα οδηγία ορίζει τη στοιχειώδη δέσμη υπηρεσιών καθορισμένης ποιότητας στις οποίες έχουν πρόσβαση όλοι οι τελικοί χρήστες, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών εθνικών

⁽¹⁾ ΕΕ L 115 της 17.4.1998, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

συνθηκών, σε προσιτή τιμή και χωρίς στρέβλωση του ανταγωνισμού. Η παρούσα οδηγία καθορίζει επίσης τις υποχρεώσεις όσον αφορά την παροχή ορισμένων υποχρεωτικών υπηρεσιών, όπως η λιανική παροχή μισθωμένων γραμμών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, εφαρμόζονται οι ορισμοί που αναφέρονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία πλαίσιο).

Επιπλέον, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «Κοινόχρηστο τηλέφωνο»: τηλέφωνο διαθέσιμο στο κοινό εν γένει, για τη χρήση του οποίου μπορεί να απαιτείται χρήση κέρματος ή/και πιστωτικής/χρεωστικής κάρτας ή/και προπληρωμένης κάρτας, συμπεριλαμβανομένων των καρτών που χρησιμοποιούνται με κώδικα επιλογής.
- β) «Δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο»: δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιείται για την παροχή διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών. Υποστηρίζει τη μεταφορά φωνητικής επικοινωνίας μεταξύ σημείων τερματισμού, καθώς και άλλες μορφές επικοινωνίας, όπως φαξ και δεδομένα.
- γ) «Διαθέσιμη στο κοινό τηλεφωνική υπηρεσία»: υπηρεσία διαθέσιμη στο κοινό για τη δημιουργία και τη λήψη εθνικών και διεθνών κλήσεων και για την πρόσβαση στις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, μέσω αριθμού ή αριθμών που υπάρχουν σε εθνικό ή διεθνές σχέδιο τηλεφωνικής αριθμοδότησης· επιπλέον, ανάλογα με την περίπτωση, η υπηρεσία δύναται να περιλαμβάνει μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες υπηρεσίες: παροχή υπηρεσίας τηλεφωνητή, υπηρεσίες πληροφοριών καταλόγου, καταλόγους, παροχή κοινόχρηστων τηλεφώνων, παροχή υπηρεσίας με ειδικούς όρους, παροχή ειδικών ευκολιών σε πελάτες με ειδικές ανάγκες ή με ειδικές κοινωνικές ανάγκες ή/και παροχή μη γεωγραφικών υπηρεσιών.
- δ) «Γεωγραφικός αριθμός»: αριθμός ο οποίος περιλαμβάνεται στο εθνικό σχέδιο αριθμοδότησης, μέρος της ακολουθίας των ψηφίων του οποίου έχει γεωγραφική σημασία και χρησιμοποιείται για τη δρομολόγηση κλήσεων προς τον φυσικό τόπο του σημείου τερματισμού δικτύου (ΣΤΔ).
- ε) «Σημείο τερματισμού δικτύου»: (ΣΤΔ) : το σημείο στο οποίο παρέχεται στο συνδρομητή πρόσβαση στο δημόσιο δίκτυο επικοινωνιών· στα δίκτυα μεταγωγής ή δρομολόγησης, το ΣΤΔ καθορίζεται μέσω ειδικής διεύθυνσης δικτύου, η οποία μπορεί να συνδέεται με το όνομα ή τον αριθμό του συνδρομητή.
- στ) «Μη γεωγραφικός αριθμός»: αριθμός που περιλαμβάνεται στο εθνικό σχέδιο αριθμοδότησης και δεν είναι γεωγραφικός αριθμός. Συμπεριλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, αριθμοί κινητών

τηλεφώνων, αριθμοί ατελούς κλήσης και αριθμοί πρόσθετου τέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Άρθρο 3

Διάθεση της καθολικής υπηρεσίας

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο διατίθενται σε καθορισμένη ποιότητα σε κάθε τελικό χρήστη στην επικράτειά τους, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική του θέση, και, υπό το πρίσμα των ειδικών εθνικών προϋποθέσεων, σε προσιτή τιμή.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν την πιο αποτελεσματική και ενδεδειγμένη προσέγγιση για τη διασφάλιση της υλοποίησης της καθολικής υπηρεσίας, με σεβασμό στις αρχές της αντικειμενικότητας, της διαφάνειας, της αμεροληψίας και της αναλογικότητας. Επιδιώκουν να ελαχιστοποιούν τις στρεβλώσεις στην αγορά, ιδίως όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών με τιμές ή άλλους όρους και προϋποθέσεις που αποκλίνουν από τους συνηθισμένους εμπορικούς όρους, ενώ παράλληλα διαφυλάσσουν το δημόσιο συμφέρον.

Άρθρο 4

Παροχή πρόσβασης σε σταθερές θέσεις

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι κάθε εύλογο αίτημα για σύνδεση, σε σταθερές θέσεις, με το δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο και για πρόσβαση σε διαθέσιμες στο κοινό τηλεφωνικές υπηρεσίες σε σταθερές θέσεις, ικανοποιείται από μια τουλάχιστον επιχείρηση.

2. Η παρεχόμενη σύνδεση πρέπει να επιτρέπει στους τελικούς χρήστες να πραγματοποιούν και να δέχονται τοπικές, εθνικές και διεθνείς τηλεφωνικές κλήσεις, τηλεομοιοτυπικές επικοινωνίες και επικοινωνίες δεδομένων, με ρυθμούς δεδομένων που είναι επαρκείς προκειμένου να επιτρέπουν τη λειτουργική πρόσβαση στο Διαδίκτυο, λαμβάνοντας υπόψη τις επικρατούσες τεχνολογίες που χρησιμοποιεί η πλειοψηφία των συνδρομητών και την τεχνολογική σκοπιμότητα.

Άρθρο 5

Υπηρεσίες πληροφοριών καταλόγου και κατάλογοι

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:

- α) διατίθεται στους τελικούς χρήστες ένας τουλάχιστον πλήρης κατάλογος συνδρομητών, σε εγκεκριμένη από την αρμόδια αρχή μορφή, είτε έντυπη είτε ηλεκτρονική είτε σε αμφότερες τις μορφές, ο οποίος ενημερώνεται τακτικά, τουλάχιστον μια φορά ετησίως·

β) διατίθεται σε όλους τους τελικούς χρήστες, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών κοινοχρήστων τηλεφώνων, τουλάχιστον μία πλήρη τηλεφωνική υπηρεσία πληροφοριών καταλόγου.

2. Οι κατάλογοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 11 της οδηγίας 97/66/ΕΚ, όλους τους συνδρομητές των διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η ή οι επιχειρήσεις που παρέχουν τις υπηρεσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εφαρμόζουν την αρχή της αμεροληψίας κατά την επεξεργασία των πληροφοριών που τους διατίθενται από άλλες επιχειρήσεις.

Άρθρο 6

Κοινόχρηστα τηλέφωνα

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές δύνανται να επιβάλλουν υποχρεώσεις στις επιχειρήσεις με στόχο τη διασφάλιση της παροχής κοινόχρηστων τηλεφώνων για την ικανοποίηση των εύλογων αναγκών των τελικών χρηστών όσον αφορά τη γεωγραφική κάλυψη, τον αριθμό των τηλεφώνων, την ευκολία πρόσβασης των χρηστών με ειδικές ανάγκες στα τηλέφωνα αυτά, και την ποιότητα των υπηρεσιών.

2. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι η εθνική του κανονιστική αρχή μπορεί να αποφασίσει να μην επιβάλει υποχρεώσεις δυνάμει της παραγράφου 1, στο σύνολο ή σε μέρος της επικράτειάς του, εάν, βάσει διαβούλευσης των ενδιαφερομένων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 33, κρίνει ότι οι εν λόγω ευκολίες ή συγκρίσιμες υπηρεσίες είναι ευρέως διαθέσιμες.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δυνατότητα πραγματοποίησης κλήσεων έκτακτης ανάγκης από κοινόχρηστα τηλέφωνα, με χρήση του ενιαίου ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης 112, καθώς και άλλων εθνικών αριθμών έκτακτης ανάγκης, ατελώς στο σύνολο τους και χωρίς υποχρέωση χρήσης οποιουδήποτε μέσου πληρωμής.

Άρθρο 7

Ειδικά μέτρα για μειονεκτούντες χρήστες

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, ειδικά μέτρα για να εξασφαλίζουν, για τους μειονεκτούντες τελικούς χρήστες, την πρόσβαση και την οικονομική προστιτότητα των διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης στις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, τις υπηρεσίες πληροφοριών καταλόγου και τις υπηρεσίες καταλόγου, ισοδύναμες προς αυτές που παρέχονται στους λοιπούς τελικούς χρήστες.

2. Υπό το πρίσμα των εθνικών συνθηκών, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν ειδικά μέτρα, για να εξασφαλίσουν ότι και οι μειονεκτούντες τελικοί χρήστες μπορούν επίσης να επιλέγουν μεταξύ των επιχειρήσεων και των φορέων παροχής υπηρεσιών που είναι διαθέσιμοι στην πλειονότητα των τελικών χρηστών.

Άρθρο 8

Καθορισμός επιχειρήσεων

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν μία ή περισσότερες επιχειρήσεις οι οποίες εγγυώνται την παροχή καθολικής υπηρεσίας, όπως ορίζεται στα άρθρα 4, 5, 6 και 7, και, ανάλογα με την περίπτωση, το άρθρο 9 παράγραφος 2, έτσι ώστε να είναι δυνατόν να καλύπτεται το σύνολο της εθνικής επικράτειας. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν διαφορετικές επιχειρήσεις ή ομάδες επιχειρήσεων για την παροχή των διαφόρων στοιχείων της καθολικής υπηρεσίας και/ή για να καλύπτουν διαφορετικά μέρη της εθνικής επικράτειας.

2. Κατά τον καθορισμό των επιχειρήσεων στις οποίες αναθέτουν υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας, σε μέρος ή στο σύνολο της εθνικής επικράτειας, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν αποτελεσματικό, αντικειμενικό, διαφανή και αμερόληπτο μηχανισμό καθορισμού, μέσω του οποίου καμία επιχείρηση δεν αποκλείεται εκ των προτέρων από τον καθορισμό. Οι εν λόγω μέθοδοι καθορισμού εξασφαλίζουν ότι, η καθολική υπηρεσία παρέχεται με τρόπο οικονομικά αποδοτικό και μπορούν να χρησιμοποιούνται για να προσδιορίζεται το καθαρό κόστος της υποχρέωσης παροχής καθολικής υπηρεσίας, σύμφωνα με το άρθρο 12.

Άρθρο 9

Προσιτότητα τιμολογίων

1. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές παρακολουθούν την εξέλιξη και το επίπεδο των λιανικών τιμολογίων των υπηρεσιών, οι οποίες, σύμφωνα με τα άρθρα 4, 5, 6 και 7, υπάγονται στις υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας και οι οποίες παρέχονται από καθορισμένες επιχειρήσεις, ιδίως σε σχέση με τις εθνικές τιμές καταναλωτή και το εισόδημα.

2. Υπό το πρίσμα των εθνικών συνθηκών, τα κράτη μέλη μπορούν να υποχρεώνουν αυτές τις καθορισμένες επιχειρήσεις να παρέχουν τιμολογιακές επιλογές ή δέσμες τιμολογίων για τους καταναλωτές, οι οποίες είναι διαφορετικές από τους συνήθεις εμπορικούς όρους, προκειμένου ιδίως να εξασφαλίζεται ότι τα άτομα με χαμηλό εισόδημα ή με ειδικές κοινωνικές ανάγκες δεν αποκλείονται από την πρόσβαση ή τη χρήση της διαθέσιμης στο κοινό τηλεφωνικής υπηρεσίας.

3. Εκτός από τις διατάξεις για την υποχρέωση των καθορισμένων επιχειρήσεων να παρέχουν ειδικές τιμολογιακές επιλογές ή να τηρούν ανώτατα όρια τιμών ή γεωγραφική στάθμιση των τιμών ή άλλα παρόμοια συστήματα, τα κράτη μέλη μπορούν να εξασφαλίζουν ότι παρέχεται στήριξη στους καταναλωτές οι οποίοι έχουν ανιχνευθεί ως έχοντες χαμηλό εισόδημα ή ειδικές κοινωνικές ανάγκες.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να υποχρεώνουν τις επιχειρήσεις που υπέχουν τις προβλεπόμενες στα άρθρα 4, 5, 6 και 7 υποχρεώσεις, να εφαρμόζουν κοινά τιμολόγια, συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής στάθμισης των τιμών, στο σύνολο της επικράτειας, υπό το πρίσμα των εθνικών συνθηκών, ή να τηρούν ανώτατα όρια τιμών.

5. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι, αν μια καθορισμένη επιχείρηση υποχρεούται να παρέχει ειδικές τιμολο-

γιακές επιλογές, ενιαία τιμολόγια, συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής στάθμισης των τιμών, ή να τηρεί ανώτατα όρια τιμών, οι όροι χαρακτηρίζονται από πλήρη διαφάνεια και δημοσιεύονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με την αρχή της αμεροληψίας. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να απαιτούν την τροποποίηση ή την ανάκληση συγκεκριμένων συστημάτων.

Άρθρο 10

Έλεγχος δαπανών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι καθορισμένες επιχειρήσεις, κατά την παροχή ευκολιών και υπηρεσιών πέραν εκείνων που αναφέρονται στα άρθρα 4, 5, 6 και 7 και στο άρθρο 9 παράγραφος 2, καθορίζουν όρους και προϋποθέσεις έτσι ώστε ο συνδρομητής να μην είναι υποχρεωμένος να πληρώνει για ευκολίες ή υπηρεσίες, που δεν είναι απαραίτητες ούτε υποχρεωτικές για την αιτούμενη υπηρεσία.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι καθορισμένες επιχειρήσεις που υπέχουν υποχρεώσεις δυνάμει των άρθρων 4, 5, 6 και 7 και του άρθρου 9 παράγραφος 2, παρέχουν τις ειδικές ευκολίες και υπηρεσίες που περιγράφονται στο παράρτημα I, μέρος Α, προκειμένου οι συνδρομητές να μπορούν να παρακολουθούν και να ελέγχουν τις δαπάνες τους και να αποφεύγουν τυχόν αδικαιολόγητη αποσύνδεση της υπηρεσίας.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να μην εφαρμόζει τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, σε ολόκληρη την εθνική τους επικράτεια ή σε τμήμα της, εάν κρίνει ότι η ευκολία είναι ευρέως διαθέσιμη.

Άρθρο 11

Ποιότητα υπηρεσιών των καθορισμένων επιχειρήσεων

1. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι, όλες οι καθορισμένες επιχειρήσεις που υπέχουν υποχρεώσεις δυνάμει των άρθρων 4, 5, 6 και 7 και του άρθρου 9 παράγραφος 2, δημοσιεύουν επαρκείς και ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με τις επιδόσεις τους στην παροχή καθολικής υπηρεσίας, βάσει των παραμέτρων, των ορισμών και των μεθόδων μέτρησης της ποιότητας της υπηρεσίας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα III. Οι δημοσιευόμενες πληροφορίες διαβιβάζονται επίσης στην εθνική κανονιστική αρχή.

2. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να ορίζουν, μεταξύ άλλων, πρόσθετα πρότυπα ποιότητας της υπηρεσίας στις περιπτώσεις όπου έχουν αναπτυχθεί οι σχετικές παράμετροι, για την αξιολόγηση της απόδοσης των επιχειρήσεων όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών σε τελικούς χρήστες και καταναλωτές με ειδικές ανάγκες. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες σχετικά με την απόδοση των επιχειρήσεων ως προς τις συγκεκριμένες παραμέτρους δημοσιεύονται επίσης και διατίθενται στην εθνική κανονιστική αρχή.

3. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές δύνανται να προσδιορίζουν, επιπλέον, το περιεχόμενο και τη μορφή των προς δημοσίευση πληροφοριών και τον τρόπο δημοσίευσής τους, ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι τελικοί χρήστες και οι καταναλωτές έχουν πρόσβαση σε πλήρεις, συγκρίσιμες και εύχρηστες πληροφορίες.

4. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές είναι σε θέση να ορίζουν στόχους επιδόσεων για τις επιχειρήσεις που υπέχουν υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας, δυνάμει, τουλάχιστον, του άρθρου 4. Στην περίπτωση αυτή, οι εθνικές κανονιστικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τις απόψεις των ενδιαφερομένων, όπως προβλέπεται ιδίως στο άρθρο 33.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να παρακολουθούν την τήρηση αυτών των στόχων επιδόσεων από τις καθορισμένες επιχειρήσεις.

6. Η κατ' επανάληψη αδυναμία μιας επιχείρησης να τηρήσει τους στόχους επιδόσεων μπορεί να προκαλέσει τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων σύμφωνα με την οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) ⁽¹⁾. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να διατάξουν ανεξάρτητους ελέγχους ή παρόμοιες εξετάσεις των στοιχείων επιδόσεων, που πληρώνονται από τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, προκειμένου να εξασφαλίζεται η ακρίβεια και η συγκρισιμότητα των δεδομένων που διαθέτουν οι επιχειρήσεις με υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας.

Άρθρο 12

Κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας

1. Όταν οι εθνικές κανονιστικές αρχές κρίνουν ότι η παροχή καθολικής υπηρεσίας, όπως προβλέπεται στα άρθρα 3 έως 10, ενδέχεται να συνιστά αθέμιτη επιβάρυνση για τις επιχειρήσεις που έχουν καθοριστεί για την παροχή της, υπολογίζουν το καθαρό κόστος παροχής της.

Για το σκοπό αυτό, οι εθνικές κανονιστικές αρχές:

- α) Υπολογίζουν το καθαρό κόστος της υποχρέωσης καθολικής υπηρεσίας, λαμβάνοντας υπόψη το τυχόν αγοραίο όφελος που αποκομίζει μια επιχείρηση που έχει καθοριστεί για την παροχή καθολικής υπηρεσίας, σύμφωνα με το παράρτημα IV, μέρος Α, ή
- β) χρησιμοποιούν το καθαρό κόστος παροχής καθολικής υπηρεσίας, το οποίο υπολογίζεται με μηχανισμό καθορισμού, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2.

2. Οι λογαριασμοί ή/και άλλες πληροφορίες, στις οποίες βασίζεται ο υπολογισμός του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α), ελέγχ-

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 21 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

τα ή εξετάζεται από την εθνική κανονιστική αρχή ή φορέα ανεξάρτητο από τα ενδιαφερόμενα μέρη και εγκεκριμένο από την εθνική κανονιστική αρχή. Τα αποτελέσματα του υπολογισμού κόστους και τα πορίσματα του ελέγχου, δημοσιοποιούνται.

Άρθρο 13

Χρηματοδότηση των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας

1. Εφόσον, βάσει του υπολογισμού του καθαρού κόστους που αναφέρεται στο άρθρο 12, οι εθνικές κανονιστικές αρχές αποφαινόμενες ότι μια επιχείρηση υφίσταται αθέμιτη επιβάρυνση, τα κράτη μέλη αποφασίζουν, μετά από αίτηση μιας καθορισμένης επιχείρησης:

- α) να εισάγουν μηχανισμό αποζημίωσης της εν λόγω επιχείρησης για το καθορισμένο καθαρό κόστος, υπό διαφανείς συνθήκες από δημόσια κονδύλια, ή/και
- β) να επιμερίσουν το καθαρό κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας μεταξύ των φορέων παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών υπηρεσιών.

2. Όταν το καθαρό κόστος επιμερίζεται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο β), τα κράτη μέλη θεσπίζουν μηχανισμό επιμερισμού, τον οποίο διαχειρίζεται η εθνική κανονιστική αρχή ή φορέας ανεξάρτητος από τους δικαιούχους, υπό την εποπτεία της εθνικής κανονιστικής αρχής. Μόνο το καθαρό κόστος, όπως υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12, των υποχρεώσεων που θεσπίζονται με τα άρθρα 3 έως 10, μπορεί να χρηματοδοτείται.

3. Ο μηχανισμός επιμερισμού πρέπει να τηρεί τις αρχές της διαφάνειας, της ελάχιστης δυνατής στρέβλωσης της αγοράς, της αμεροληψίας και της αναλογικότητας, σύμφωνα με τις αρχές του παραρτήματος IV, μέρος Β. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν να μην απαιτούν τη συνεισφορά επιχειρήσεων ο εθνικός κύκλος εργασιών των οποίων δεν υπερβαίνει ένα καθορισμένο όριο.

4. Κάθε επιβάρυνση που σχετίζεται με τον επιμερισμό του κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, διαχωρίζεται και προσδιορίζεται χωριστά για κάθε επιχείρηση. Οι εν λόγω επιβαρύνσεις δεν επιβάλλονται ούτε εισπράττονται από επιχειρήσεις που δεν παρέχουν υπηρεσίες στην επικράτεια του κράτους μέλους που έχει θεσπίσει τον μηχανισμό επιμερισμού.

Άρθρο 14

Διαφάνεια

1. Όταν θεσπίζεται μηχανισμός επιμερισμού του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, όπως ορίζει το άρθρο 13, οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι οι αρχές που διέπουν τον επιμερισμό του κόστους και οι λεπτομέρειες του χρησιμοποιούμενου μηχανισμού, δημοσιοποιούνται.

2. Με την επιφύλαξη των κοινοτικών και εθνικών κανόνων για το επιχειρηματικό απόρρητο, οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι δημοσιεύεται ετήσια έκθεση στην οποία εμφανίζονται το υπολογιζόμενο κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας και προσδιορίζονται οι συνεισφορές όλων των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και το τυχόν αγοραίο όφελος, που αποκομίζουν ενδεχομένως ή οι επιχειρήσεις που έχουν καθοριστεί για την παροχή καθολικής υπηρεσίας, εφόσον πράγματι υπάρχει και λειτουργεί Ταμείο.

Άρθρο 15

Επανεξέταση του πεδίου εφαρμογής της καθολικής υπηρεσίας

1. Η Επιτροπή επανεξετάζει τακτικά το πεδίο εφαρμογής της καθολικής υπηρεσίας, ιδίως προκειμένου να προτείνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο την αλλαγή ή τον επαναπροσδιορισμό του. Η επανεξέταση πραγματοποιείται, για πρώτη φορά, εντός δύο ετών από την ημερομηνία εφαρμογής, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και στη συνέχεια ανά τριετία.

2. Η επανεξέταση διενεργείται υπό το πρίσμα των κοινωνικών, οικονομικών και τεχνολογικών εξελίξεων, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τα ποσοστά κινητικότητας και τους ρυθμούς δεδομένων, υπό το φως των επικρατούσων τεχνολογιών που χρησιμοποιεί η πλειοψηφία των καταναλωτών. Η διαδικασία επανεξέτασης διενεργείται σύμφωνα με το παράρτημα V. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τα πορίσματα της επανεξέτασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΜΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΙΣΧΥ ΣΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΑΓΟΡΕΣ

Άρθρο 16

Επανεξέταση υποχρεώσεων

1. Τα κράτη μέλη διατηρούν όλες τις υποχρεώσεις όσον αφορά:

α) τα τιμολόγια λιανικής για την παροχή πρόσβασης και τη χρήση του δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου, που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 17 της οδηγίας 98/10/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 1998, για την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) στη φωνητική τηλεφωνία και για την καθολική υπηρεσία για τις τηλεπικοινωνίες σε ανταγωνιστικό περιβάλλον ⁽¹⁾.

β) την επιλογή ή προεπιλογή φορέα, που επιβάλλονται δυνάμει της οδηγίας 97/33/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθο-

⁽¹⁾ ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 24.

λική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) ⁽¹⁾.

γ) τις μισθωμένες γραμμές, που επιβάλλονται δυνάμει των άρθρων 3, 4, 6, 7, 8 και 10 της οδηγίας 92/44/ΕΟΚ,

μέχρις ότου πραγματοποιηθεί η επανεξέταση και γίνει ο προσδιορισμός σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

2. Η Επιτροπή υποδεικνύει συναφείς αγορές για τις υποχρεώσεις σχετικά με τις λιανικές αγορές, που αναφέρονται στην αρχική σύσταση σχετικά με συναφείς αγορές προϊόντων και υπηρεσιών και στην απόφαση που προσδιορίζει διακρατικές αγορές και η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 15 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο).

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, το συντομότερο δυνατόν μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, και σε τακτά χρονικά διαστήματα ακολούθως, οι εθνικές κανονιστικές αρχές διεξάγουν ανάλυση αγοράς, σύμφωνα με τη διαδικασία που εκτίθεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο), για να προσδιορίσουν αν θα διατηρήσουν, θα τροποποιήσουν ή θα άρουν τις υποχρεώσεις σχετικά με τις λιανικές αγορές. Τα λαμβανόμενα μέτρα υπόκεινται στη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 7 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο).

Άρθρο 17

Ρυθμιστικοί έλεγχοι των λιανικών υπηρεσιών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εάν:

α) Ως αποτέλεσμα μιας ανάλυσης αγοράς, που διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3, μια εθνική κανονιστική αρχή κρίνει ότι μια συγκεκριμένη λιανική αγορά, που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 15 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο), δεν είναι επαρκώς ανταγωνιστική και

β) η εθνική κανονιστική αρχή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται δυνάμει της οδηγίας 2002/19/ΕΚ (οδηγία για την πρόσβαση) ή το άρθρο 19 της παρούσας οδηγίας, δεν έχουν ως αποτέλεσμα την επίτευξη των στόχων του άρθρου 8 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο),

οι εθνικές κανονιστικές αρχές επιβάλλουν κατάλληλες κανονιστικές υποχρεώσεις στις επιχειρήσεις οι οποίες έχουν ανιχνευθεί ως έχουσες σημαντική ισχύ σε μια συγκεκριμένη λιανική αγορά σύμφωνα με το άρθρο 14 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο).

2. Οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται δυνάμει της παραγράφου 1, βασίζονται στη φύση του εντοπιζόμενου προβλήματος και είναι αναλογικές και δικαιολογημένες, λαμβανομένων υπόψη των στόχων του άρθρου 8 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο). Οι επιβαλλόμενες υποχρεώσεις μπορούν να περιλαμβάνουν την

υποχρέωση των προσδιοριζόμενων επιχειρήσεων να μην χρεώνουν υπερβολικές τιμές, να μην παρεμποδίζουν την είσοδο νεοεισερχόμενων στην αγορά, να μην προκαλούν στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό με τον καθορισμό ιδιαίτερα χαμηλών τιμών προς προσέλκυση πελατών, να μην παρέχουν, με αθέμιτο τρόπο, προνόμια σε ειδικούς τελικούς χρήστες ούτε να δεσμοποιούν, χωρίς εύλογη αιτία, τις υπηρεσίες. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να επιβάλλουν στις επιχειρήσεις αυτές κατάλληλα μέτρα περιορισμού των τιμών λιανικής, μέτρα για τον έλεγχο των επιμέρους τιμολογίων ή μέτρα για προσανατολισμό των τιμολογίων στο κόστος ή των τιμών σε συγκρίσιμες αγορές, προκειμένου να προστατεύουν τα συμφέροντα των τελικών χρηστών και παράλληλα να προωθούν τον πραγματικό ανταγωνισμό.

3. Κατόπιν αιτήματος, οι εθνικές κανονιστικές αρχές υποβάλλουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τους πραγματοποιούμενους ελέγχους λιανικής και, όπου χρειάζεται, τα συστήματα λογιστικής καταγραφής κόστους, που χρησιμοποιούν οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις.

4. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι, όταν επιχείρηση υπόκειται σε ρύθμιση τιμολογίου ή άλλους σχετικούς ελέγχους λιανικής, εφαρμόζονται τα αναγκαία και ενδεδειγμένα συστήματα λογιστικής καταγραφής κόστους. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να ορίζουν τη μορφή και τη λογιστική μεθοδολογία που πρέπει να χρησιμοποιούνται. Η τήρηση του συστήματος λογιστικής καταγραφής του κόστους, ελέγχεται από ανεξάρτητο ειδικευμένο φορέα. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν την κατ' έτος δημοσίευση δήλωσης συμμόρφωσης.

5. Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 παράγραφος 2 και του άρθρου 10, οι εθνικές κανονιστικές αρχές δεν επιβάλλουν τους μηχανισμούς ελέγχου λιανικής που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, σε αγορές περιοχών ή χρηστών, στις οποίες θεωρούν ότι επικρατεί πραγματικός ανταγωνισμός.

Άρθρο 18

Ρυθμιστικοί έλεγχοι της στοιχειώδους δέσμης μισθωμένων γραμμών

1. Όταν, ως αποτέλεσμα της ανάλυσης αγοράς που εκπονείται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3, μια εθνική κανονιστική αρχή αποφαινεται ότι η αγορά για την παροχή μέρους ή ολόκληρης της στοιχειώδους δέσμης μισθωμένων γραμμών, δεν είναι πραγματικά ανταγωνιστική, εντοπίζει επιχειρήσεις με σημαντική ισχύ στην αγορά στην παροχή των συγκεκριμένων στοιχείων της στοιχειώδους δέσμης υπηρεσιών μισθωμένων γραμμών, σε μέρος ή το σύνολο της επικράτειάς της, σύμφωνα με το άρθρο 14 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο). Η εθνική κανονιστική αρχή επιβάλλει, στις επιχειρήσεις αυτές, υποχρεώσεις σχετικά με την παροχή της στοιχειώδους δέσμης μισθωμένων γραμμών, όπως ορίζεται στον κατάλογο προτύπων που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο), και τους όρους για την παροχή αυτήν, όπως εκτίθεται στο παράρτημα VII της παρούσας οδηγίας, όσον αφορά τις συγκεκριμένες αγορές μισθωμένων γραμμών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 199, 26.7.1997, σ. 32· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/61/ΕΚ (ΕΕ L 268, 3.10.1998, σ. 37).

2. Εάν, ύστερα από την ανάλυση αγοράς που διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3, μια εθνική κανονιστική αρχή κρίνει ότι μια συναφής αγορά για την παροχή μισθωμένων γραμμών της στοιχειώδους δέσμης είναι όντως ανταγωνιστική, ανακαλεί τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, σε σχέση με τη συγκεκριμένη αγορά μισθωμένων γραμμών.

3. Η στοιχειώδης δέσμη των μισθωμένων γραμμών με εναρμονισμένα χαρακτηριστικά, και τα σχετικά πρότυπα, δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ως μέρος του καταλόγου προτύπων που αναφέρεται στο άρθρο 17 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο). Η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει τις τροποποιήσεις που απαιτούνται για την προσαρμογή της στοιχειώδους δέσμης μισθωμένων γραμμών στις νέες τεχνικές εξελίξεις και στη μεταβαλλόμενη ζήτηση της αγοράς, συμπεριλαμβανομένης της ενδεχόμενης διαγραφής ορισμένων τύπων μισθωμένων γραμμών από τη στοιχειώδη δέσμη, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 37 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 19

Επιλογή και προεπιλογή φορέα

1. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές υποχρεώνουν τις κοινοποιημένες επιχειρήσεις με σημαντική ισχύ στην αγορά παροχής σύνδεσης με και χρήσης του δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου σε σταθερές θέσεις, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3, να επιτρέπουν στους συνδρομητές τους πρόσβαση στις υπηρεσίες οποιουδήποτε διασυνδεδεμένου φορέα παροχής διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών:

- α) ανά κλήση πληκτρολόγηση προθέματος ή κωδικού επιλογής φορέα και
- β) με προεπιλογή, βάσει συστήματος παράκαμψης των προεπιλεγμένων επιλογών ανά κλήση, με πληκτρολόγηση προθέματος ή κωδικού επιλογής φορέα.

2. Οι ανάγκες των χρηστών για την εφαρμογή των ευκολιών αυτών σε άλλα δίκτυα ή με άλλους τρόπους, εκτιμώνται σύμφωνα με τη διαδικασία ανάλυσης της αγοράς που περιγράφεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο), και εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας 2002/19/ΕΚ (οδηγία για την πρόσβαση).

3. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι η τιμολόγηση για την πρόσβαση και τη διασύνδεση που σχετίζονται με την παροχή των ευκολιών της παραγράφου 1, γίνεται με βάση το κόστος και ότι οι τυχόν άμεσες επιβαρύνσεις των συνδρομητών δεν λειτουργούν αποτρεπτικά για τη χρήση των ευκολιών αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΕΛΙΚΟΥ ΧΡΗΣΤΗ

Άρθρο 20

Συμβάσεις

1. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των κοινοτικών κανόνων για την προστασία του καταναλωτή, ιδίως των οδηγιών 97/7/ΕΚ και 93/13/ΕΚ, και των εθνικών κανόνων που είναι σύμφωνοι με το κοινοτικό δίκαιο.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι καταναλωτές, όταν είναι συνδρομητές υπηρεσιών παροχής σύνδεσης και/ή πρόσβασης στο δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο, έχουν δικαίωμα για σύμβαση με επιχείρηση ή επιχειρήσεις που παρέχουν τις υπηρεσίες αυτές. Στη σύμβαση καθορίζονται τουλάχιστον:

- α) τα στοιχεία και η διεύθυνση του φορέα παροχής·
- β) οι παρεχόμενες υπηρεσίες, το παρεχόμενο επίπεδο ποιότητας υπηρεσιών, καθώς και ο χρόνος της αρχικής σύνδεσης·
- γ) οι τύποι παρεχόμενων υπηρεσιών συντήρησης·
- δ) οι λεπτομέρειες των τιμών και των τιμολογίων και τα μέσα με τα οποία δύναται να αποκτώνται ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με το σύνολο των τιμολογίων και των τελών συντήρησης που ισχύουν·
- ε) η διάρκεια της σύμβασης, και οι όροι για την ανανέωση και την καταγγελία των υπηρεσιών και της σύμβασης·
- στ) κάθε ρύθμιση για αποζημίωση και επιστροφή σε περίπτωση αθέτησης της σύμβασης όσον αφορά το επίπεδο ποιότητας της υπηρεσίας και
- ζ) ο τρόπος κίνησης των διαδικασιών επίλυσης των διαφορών σύμφωνα με το άρθρο 34.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν την εν λόγω υποχρέωση για να καλύπτουν και άλλους τελικούς χρήστες.

3. Οι συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ καταναλωτών και φορέων παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών πέραν των φορέων παροχής σύνδεσης ή/και πρόσβασης στο δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο, πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν τις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν την εν λόγω υποχρέωση για να καλύπτουν και άλλους τελικούς χρήστες.

4. Οι συνδρομητές έχουν το δικαίωμα να καταγγέλλουν τις συμβάσεις τους χωρίς κυρώσεις, όταν τους κοινοποιούνται οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των συμβατικών όρων. Οι συνδρομητές ειδοποιούνται εγκαίρως, τουλάχιστον ένα μήνα πριν, σχετικά με τις

τροποποιήσεις αυτές, και ενημερώνονται, ταυτόχρονα, για το δικαίωμά τους να καταγγέλλουν τις συμβάσεις αυτές, χωρίς κυρώσεις, εφόσον δεν δέχονται τους νέους όρους.

Άρθρο 21

Διαφάνεια και δημοσίευση πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διατίθενται στο κοινό, ιδίως σε όλους τους καταναλωτές, διαφανείς και ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με τις ισχύουσες τιμές και τιμολόγια, καθώς και τους τυποποιημένους όρους και προϋποθέσεις σχετικά με την πρόσβαση και τη χρήση τηλεφωνικών υπηρεσιών διαθέσιμων στους κοινούς χρήστες και τους καταναλωτές, σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος II.

2. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές διευκολύνουν την παροχή πληροφοριών που επιτρέπουν στους τελικούς χρήστες, στο μέτρο του εφικτού, και στους καταναλωτές να προβαίνουν σε ανεξάρτητη αξιολόγηση του κόστους των εναλλακτικών τρόπων χρήσης, παραδείγματος χάριν μέσω διαδοχικής καθοδήγησης.

Άρθρο 22

Ποιότητα υπηρεσιών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές, αφού λάβουν υπόψη τη γνώμη των ενδιαφερομένων μερών, είναι σε θέση να απαιτούν από τις επιχειρήσεις που παρέχουν διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, να δημοσιεύουν συγκρίσιμες, επαρκείς και ενημερωμένες πληροφορίες για τους τελικούς χρήστες, σχετικά με την ποιότητα των υπηρεσιών τους. Οι πληροφορίες διαβιβάζονται επίσης, κατόπιν αιτήματος, στην εθνική κανονιστική αρχή, πριν δημοσιευθούν.

2. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να καθορίζουν, μεταξύ άλλων, τις προς μέτρηση παραμέτρους ποιότητας της υπηρεσίας και το περιεχόμενο, τη μορφή και τον τρόπο δημοσίευσης των πληροφοριών, προκειμένου να εξασφαλίζεται η πρόσβαση των τελικών χρηστών σε πλήρεις, συγκρίσιμες και εύχρηστες πληροφορίες. Ανάλογα με την περίπτωση, μπορούν να χρησιμοποιούνται οι παράμετροι, οι ορισμοί και οι μέθοδοι μέτρησης που περιέχονται στο παράρτημα III.

Άρθρο 23

Ακεραιότητα του δικτύου

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα για να εξασφαλίζουν την ακεραιότητα του δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου σε σταθερές θέσεις και, σε περίπτωση καταστροφικής βλάβης του δικτύου ή σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας, τη διαθεσιμότητα του δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου και των διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών σε σταθερές θέσεις. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις που παρέχουν διαθέσιμες στο κοινό τηλεφωνικές υπηρεσίες σε σταθερές θέσεις, λαμβάνουν όλα τα εύλογα μέτρα για να εξασφαλίζουν αδιάκοπτη πρόσβαση σε υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης.

Άρθρο 24

Διαλειτουργικότητα του ψηφιακού τηλεοπτικού εξοπλισμού ευρείας κατανάλωσης

Σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος VI, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διαλειτουργικότητα του ψηφιακού τηλεοπτικού εξοπλισμού ευρείας κατανάλωσης, που αναφέρεται στο εν λόγω παράρτημα.

Άρθρο 25

Υπηρεσίες τηλεφωνική και υπηρεσίες πληροφοριών καταλόγου

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν το δικαίωμα των συνδρομητών των διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών, να καταχωρίζονται τα στοιχεία τους στον διαθέσιμο στο κοινό κατάλογο, που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο α).

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όλες οι επιχειρήσεις που χορηγούν αριθμούς τηλεφώνου σε συνδρομητές, ικανοποιούν κάθε εύλογο αίτημα για τη διάθεση, στο πλαίσιο της παροχής διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών πληροφοριών καταλόγου και καταλόγων, των σχετικών πληροφοριών σε συμφωνημένη μορφή και κατά τρόπο δίκαιο, αντικειμενικό, κοστοστρεφή και αμερόληπτο.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όλοι οι τελικοί χρήστες που είναι συνδεδεμένοι με το δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο, έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες βοήθειας μέσω τηλεφωνική και σε υπηρεσίες πληροφοριών καταλόγου, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β).

4. Τα κράτη μέλη δεν πρέπει να εφαρμόζουν κανονιστικούς περιορισμούς που εμποδίζουν την άμεση πρόσβαση των τελικών χρηστών ενός κράτους μέλους, στην υπηρεσία πληροφοριών καταλόγου άλλου κράτους μέλους.

5. Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 εφαρμόζονται, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων του κοινοτικού δικαίου για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής, ιδίως του άρθρου 11 της οδηγίας 97/66/EK.

Άρθρο 26

Ενιαίος ευρωπαϊκός αριθμός κλήσης έκτακτης ανάγκης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, πέρα από κάθε άλλο αριθμό κλήσης έκτακτης ανάγκης που ορίζεται από τις εθνικές κανονιστικές αρχές, όλοι οι τελικοί χρήστες διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών των κοινόχρηστων τηλεφώνων, έχουν τη δυνατότητα να καλούν ατελώς τις υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, χρησιμοποιώντας τον ενιαίο ευρωπαϊκό αριθμό κλήσης έκτακτης ανάγκης «112».

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι κλήσεις στον ενιαίο ευρωπαϊκό αριθμό κλήσης έκτακτης ανάγκης «112», απαντώνται δεόντως και διεκπεραιώνονται, με τον πλέον ενδεδειγμένο τρόπο, για τον εθνικό οργανισμό συστημάτων έκτακτης ανάγκης, και στο πλαίσιο των τεχνολογικών δυνατοτήτων των δικτύων.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, οι επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται δημόσια τηλεφωνικά δίκτυα, διαθέτουν πληροφορίες για τον εντοπισμό του καλούντος στις αρμόδιες για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης αρχές, στο μέτρο του τεχνικώς εφικτού, για όλες τις κλήσεις στον ενιαίο ευρωπαϊκό αριθμό κλήσης έκτακτης ανάγκης «112».

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πολίτες ενημερώνονται επαρκώς για την ύπαρξη και τη χρήση του ενιαίου ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης «112».

Άρθρο 27

Ευρωπαϊκοί τηλεφωνικοί κωδικοί πρόσβασης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο κωδικός «00» είναι ο τυποποιημένος διεθνής κωδικός πρόσβασης. Μπορούν να θεσπίζονται ή να εξακολουθούν να ισχύουν ειδικές ρυθμίσεις για τις συνδιαλέξεις μεταξύ γειτονικών περιοχών εκατέρωθεν των συνόρων μεταξύ κρατών μελών. Οι τελικοί χρήστες των διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών στις περιοχές αυτές, πρέπει να ενημερώνονται πλήρως για τις εν λόγω ρυθμίσεις.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όλες οι επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται δημόσια τηλεφωνικά δίκτυα, διεκπεραιώνουν όλες τις κλήσεις προς τον ευρωπαϊκό χώρο τηλεφωνικής αριθμοδότησης, με την επιφύλαξη της ανάγκης μιας επιχείρησης που εκμεταλλεύεται δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο, να καλύπτει το κόστος διεκπεραίωσης των κλήσεων μέσω του δικτύου της.

Άρθρο 28

Μη γεωγραφικοί αριθμοί

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι τελικοί χρήστες από άλλα κράτη μέλη μπορούν να έχουν πρόσβαση σε μη γεωγραφικούς αριθμούς εντός της επικράτειάς τους, εφόσον είναι τεχνικώς και οικονομικώς εφικτό, πλην των περιπτώσεων κατά τις οποίες ένας καλούμενος συνδρομητής έχει επιλέξει, για εμπορικούς λόγους, να περιορίζει την πρόσβαση των καλούντων από συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές.

Άρθρο 29

Παροχή πρόσθετων ευκολιών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν από όλες τις επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται δημόσια τηλεφωνικά δίκτυα, να διαθέτουν στους τελικούς χρήστες τις ευκολίες που αναφέρονται στο μέρος Β του παραρτήματος Ι, με την επιφύλαξη της τεχνικής σκοπιμότητας και της οικονομικής βιωσιμότητας.

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να μην εφαρμόζει την παράγραφο 1, στο σύνολο ή σε μέρος της επικράτειάς του, εάν κρίνει, αφού λάβει υπόψη του τις απόψεις των ενδιαφερομένων μερών, ότι υπάρχει επαρκής πρόσβαση στις ευκολίες αυτές.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, παράγραφος 2, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν τις υποχρεώσεις του παραρτήματος Ι, μέρος Α, σημείο (ε), όσον αφορά την αποσύνδεση ως γενική απαίτηση για όλες τις επιχειρήσεις.

Άρθρο 30

Φορητότητα αριθμού

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όλοι οι συνδρομητές των διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των κινητών υπηρεσιών, μπορούν να διατηρούν, μετά την υποβολή αίτησης, τον αριθμό ή τους αριθμούς τους, ανεξαρτήτως της επιχείρησης που παρέχει την υπηρεσία:

- α) εφόσον πρόκειται για γεωγραφικούς αριθμούς, σε συγκεκριμένο τόπο και
- β) εφόσον πρόκειται για μη γεωγραφικούς αριθμούς, σε οποιονδήποτε τόπο.

Η παρούσα παράγραφος δεν ισχύει για τη μεταφορά αριθμών μεταξύ δικτύων που παρέχουν υπηρεσίες σε σταθερές θέσεις και δικτύων κινητής τηλεφωνίας.

2. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι, η τιμολόγηση της διασύνδεσης για την παροχή φορητού αριθμού είναι κοστοστρεφής και ότι οι τυχόν άμεσες επιβαρύνσεις των συνδρομητών, δεν δρουν αποτρεπτικά για τη χρήση των ευκολιών αυτών.

3. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές δεν επιβάλλουν τιμολόγια λιανικής για τη μεταφορά αριθμού κατά τρόπο που να στρεβλώνει τον ανταγωνισμό, όπως θεσπίζοντας ειδικά ή κοινά τιμολόγια λιανικής.

Άρθρο 31

Υποχρεώσεις «μεταφοράς σήματος»

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν εύλογες υποχρεώσεις «μεταφοράς σήματος» για τη μετάδοση συγκεκριμένων ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών διαύλων και υπηρεσιών σε επιχειρήσεις υπό τη δικαιοδοσία τους, οι οποίες παρέχουν δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιούνται για τη διάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών στο κοινό, όταν σημαντικός αριθμός τελικών χρηστών των δικτύων αυτών τα χρησιμοποιεί ως το κύριο μέσο λήψης ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών. Οι υποχρεώσεις αυτές επιβάλλονται μόνον όταν απαιτείται για την επίτευξη σαφώς καθορισμένων στόχων δημοσίου συμφέροντος και είναι αναλογικές και διαφανείς. Οι υποχρεώσεις αυτές αναθεωρούνται τακτικά.

2. Ούτε η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου ούτε η παράγραφος 2 του άρθρου 3 της οδηγίας 2002/19/ΕΚ (οδηγία για την πρόσβαση) προδικάζουν τη δυνατότητα των κρατών μελών, να καθορίζουν τυχόν κατάλληλη αποζημίωση για τα μέτρα που

λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι, σε παρόμοιες περιστάσεις, δεν γίνεται διάκριση κατά την αντιμετώπιση επιχειρήσεων που παρέχουν δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Εφόσον προβλέπεται αμοιβή, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι αυτή εφαρμόζεται με ανάλογο και διαφανή τρόπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 32

Πρόσθετες υποχρεωτικές υπηρεσίες

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να καθιστούν διαθέσιμες στο κοινό πρόσθετες υπηρεσίες, πέραν των υπηρεσιών στο πλαίσιο των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, όπως αυτή ορίζεται στο κεφάλαιο II, εντός της επικράτειάς τους. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, δεν επιτρέπεται να επιβάλλεται μηχανισμός αποζημίωσης συγκεκριμένων επιχειρήσεων.

Άρθρο 33

Διαβούλευση με τους ενδιαφερομένους

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, ανάλογα με την περίπτωση, ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τις απόψεις των τελικών χρηστών και των καταναλωτών (συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, των χρηστών με ειδικές ανάγκες), των κατασκευαστών, καθώς και των επιχειρήσεων που παρέχουν δίκτυα ή/και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών για θέματα που άπτονται των δικαιωμάτων του συνόλου των τελικών χρηστών και των καταναλωτών των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών που είναι διαθέσιμες στο κοινό, ιδίως όταν έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην αγορά.

2. Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν, οσάκις ενδείκνυται να αναπτύσσουν, υπό την καθοδήγηση των εθνικών κανονιστικών αρχών, μηχανισμούς οι οποίοι προβλέπουν τη συμμετοχή των καταναλωτών, των οργανώσεων χρηστών και των φορέων παροχής υπηρεσιών και αποβλέπουν στη βελτίωση της γενικής ποιότητας της παροχής υπηρεσιών, μεταξύ άλλων με την ανάπτυξη και την εφαρμογή κωδικών συμπεριφοράς και προτύπων λειτουργίας.

Άρθρο 34

Εξώδικη επίλυση διαφορών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διάθεση διαφανών, απλών και μη δαπανηρών εξώδικων διαδικασιών για την αντιμετώπιση των ανεπιλυτων διαφορών οι οποίες αφορούν τους καταναλωτές και σχετίζονται με θέματα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι με τις

διαδικασίες αυτές καθίσταται δυνατή η δίκαιη και ταχεία επίλυση των διαφορών, και μπορούν, όταν δικαιολογείται, να θεσπίζουν σύστημα επιστροφής και/ή αποζημίωσης. Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν την εν λόγω υποχρέωση για να καλύπτουν διαφορές που αφορούν άλλους τελικούς χρήστες.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η νομοθεσία τους δεν παρακωλύει τη λειτουργία γραφείων παραπόνων και την παροχή υπηρεσιών ανοικτής γραμμής, κατάλληλα καταναλωμένων γεωγραφικά, που θα διευκολύνουν την πρόσβαση των καταναλωτών και των τελικών χρηστών στην επίλυση των διαφορών.

3. Όταν στις διαφορές αυτές εμπλέκονται μέρη από διάφορα κράτη μέλη, τα κράτη μέλη συντονίζουν τις προσπάθειές τους προκειμένου να επιτύχουν την επίλυση της διαφοράς.

4. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τις εθνικές δικαστικές διαδικασίες.

Άρθρο 35

Τεχνική προσαρμογή

Οι τροποποιήσεις που απαιτούνται για την προσαρμογή των παραρτημάτων I, II, III, VI και VII στην εξέλιξη της τεχνολογίας ή σε μεταβολές στη ζήτηση της αγοράς, θεσπίζονται από την Επιτροπή, η οποία ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 37 παράγραφος 2.

Άρθρο 36

Διαδικασίες κοινοποίησης, παρακολούθησης και επανεξέτασης

1. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές κοινοποιούν στην Επιτροπή, το αργότερο κατά την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, και αμέσως μετά την ημερομηνία αυτή, εφόσον επέλθει οποιαδήποτε αλλαγή, τις επωνυμίες των καθορισμένων επιχειρήσεων για την εκπλήρωση υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1.

Η Επιτροπή διαθέτει αυτές τις πληροφορίες σε ευανάγνωστη μορφή και τις διανέμει, στην επιτροπή επικοινωνιών, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 37.

2. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές κοινοποιούν στην Επιτροπή τις επωνυμίες των φορέων εκμετάλλευσης οι οποίοι θεωρείται ότι διαθέτουν σημαντική ισχύ στην αγορά για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, καθώς και τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Οι τυχόν μεταβολές που επηρεάζουν τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις ή τις επιχειρήσεις που θίγονται δυνάμει των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, κοινοποιούνται αμελλητί στην Επιτροπή.

3. Η Επιτροπή επανεξετάζει τακτικά τη λειτουργία της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, για πρώτη φορά εντός τριετίας από την ημερομηνία εφαρμογής, που αναφέρεται στο άρθρο 38

παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο. Τα κράτη μέλη και οι εθνικές κανονιστικές αρχές παρέχουν στην Επιτροπή τις απαραίτητες πληροφορίες για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 37

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή επικοινωνιών, η οποία έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 22 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία πλαίσιο).

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένου του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ, καθορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 38

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 24 Ιουλίου 2003. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από τις 25 Ιουλίου 2003.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία καθώς και οιασδήποτε μεταγενέστερης τροποποίησης των εν λόγω διατάξεων.

Άρθρο 39

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 40

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Μαρτίου 2002.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. COX

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. C. APARICIO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΥΚΟΛΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 10 (ΕΛΕΓΧΟΣ ΔΑΠΑΝΩΝ) ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 29 (ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ)

Μέρος Α: Ευκολίες και υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 10

α) Αναλυτικοί λογαριασμοί

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων της σχετικής νομοθεσίας περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής, μπορούν να καθορίζουν το βασικό επίπεδο ανάλυσης λογαριασμών που παρέχεται ατελώς από τις καθορισμένες επιχειρήσεις (όπως ορίζονται στο άρθρο 8) στους καταναλωτές, ώστε οι τελευταίοι να μπορούν:

- i) Να επαληθεύουν και να ελέγχουν τη χρέωση τους για τη χρήση του δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου σε σταθερές θέσεις και/ή των συναφών διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών και
- ii) να παρακολουθούν κατάλληλα τη χρήση και τις δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνονται, ελέγχοντας έτσι εύλογα ως ένα βαθμό τους λογαριασμούς τους.

Εφόσον κρίνεται αναγκαίο, είναι δυνατόν να προσφέρεται στους συνδρομητές λεπτομερέστερη ανάλυση του λογαριασμού με εύλογη επιβάρυνση ή δωρεάν.

Κλήσεις οι οποίες είναι δωρεάν για τον καλούντα συνδρομητή, συμπεριλαμβανομένων των κλήσεων σε γραμμές βοήθειας, δεν εμφανίζονται στον αναλυτικό λογαριασμό του καλούντος συνδρομητή.

β) Δωρεάν επιλεκτική φραγή κλήσεων για εξερχόμενες κλήσεις

Πρόκειται για τη διευκόλυνση με την οποία ο συνδρομητής, κατόπιν υποβολής αιτήματος στον πάροχο τηλεφωνικής υπηρεσίας, αποκτά δωρεάν τη δυνατότητα φραγής εξερχόμενων κλήσεων συγκεκριμένου τύπου ή συγκεκριμένων αριθμών.

γ) Συστήματα προπληρωμής

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να απαιτούν από τις καθορισμένες επιχειρήσεις να παρέχουν τα μέσα ώστε οι καταναλωτές να έχουν τη δυνατότητα της εκ των προτέρων πληρωμής για την πρόσβαση στο δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο και για τη χρήση διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών.

δ) Σταδιακή αποπληρωμή τελών σύνδεσης

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να απαιτούν από τις καθορισμένες επιχειρήσεις, να παρέχουν στους καταναλωτές τη δυνατότητα καταβολής των τελών σύνδεσης με το δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο στη βάση χρονικά καταμεμημένων πληρωμών.

ε) Μη εξόφληση λογαριασμών

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν τη λήψη συγκεκριμένων αναλογικών, αμερόληπτων και δημοσιευόμενων μέτρων για την αντιμετώπιση των περιπτώσεων μη εξόφλησης τηλεφωνικών λογαριασμών για χρήση του δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου σε σταθερές θέσεις. Τα μέτρα αυτά εξασφαλίζουν ότι ο συνδρομητής προειδοποιείται δεόντως για κάθε επικείμενη διακοπή υπηρεσίας ή αποσύνδεση. Εκτός από τις περιπτώσεις απάτης, επανειλημμένης καθυστέρησης εξόφλησης ή μη εξόφλησης των λογαριασμών, τα μέτρα αυτά διασφαλίζουν, στο βαθμό που αυτό είναι τεχνικά εφικτό, ότι η διακοπή υπηρεσίας περιορίζεται μόνον στη συγκεκριμένη υπηρεσία. Η αποσύνδεση λόγω μη εξόφλησης λογαριασμών, θα πρέπει να πραγματοποιείται μόνο εφόσον ο συνδρομητής έχει ειδοποιηθεί δεόντως. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν μια περίοδο περιορισμένης εξυπηρέτησης η οποία προηγείται της πλήρους αποσύνδεσης, και κατά τη διάρκεια της οποίας επιτρέπονται μόνο οι κλήσεις που δεν γίνονται με χρέωση του εν λόγω συνδρομητή (λ.χ. οι κλήσεις προς το «112»).

Μέρος Β: Κατάλογος των ευκολιών που αναφέρονται στο άρθρο 29

α) Τονική επιλογή ή λειτουργία πολυσυχνότητας διπλού τόνου (DTMF)

Στην περίπτωση αυτή, το δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο υποστηρίζει τη χρήση τόνων DTMF που ορίζονται στο ETSI ETR 207 για διατεματική σηματοδότηση σε όλο το δίκτυο, τόσο στο εσωτερικό κράτους μέλους όσο και μεταξύ των κρατών μελών.

β) Αναγνώριση καλούσας γραμμής

Πρόκειται για τη δυνατότητα του καλούμενου συνδρομητή να γνωρίζει τον αριθμό του καλούντα πριν από την αποκατάσταση της κλήσης.

Η συγκεκριμένη ευκολία θα πρέπει να παρέχεται σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής, ιδίως την οδηγία 97/66/ΕΚ.

Στο μέτρο του τεχνικώς εφικτού, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να παρέχουν δεδομένα και σήματα για τη διευκόλυνση της αναγνώρισης καλούντος και της δομικής επιλογής για υπεραστικές συνδιαλέξεις μεταξύ κρατών μελών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

**ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 21
(ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ)**

Η εθνική κανονιστική αρχή είναι αρμόδια για τη δημοσίευση των πληροφοριών που ορίζονται στο παρόν παράρτημα, σύμφωνα με το άρθρο 21. Η εθνική κανονιστική αρχή αποφασίζει ποιες πληροφορίες πρέπει να δημοσιεύονται από τις επιχειρήσεις παροχής δημόσιων τηλεφωνικών δικτύων και/ή διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών και ποιες πληροφορίες πρέπει να δημοσιεύονται από την ίδια, προκειμένου να διασφαλίζεται η δυνατότητα των καταναλωτών να κάνουν τις επιλογές τους με πλήρη ενημέρωση.

1. Επωνυμία (-ες) και διεύθυνση (-εις) της επιχείρησης (-ων).

δηλαδή οι επωνυμίες και οι διευθύνσεις των κεντρικών γραφείων των επιχειρήσεων παροχής δημόσιων τηλεφωνικών δικτύων και/ή διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών.
2. Παρεχόμενες διαθέσιμες στο κοινό τηλεφωνικές υπηρεσίες.
 - 2.1. Πεδίο εφαρμογής της διαθέσιμης στο κοινό τηλεφωνικής υπηρεσίας.

Περιγραφή των παρεχόμενων διαθέσιμων στο κοινό τηλεφωνικών υπηρεσιών, όπου αναφέρεται τι περιλαμβάνεται στο τέλος σύνδεσης και στο περιοδικό τέλος μίσθωσης (π.χ. υπηρεσίες φορέα εκμετάλλευσης, κατάλογοι, υπηρεσίες πληροφοριών καταλόγου, επιλεκτική φραγή κλήσεων, αναλυτικοί λογαριασμοί, συντήρηση, κ.λπ.).
 - 2.2. Τυποποιημένα τιμολόγια που καλύπτουν την πρόσβαση, όλα τα είδη τελών χρήσης και συντήρηση, συμπεριλαμβανομένων λεπτομερειών για τις ισχύουσες συνήθειες εκπτώσεις και τα ειδικά και στοχοθετημένα τιμολογιακά συστήματα.
 - 2.3. Πολιτική αποζημιώσεων/επιστροφής, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών λεπτομερειών για τα προσφερόμενα συστήματα αποζημίωσης/επιστροφής.
 - 2.4. Τύποι παρεχόμενων υπηρεσιών συντήρησης.
 - 2.5. Τυποποιημένοι συμβατικοί όροι, συμπεριλαμβανομένης, εφόσον απαιτείται, της ελάχιστης διάρκειας των συμβάσεων.
3. Μηχανισμοί επίλυσης διαφορών, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών που έχουν αναπτυχθεί από την επιχείρηση.
4. Ενημέρωση σχετικά με το δικαίωμα όσον αφορά την καθολική υπηρεσία, συμπεριλαμβανομένων των ευκολιών και των υπηρεσιών που αναφέρονται στο παράρτημα I.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Παράμετροι, ορισμοί και μέθοδοι μετρήσης του χρόνου παροχής και της ποιότητας της υπηρεσίας που αναφέρονται στα άρθρα 11 και 22

Παράμετρος ⁽¹⁾	Ορισμός	Μέθοδος μετρήσης
Χρόνος της αρχικής σύνδεσης	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Ποσοστό βλαβών ανά γραμμική πρόσβασης	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Χρόνος επισκευής βλαβών	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Αναλογία ανεπιτυχών κλήσεων ⁽²⁾	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Χρόνος αποκατάστασης κλήσης ⁽²⁾	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Χρόνοι απόκρισης για υπηρεσίες τηλεφωνητή	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Χρόνοι απόκρισης για υπηρεσίες πληροφοριών καταλόγου	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Αναλογία των εν λειτουργία κοινόχρηστων τηλεφώνων με κερματοδέκτη ή υποδοχή κάρτας	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Καταγγελίες για λάθη σε λογαριασμούς	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1

⁽¹⁾ Οι παράμετροι θα πρέπει να επιτρέπουν την ανάλυση των επιδόσεων σε περιφερειακό επίπεδο [δηλαδή τουλάχιστον στο επίπεδο 2 της στατιστικής ονοματολογίας εδαφικών ενότητων (NUTS) της Eurostat.]

⁽²⁾ Τα κράτη μέλη μπορεί να αποφασίσουν να μην απαιτούν την τήρηση ενημερωμένων πληροφοριών για τις επιδόσεις που αφορούν τις δύο αυτές παραμέτρους, εφόσον από τα στοιχεία προκύπτει ότι οι επιδόσεις στους δύο αυτούς τομείς είναι ικανοποιητικές.

Σημείωση: Ο αριθμός έκδοσης του ETSI EG 201 769-1 είναι 1.1.1 (Απρίλιος 2000).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΥΧΟΝ ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΤΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΛΥΨΗΣ Ή ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 12 ΚΑΙ 13**Μέρος Α: Υπολογισμός καθαρού κόστους**

Ως υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας νοούνται οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται σε μια επιχείρηση από ένα κράτος μέλος και αφορούν την παροχή δικτύου και υπηρεσίας στο σύνολο ορισμένης γεωγραφικής περιοχής, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των μέσων τιμών που επιβάλλονται στη γεωγραφική αυτή περιοχή για την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας ή των ειδικών τιμολογιακών επιλογών για καταναλωτές με χαμηλό εισόδημα ή με ειδικές κοινωνικές ανάγκες.

Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξετάζουν όλα τα μέσα προκειμένου να εξασφαλίζουν τα κατάλληλα κίνητρα στις επιχειρήσεις (καθορισμένες ή όχι) ώστε να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας με τρόπο οικονομικά αποδοτικό. Κατά τη διεξαγωγή ενός υπολογισμού, το καθαρό κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας υπολογίζεται ως η διαφορά μεταξύ του καθαρού κόστους της λειτουργίας μιας καθορισμένης επιχείρησης με υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας και της λειτουργίας της, χωρίς υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας. Ο υπολογισμός αυτός ισχύει είτε το δίκτυο ενός κράτους μέλους είναι πλήρως ανεπτυγμένο, είτε ακόμη αναπτύσσεται και επεκτείνεται. Αποδίδεται η δέουσα προσοχή στην ορθή εκτίμηση του κόστους που κάθε καθορισμένη επιχείρηση θα προσπαθούσε να αποφύγει εάν δεν έφερε καμιά υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας. Ο υπολογισμός του καθαρού κόστους θα πρέπει να συνεκτιμά τα οφέλη, συμπεριλαμβανομένων των άυλων οφελών, που αποκομίζει ο φορέας εκμετάλλευσης καθολικής υπηρεσίας.

Ο υπολογισμός βασίζεται στο κόστος που προκύπτει από τα ακόλουθα :

- i) στοιχεία των καθορισμένων υπηρεσιών οι οποίες μπορούν να παρέχονται μόνο με ζημία ή με συνθήκες κόστους που δεν εμπίπτουν στα συνήθη εμπορικά πρότυπα.

Η κατηγορία αυτή μπορεί να περιλαμβάνει στοιχεία υπηρεσιών όπως: πρόσβαση σε τηλεφωνικές υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, παροχή ορισμένων κοινόχρηστων τηλεφώνων, παροχή ορισμένων υπηρεσιών ή εξοπλισμού για άτομα με ειδικές ανάγκες, κ.λπ.

- ii) ειδικούς τελικούς χρήστες ή ομάδες τελικών χρηστών οι οποίοι, λόγω του κόστους παροχής του συγκεκριμένου δικτύου και της συγκεκριμένης υπηρεσίας, των παραγόμενων εσόδων και της τυχόν γεωγραφικής στάθμισης των τιμών που επιβάλλονται από το κράτος μέλος, μπορούν να εξυπηρετούνται μόνο με ζημία ή με συνθήκες κόστους που δεν εμπίπτουν στα συνήθη εμπορικά πρότυπα.

Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει τους τελικούς χρήστες ή τις ομάδες τελικών χρηστών που δεν θα εξυπηρετούνταν από έναν εμπορικό φορέα εκμετάλλευσης, ο οποίος δεν θα είχε υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας.

Ο υπολογισμός του καθαρού κόστους των ειδικών πτυχών των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας διενεργείται χωριστά, προκειμένου να μην υπολογίζονται διπλά τα τυχόν άμεσα ή έμμεσα οφέλη ή δαπάνες. Το συνολικό καθαρό κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας για κάθε επιχείρηση, υπολογίζεται ως το σύνολο του καθαρού κόστους που προκύπτει από τα επιμέρους στοιχεία των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των τυχόν άυλων οφελών. Η ευθύνη για την επαλήθευση του καθαρού κόστους ανήκει στην εθνική κανονιστική αρχή.

Μέρος Β: Κάλυψη του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας

Η κάλυψη ή η χρηματοδότηση του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας συνεπάγεται την αποζημίωση των καθορισμένων επιχειρήσεων που επιβαρύνονται με υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας για τις υπηρεσίες που παρέχουν υπό μη εμπορικές συνθήκες. Καθώς η αποζημίωση αυτή συνεπάγεται μεταφορές κεφαλαίων, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι αυτές διεξάγονται με αντικειμενικό, διαφανή, αμερόληπτο και αναλογικό τρόπο. Τούτο σημαίνει ότι οι μεταφορές κεφαλαίων προκαλούν τις ελάχιστες στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό και στη ζήτηση των χρηστών.

Σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, ένας μηχανισμός επιμερισμού μέσω Ταμείου θα πρέπει να χρησιμοποιεί διαφανή και ουδέτερα μέσα για την εισπραξη των εισφορών ώστε να αποφεύγεται ο κίνδυνος διπλής καταβολής εισφορών τόσο για τις εκροές όσο και για τις εισροές των επιχειρήσεων.

Ο ανεξάρτητος φορέας διαχείρισης του Ταμείου είναι αρμόδιος για την εισπραξη των εισφορών από τις επιχειρήσεις που υποχρεούνται στην καταβολή εισφοράς για τη χρηματοδότηση του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας στα κράτη μέλη και εποπτεύει τη μεταφορά των οφειλόμενων ποσών και/ή διοικητικών πληρωμών προς τις επιχειρήσεις που δικαιούνται πληρωμών από το Ταμείο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΠΕΔΙΟΥ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 15

Κατά τη διερεύνηση της σκοπιμότητας ενδεχόμενης επανεξέτασης του πεδίου εφαρμογής των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- τις κοινωνικές εξελίξεις και τις εξελίξεις στην αγορά όσον αφορά τις υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται από τους καταναλωτές,
- τις κοινωνικές εξελίξεις και τις εξελίξεις στην αγορά όσον αφορά τη διάθεση και την επιλογή υπηρεσιών που προσφέρονται στους καταναλωτές,
- τις τεχνολογικές εξελίξεις όσον αφορά τις υπηρεσίες διέλευσης που παρέχονται στους καταναλωτές.

Κατά την εξέταση της ενδεχόμενης αλλαγής ή του επαναπροσδιορισμού του πεδίου εφαρμογής των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- αν κάποιες ειδικές υπηρεσίες είναι διαθέσιμες και χρησιμοποιούνται από την πλειοψηφία των καταναλωτών και κατά πόσο η μη διάθεση ή η μη χρήση των υπηρεσιών αυτών από μειοψηφία των καταναλωτών, καταλήγουν σε κοινωνικό αποκλεισμό, και
- αν η διάθεση και η χρήση ορισμένων ειδικών υπηρεσιών συνεπάγεται γενικό καθαρό κέρδος για όλους τους καταναλωτές, με αποτέλεσμα να δικαιολογείται η δημόσια παρέμβαση όταν οι συγκεκριμένες υπηρεσίες δεν διατίθενται στο κοινό υπό συνθήκες εμπορικές συνθήκες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

**ΔΙΑΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΨΗΦΙΑΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΕΥΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ
(ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 24)**

1. Κοινός αλγόριθμος κρυπτογράφησης και ελεύθερη λήψη

Ο εξοπλισμός ψηφιακής τηλεοπτικής λήψης ευρείας κατανάλωσης, που προορίζεται για πώληση ή μίσθωση ή άλλου είδους διάθεση στην Κοινότητα και δύναται να αποκρυπτογραφεί ψηφιακά τηλεοπτικά σήματα, πρέπει να μπορεί:

- να επιτρέπει την αποκρυπτογράφηση των σημάτων αυτών σύμφωνα με τον κοινό ευρωπαϊκό αλγόριθμο κρυπτογράφησης, όπως τον διαχειρίζεται ένας αναγνωρισμένος ευρωπαϊκός οργανισμός τυποποίησης, επί του παρόντος το ETSI,
- να παρουσιάζει σήματα που έχουν μεταδοθεί χωρίς κρυπτογράφηση, υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση μισθωμένου εξοπλισμού, ο μισθωτής έχει συμμορφωθεί με τη σχετική συμφωνία μίσθωσης.

2. Διαλειτουργικότητα αναλογικών και ψηφιακών τηλεοπτικών συσκευών

Οι αναλογικές συσκευές τηλεοράσεως με οθόνη ολικής απεικόνισης ορατής διαγωνίου μεγαλύτερης των 42 cm, οι οποίες διατίθενται στην αγορά προς πώληση ή μίσθωση στην Κοινότητα, πρέπει να είναι εφοδιασμένες με τουλάχιστον μία πρίζα ανοικτής διασύνδεσης, όπως έχει τυποποιηθεί από αναγνωρισμένο ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης, π.χ. όπως προβλέπεται στο πρότυπο CENELEC EN 50 049-1:1997, η οποία επιτρέπει την απλή σύνδεση περιφερειακών και, ιδίως, πρόσθετων αποκωδικοποιητών και ψηφιακών δεκτών.

Οι ψηφιακές συσκευές τηλεοράσεως με οθόνη ολικής απεικόνισης ορατής διαγωνίου μεγαλύτερης των 30 cm, οι οποίες διατίθενται στην αγορά προς πώληση ή μίσθωση στην Κοινότητα, πρέπει να είναι εφοδιασμένες με τουλάχιστον μία πρίζα ανοικτής διεπαφής (είτε τυποποιημένη, είτε σύμφωνη προς πρότυπα που θεσπίζει αναγνωρισμένος ευρωπαϊκός οργανισμός τυποποίησης, είτε σύμφωνη με γενικά ισχύουσες προδιαγραφές του τομέα) π.χ. τον σύνδεσμο κοινής διεπαφής DVB, η οποία επιτρέπει την απλή σύνδεση περιφερειακών και η οποία μπορεί να μεταφέρει όλα τα στοιχεία του σήματος ψηφιακής τηλεόρασης, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που αφορούν τις διαλογικές και τις υπό όρους παρεχόμενες υπηρεσίες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΔΕΣΜΗ ΜΙΣΘΩΜΕΝΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 18

Σημείωση: Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18, η παροχή της στοιχειώδους δέσμης μισθωμένων γραμμών, υπό τους όρους που καθορίζονται στην οδηγία 92/44/ΕΚ, θα πρέπει να συνεχίζεται μέχρις ότου η εθνική κανονιστική αρχή διαπιστώσει ότι υπάρχει πραγματικός ανταγωνισμός στη σχετική αγορά μισθωμένων γραμμών.

Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μεριμνούν ώστε η παροχή της στοιχειώδους δέσμης μισθωμένων γραμμών που αναφέρεται στο άρθρο 18, να ακολουθεί τις βασικές αρχές της αμεροληψίας, της κοστοστρέφειας και της διαφάνειας.

1. Αμεροληψία

Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μεριμνούν ώστε οι οργανισμοί που έχουν οριστεί ως έχοντες σημαντική ισχύ στην αγορά σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1, να τηρούν την αρχή της αμεροληψίας όταν παρέχουν τις μισθωμένες γραμμές που αναφέρονται στο άρθρο 18. Οι οργανισμοί αυτοί εφαρμόζουν παρόμοιους όρους σε παρόμοιες περιστάσεις στους οργανισμούς που παρέχουν παρόμοιες υπηρεσίες, και παρέχουν μισθωμένες γραμμές σε άλλους, υπό τους ίδιους όρους και της ίδιας ποιότητας με τις παρεχόμενες για τις δικές τους υπηρεσίες ή, ενδεχομένως, τις υπηρεσίες των θυγατρικών τους ή των εταίρων τους.

2. Κοστοστρέφεια

Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μεριμνούν ώστε, ανάλογα με την περίπτωση, τα τιμολόγια για τις μισθωμένες γραμμές που αναφέρονται στο άρθρο 18, να τηρούν τις βασικές αρχές της κοστοστρέφειας.

Προς το σκοπό αυτόν, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μεριμνούν ώστε οι επιχειρήσεις που έχουν ανιχνευθεί ως έχουσες σημαντική ισχύ στην αγορά σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1, να καταρτίζουν και να εφαρμόζουν στην πράξη κατάλληλο σύστημα καταλογισμού του κόστους.

Οι εθνικές κανονιστικές αρχές τηρούν επαρκώς λεπτομερείς πληροφορίες για τα συστήματα καταλογισμού του κόστους που εφαρμόζουν οι επιχειρήσεις αυτές. Υποβάλλουν τις πληροφορίες αυτές στην Επιτροπή, εφόσον τους ζητηθούν.

3. Διαφάνεια

Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μεριμνούν ώστε οι ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με τη στοιχειώδη δέσμη μισθωμένων γραμμών που αναφέρεται στο άρθρο 18, να δημοσιεύονται σε ευκόλως προσιτή μορφή.

3.1. Τεχνικά χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένων των φυσικών και των ηλεκτρικών χαρακτηριστικών, καθώς και των λεπτομερών τεχνικών προδιαγραφών και των προδιαγραφών επιδόσεων που ισχύουν στο σημείο απόληξης του δικτύου.

3.2. Τιμολόγια, συμπεριλαμβανομένων των τελών αρχικής σύνδεσης, του περιοδικού μισθώματος και άλλων τελών. Όταν τα τιμολόγια είναι διαφοροποιημένα, πρέπει να υπάρχει σχετική ένδειξη.

Όταν, ανταποκρινόμενος σε συγκεκριμένο αίτημα, ένας οργανισμός που έχει οριστεί ως έχων σημαντική ισχύ στην αγορά σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, κρίνει ότι, δεν είναι εύλογο να παράσχει μισθωμένη γραμμή της στοιχειώδους δέσμης σύμφωνα με τα δημοσιευμένα τιμολόγια του και τους δημοσιευμένους όρους παροχής, πρέπει να ζητά την έγκριση της εθνικής κανονιστικής αρχής για τη μεταβολή των όρων αυτών στην περίπτωση αυτή.

3.3. Όροι παροχής, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον των εξής στοιχείων:

— πληροφορίες για τη διαδικασία παραγγελίας,

— τυπική χρονική περίοδος παράδοσης, δηλαδή το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία κατά την οποία ο χρήστης υπέβαλε αίτηση για μισθωμένη γραμμή εντός του οποίου έχει παραδοθεί στους καταναλωτές το 95 % όλων των μισθωμένων γραμμών του ίδιου τύπου.

Η περίοδος αυτή προσδιορίζεται βάσει των πραγματικών περιόδων παράδοσης των μισθωμένων γραμμών κατά τη διάρκεια πρόσφατου χρονικού διαστήματος εύλογης διάρκειας. Στον υπολογισμό δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη περιπτώσεις κατά τις οποίες οι χρήστες ζήτησαν καθυστερημένη περίοδο παράδοσης.

- διάρκεια της σύμβασης, στην οποία περιλαμβάνονται η περίοδος, η οποία προβλέπεται εν γένει στη σύμβαση και η ελάχιστη διάρκεια της σύμβασης την οποία υποχρεούται να δεχθεί ο χρήστης.
- τυπική προθεσμία επισκευής, δηλαδή το χρονικό διάστημα από τη στιγμή που δόθηκε μήνυμα βλάβης στην αρμόδια μονάδα της επιχείρησης που έχει οριστεί ως έχουσα σημαντική ισχύ στην αγορά σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1, μέχρι τη στιγμή κατά την οποία έχει αποκατασταθεί το 80 % όλων των μισθωμένων γραμμών του ίδιου τύπου και, ανάλογα με την περίπτωση, έχει κοινοποιηθεί η επαναλειτουργία τους στους χρήστες. Στις περιπτώσεις που, για τον ίδιο τύπο μισθωμένων γραμμών, προσφέρονται διαφορετικές ποιοτικές κλάσεις επισκευής, δημοσιεύονται οι διαφορετικές τυπικές προθεσμίες επισκευής.
- η τυχόν διαδικασία επιστροφής.

Επιπλέον, όταν ένα κράτος μέλος κρίνει ότι, οι επιτυγχανόμενες επιδόσεις κατά την παροχή της στοιχειώδους δέσμης μισθωμένων γραμμών δεν καλύπτουν τις ανάγκες των χρηστών, μπορεί να καθορίζει κατάλληλους στόχους για τους προαναφερόμενους όρους παροχής.
